

ส.ศ.ส. สวัสดิ์ใหม่ ๒๕๕๑

Happy New Year 2011

ทองแท้

ขออวยพรด้วยความสุขความเจริญ

ทองแดง

ร.ร.ร. ปู่ ๑๒๑๒๒ ร.ร. ๕๓

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุพรรณสาร อ.สุพรรณบุรี, ผู้พิมพ์โฆษณา Printed at the Suvarnachul Publishing, O. Banapanara, Publisher

<http://kanchanapisek.or.th/>

วารสารศึกษานุกรม

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒๑ ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๔

กรมศึกษาธิการ

“ความคิดนั้นสำคัญมาก ถือได้ว่าเป็นแม่บทใหญ่ของคำพูดและการกระทำทั้งปวง
กล่าวคือถ้าคนเราคิดดี คิดถูกต้อง ทั้งตามหลักวิชาและคุณธรรม
คำพูดและการกระทำก็เป็นไปในทางที่ดีที่เจริญ แต่ถ้าคิดไม่ดี ไม่ถูกต้อง
คำพูดและการกระทำก็อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียหายทั้งแก่ตัวเองและส่วนรวมได้
ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่บุคคลจะพูดจะทำสิ่งใด จำเป็นต้องหยุดคิดเสียก่อนว่า
กิจที่จะทำคำที่จะพูดนั้นผิดหรือถูก เป็นคุณประโยชน์หรือเป็นโทษเสียหาย
เป็นสิ่งที่ควรพูด ควรกระทำ หรือควรงดเว้น เมื่อคิดพิจารณาได้ดังนี้
ก็จะสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
พูดและทำแต่สิ่งที่จะสัมฤทธิ์ผล เป็นคุณ เป็นประโยชน์ และเป็น**ความเจริญ**”

พระบรมราชาโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๔

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒๑
ฉบับมกราคม ๒๕๕๔

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓๓
และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

ที่ปรึกษา: พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พระอาจารย์วุฒิชัย วชิรเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์ สุภีร์ ทุมทอง
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

คติธรรมประจำฉบับ

เราเป็นหนี้ความทุกข์
และความผิดหวังที่เข้ามาในชีวิต
เพราะมันสอนให้เราใจกว้าง
มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
รู้จักควบคุมตนเอง มีความมุ่งมั่น
ทั้งพบคุณสมบัติดีๆ อีกมากมาย
ที่ได้เรียนรู้จากความทุกข์

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

คำถาม "ธรรม" (ตอนที่ ๑๐)	๔
สิ่งที่เรามากินก็เสียใจก่อนเสียชีวิต	๙
บทเรียนทางธรรม	๑๒
๑๐ อันดับของสิ่งมหานาฏ	๑๕
ผีหกตัว	๑๘
เมื่อธรรมะจัดสรร	๒๐
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพฯ	๒๔
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๔๐
คำแนะนำในการลงทะเบียน	๔๑
ประวัติย่อขององค์บรรยาย	๔๔
ยึดติด	๔๗
ศิษย์ใคร่อย	๕๓
เสียงจากผู้ช่วยทันตแพทย์	๕๗
เบื่ोजัง...ทำไงดี	๕๙
สวัสดิ์ปีใหม่ แต่ชาวกัลยาณธรรม	๖๒
ใกล้ (ชมรมกัลยาณธรรม) ธรรมะ	๖๘
สุขสันต์วันลอยกระทงธรรม	๗๒

หมายเหตุ : ใบสมัครฟังธรรมครั้งที่ ๑๙ สอดไว้
กลางเล่มวารสารทุกเล่ม

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๑๐)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตรธรรม

การไต่ถามเพื่อให้ทราบว่า มี “อัตตา” อยู่ใน “ขั้นที่ ๕” หรือไม่ ?

ในตอนที่แล้ว เราได้ค้างไว้ว่า มีปริพาชกผู้หนึ่ง เมื่อได้ทราบว่าพระพุทธเจ้าทรงสอนเรื่อง “อนัตตา” ใน “ขั้นที่ ๕” แก่ปัญจวัคคีย์ และด้วยความทงในความรู้ที่ตนเองมีอยู่ว่า การทำงานของ “ขั้นที่ ๕” อันได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ จะต้อง มี “อัตตา” ซ่อนอยู่ภายในและเป็นผู้บังการให้เกิดการกระทำต่างๆ ผ่าน “ขั้นที่ ๕” เช่น เรื่อง “ความดี-ความชั่ว” ต้องมี “ผู้กระทำ” และ “ผู้ได้รับผลแห่งการกระทำ” หรือ “วิบาก” นั้นเอง จึงอยากขอไต่ถามกับพระพุทธเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ และได้เดินทางไปพบพระพุทธเจ้าเพื่อจะได้อำนาจเด็ดขาดเสียที่ว่าใครถูกใครผิดกันแน่

ปริพาชก : พระพุทธองค์ทรงสอนให้คนทำดี-ละชั่ว ใช่หรือไม่ พระเจ้าข้า

พระพุทธองค์ : ใช่

ปริพาชก : ฉะนั้น ก่อนการกระทำโดยผ่านทางกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม มันจะต้องมีตัวผลักดันซึ่งได้แก่ “อัตตา” โดยให้แสดงการกระทำทั้งหลายผ่านขั้นที่ ๕ และเมื่อถึงคราวจะได้รับผลหรือวิบากตัว “อัตตา” อีกนั้นแหละเป็นผู้รับผล ฉะนั้น ตัว “อัตตา” จึงเป็นตัวที่มีอำนาจและบังการให้เกิดการกระทำต่างๆ รวมทั้งเป็นผู้รับผลแห่งการกระทำผ่าน “ขั้นที่ ๕”

พระพุทธองค์ : ท่านว่าพระราชผู้ปกครองแคว้นแคว้นประเทศมีอำนาจเด็ดขาดในการปกครองหรือไม่ (สมัยครั้งพุทธกาลยังปกครองด้วยระบอบกษัตริย์หรือพระราชากันอยู่)

ปริพาชก : มีอำนาจเด็ดขาด พระเจ้าข้า

พระพุทธรองค์ : พระราชาจะบังคับคนในปกครองของตน เช่น สั่งประหารชีวิต สั่งลงโทษจำคุก หรือ สั่งเนรเทศออกนอกประเทศตามที่ใจประสงค์ได้หรือไม่

ปริพาชก : ได้ พระเจ้าข้า

พระพุทธรองค์ : ที่ทำได้เช่นนั้นเพราะอะไร

ปริพาชก : เพราะพระราชาย่อมเป็นเจ้าของเหนือหัวบุคคลเหล่านั้นจึงสั่งการด้วยประการต่างๆ กับบุคคลเหล่านั้นได้พระเจ้าข้า

พระพุทธรองค์ : เมื่อกี้ท่านเป็นผู้ยืนยันว่า มีตัว “อัตตา” อยู่ใน “ชั้น ๕” ของท่าน เป็นผู้บงการให้เกิดการกระทำต่างๆ ผ่านชั้น ๕ ใช่หรือไม่ หรือจะเรียกว่าเป็นเจ้าของเหนือหัวใน “ชั้น ๕” ของท่านก็ได้ ใช่หรือไม่

ปริพาชก : ใช่ พระเจ้าข้า

พระพุทธรองค์ : ไหนลองใช้ “อัตตา” ซึ่งเป็นเจ้านายเหนือหัวใน “ชั้น ๕” ของท่าน บังคับไม่让您ต้องเจ็บไข้ได้ป่วย, ไม่ให้แก่, ไม่ให้ตาย, ให้เป็นหนุ่มแน่นตลอดกาล, ให้ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดกาล, ให้ไม่มีทุกข์ตลอดกาล ฯลฯ จะได้หรือไม่

ปริพาชก : นิ่ง (ตอบไม่ได้)

พระพุทธรองค์ : ไฉนจึงไม่ตอบเล่า

ปริพาชก : นิ่งครั้งที่สอง (เพราะไม่รู้จะตอบอย่างไร)

พระพุทธรองค์ : ก็ไหนบอกว่า “อัตตา” คือเจ้านายเหนือหัวใน “ชั้น ๕” ของท่าน แล้วทำไมท่านบังคับ “ชั้น ๕” ของท่านไม่ได้เล่า

ปริพาชก : นิ่งเป็นครั้งที่สาม (เพราะจำนนต่อเหตุผล)

(ทันใดนั้น ปริพาชกผู้นี้รู้ว่าได้แพ้ รู้สึกอับอายขายหน้าต่อผู้คนที่มาฟังการโต้คารมในวันนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อลูกศิษย์ของตัวเองที่พรั่งพร้อมอยู่เสมอว่ามี “อัตตา” ใน “ชั้น ๕” แห่งอัมิตโตฯ จึงแตกพลาถนบหน้าและไหลอาบลงมาเต็มใบหน้า)

พระพุทธรองค์ : ไฉนท่านบอกว่า มี “อัตตา” เป็นเจ้านายเหนือหัวสามารถบงการ “ชั้น ๕” ให้กระทำการต่างๆ ตามที่ตนต้องการไม่ใช่หรือ แล้วทำไมไม่บังคับให้ “ชั้น ๕” ของท่านไม่ให้มีเหตุแตกพลาถนออกมาเล่า หรือบังคับ “ชั้น ๕” ของท่านไม่ให้รู้สึกเสียใจต่อกรกระทำครั้งนี้เล่า

ปริพาชก : (รู้สึกวาทนโศกเศร้าเพราะจำนวนต่อเหตุผลทั้งหลาย จึง
ก็มกราบขอขมาต่อพระพุทธเจ้า และทรงขอรับรองให้พระพุทธเจ้า
แนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการรู้แจ้งเห็นจริงต่อไป)

ผู้ที่เข้าถึง “อนัตตา” ได้ ย่อมเข้าใจกฎแห่งไตรลักษณ์อีกสองข้อด้วย คือ รู้แจ้ง
อย่างถ่องแท้ว่า

ทั้งรูป และ นามล้วนไม่เที่ยง (อนิจจัง)

ทั้งรูปและนามล้วนทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้นาน (ทุกขัง)

ทั้งรูปและนามล้วนไม่ใช่ตัว ไม่ใช่ตน ไม่เป็นของตัว-ของตนทั้งสิ้น ทั้งยังบังคับบัญชาให้
มันเป็นไปตามที่จิตปรารถนาไม่ได้ด้วย (อนัตตา)

ปัญญาที่รู้แจ้งเห็นจริงในไตรลักษณ์ “อนิจจัง-ทุกขัง-อนัตตา” ของทั้งรูปและนาม
จะทำให้จิตเบือนหายใน “ขั้นที่ ๕” คือจิตย่อมเบือนหายใน รูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ

เมื่อจิตเบือนหาย จิตจะคลายความยึดติด

เพราะคลายความยึดติดได้ จิตจึงหลุดพ้น

เมื่อจิตหลุดพ้นแล้ว ก็จะเกิด ญาณทัสนะ” ว่า

- ชาติ (การเกิด คือ การเวียนว่ายตายเกิด) ได้สิ้นแล้ว
- พรมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว
- กิจที่ควรทำ ได้ทำเสร็จแล้ว
- กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้ มิได้มีอีกต่อไป

เป็นอันได้ชื่อว่า เป็นผู้บรรลुरुธรรมอย่างแท้จริง

เราสามารถพิจารณา “ขั้นที่ ๕” ในอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้ “จิต” เกิดความหลุดพ้น
ได้ดังนี้

- ◎ เมื่อไม่ยึดติดในทุกสรรพสิ่งอย่างเช่น ใน “รูป” ตัว “เวทนา” ซึ่งก่อให้เกิด สุข-
ทุกข์-เฉยๆ ย่อมไม่มีอิทธิพลเหนือ “ขั้นที่ ๕”
- ◎ เมื่อตัว “เวทนา” อ่อนกำลังลง ตัว “สัญญา” ที่จะเก็บเป็นภาพความจำไว้ในจิต
ให้เป็นเชื้อประทุในการได้รับ “ผัสสะ” ในครั้งต่อไปก็ย่อมหมดกำลังด้วย เพราะ
เราไม่ได้ยึดติดในสุข-ทุกข์-เฉยๆ เสียแล้ว
- ◎ เมื่อตัว “เวทนา” กับ “สัญญา” หมดกำลัง ตัว “สังขาร” ที่จะทำหน้าที่ปรุงแต่ง
ให้ชอบในสิ่งนั้นสิ่งนี้ หรือคิดอยากได้ในสิ่งนั้นสิ่งนี้ ก็จะหยุดทำหน้าที่ของมัน

คือหยุดการปรุงแต่งอีกต่อไป

- ๑ จึ่งเหลือแต่ตัว “วิญญาณ” ซึ่งทำหน้าที่รับรู้เพียงอย่างเดียวโดยที่ตัว “เวทนา”, “สัญญา”, “สังขาร” ไม่อาจมีอิทธิพล หรือคิดนึกปรุงแต่งสิ่งใดๆ เนื่องการรับรู้ได้ เข้าหลักที่ว่า
“เห็น” ก็ลักแต่ว่า “เห็น”
“ได้ยิน” ก็ลักแต่ว่า “ได้ยิน”
“รู้” ก็ลักแต่ว่า “รู้”
- ๒ การรับรู้ที่ไม่มี “เวทนา”, “สัญญา” และ “สังขาร” มาคอยปรุงแต่ง คอยกระหุ้ม หรือ คอยเข้ามามีอิทธิพลเนื่องการรับรู้เช่นนี้จะทำให้ “จิต” เข้าถึงภาวะที่เป็นอิสระ เมื่อจิตเป็นอิสระจากเครื่องพันนาการร้อยรัดทั้งปวง จิตย่อมหลุดพ้น เมื่อจิตหลุดพ้น จิตก็เข้าถึงสัจธรรมที่แท้จริง

ผู้ถาม : แหม ! เพิ่งจะมีดวงตาเห็นธรรมแจ่มแจ้งในวันหนึ่งเอง อาจารย์ครับ อาจารย์เคยบอกไว้ว่า จะฝาก “บทท่องจำ” เพื่อใช้ท่องในชีวิตประจำวัน เพื่อจะได้ “ละตัวตน” รวมทั้ง “ละทุกสิ่งทุกอย่าง” ให้ง่ายขึ้น เพราะการท่องได้จนขึ้นใจจะได้ได้นำมาปฏิบัติได้ง่ายยิ่งขึ้น บทท่องจำนั้นมีว่าอะไรครับ

ผู้ตอบ : ก็ขอฝากไว้ทั้ง ๒ บท ดังนี้

บทท่องจำ “ละตัวตน”

กาย กายลักแต่ว่ากาย

กายไม่ใช่เรา

เราไม่ใช่กาย

กายไม่เป็นตัวตนของเรา

เราไม่เป็นตัวตนของกาย

กายไม่มีในเรา

เราไม่มีในกาย

มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ตามเหตุและปัจจัย

เวทนา เวทนาลักแต่ว่าเวทนา

เวทนาไม่ใช่เรา

เราไม่ใช่เวทนา

เวทนาไม่เป็นตัวตนของเรา

เราไม่เป็นตัวตนของเวทนา

เวทนาไม่มีในเรา

เราไม่มีในเวทนา

มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ตามเหตุและปัจจัย

สัญญา สัญญาลักแต่ว่าสัญญา

สัญญาไม่ใช่เรา

เราไม่ใช่สัญญา

สังขาร	สังขารไม่เป็นตัวตนของเรา	เราไม่เป็นตัวตนของสังขาร
	สังขารไม่มีในเรา	เราไม่มีในสังขาร
	มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น	ตามเหตุและปัจจัย
	สังขารลักแต่ว่าสังขาร	
	สังขารไม่ใช่เรา	เราไม่ใช่สังขาร
วิญญาณ	สังขารไม่เป็นตัวตนของเรา	เราไม่เป็นตัวตนของสังขาร
	สังขารไม่มีในเรา	เราไม่มีในสังขาร
	มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น	ตามเหตุและปัจจัย
	วิญญาณลักแต่ว่าวิญญาณ	
	วิญญาณไม่ใช่เรา	เราไม่ใช่วิญญาณ
บทท่องจำ	วิญญาณไม่เป็นตัวตนของเรา	เราไม่เป็นตัวตนของวิญญาณ
	วิญญาณไม่มีในเรา	เราไม่มีในวิญญาณ
	มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น	ตามเหตุและปัจจัย
	“ละทุกสิ่งทุกอย่าง”	
	ละให้หมด	ละให้หมด
ละกิเลส	ละตัณหา	ละอุปทาน
ละโลภะ	ละโทสะ	ละโมหะ
ละสังโยชน์	ละขันธห้า	ละนิวรณ์
ละตัวตน	ละกายา	ละเวทนา
ละสังขาร	ละสังขาร	ละวิญญาณ
ละฟุ้งซ่าน	ละสงสัย	ละไร้ศีล
ละกำหนด	ละขัดเคือง	ละเชื่องซึม
ละหลงตัว	ละหลงรูป	ละอรูปร
ละไม่รู้	ละให้รู้	ละเพื่อละ
ละให้หมด	ละให้หมด	ละทุกอย่าง
ละทุกอย่าง	ละทุกอย่าง	ละให้หมด
ละตรงนี้	ละทันที	ละทันใด
ละเร็วไว	ละจนถึง	ซึ่งนิพพาน

ขอให้ทุกๆ ท่านจงเจริญในธรรม
สวัสดี

สิ่งที่เรามักจะนึกเสียใจ ก่อนเสียชีวิต

รศ.ดร.พสุ เดชะรินทร์ pasu@acc.chula.ac.th
กรุงเทพฯธุรกิจ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓

สัปดาห์นี้เปลี่ยนอารมณ์หน่อยนะคะ เพราะพอดีไปเจอบทความเรื่องหนึ่ง โดย Bronnie Ware ซึ่งเป็นนักเขียนนิสระอยู่ที่ออสเตรเลีย โดยนักเขียนผู้นี้เคยทำงานดูแลผู้ป่วยที่รู้ตัวว่าจะเสียชีวิต และกลับไปอยู่ที่บ้านเพื่อรอวันตาย เธอจะอยู่กับผู้ป่วยเหล่านี้ในช่วงสามถึงสิบสองสัปดาห์สุดท้ายก่อนที่ผู้ป่วยจะเสียชีวิต โดยในช่วงเวลาดังกล่าว เธอได้มีโอกาสพูดคุย และรับฟังความในใจของผู้ป่วยเหล่านี้

เมื่อถามถึงสิ่งที่เสียใจหรือสิ่งใดๆ ก็ตามที่ทำได้ยากจะย้อนอดีตไปเปลี่ยนแปลงนั้น เธอพบว่ามียุ่ห้าประเด็นที่มักจะพบในผู้ป่วยที่กำลังใกล้เสียชีวิตเป็นส่วนใหญ่ครับ

ประเด็นแรก คือ ผู้ป่วยเหล่านี้มักจะมีความกล้าที่จะใช้ชีวิตตามแบบที่ตนเองอยากหรือต้องการจะเป็น ไม่ใช่ดำรงชีวิตตามความต้องการหรือความคาดหวังของผู้อื่น ซึ่งพบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง que ผู้ป่วยอยากจะเปลี่ยนแปลงมากที่สุดครับ เนื่องจากเมื่อผู้ป่วยพบว่าชีวิตตนเองกำลังจะสูญหายไป และมีโอกาสมองย้อนกลับไปในอดีตนั้น จะพบว่ามีความฝันหลายๆ อย่างที่ยังไม่ได้เริ่มต้นทำหรือยังไม่บรรลุ และเมื่อใกล้จะเสียชีวิตก็จะพบว่าความฝันของตนเองนั้นจะไม่มีวันบรรลุ และส่วนใหญ่ก็มักจะมานั่งนึกเสียใจ เพราะสาเหตุที่ไม่สามารถทำตามความฝันได้นั้น เป็นเพราะตัวเองเลือกที่จะไม่ทำเอง ตัวเองเลือกที่จะทำตามสิ่งที่ผู้อื่นขีดเส้นทางให้เดิน ถือเป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับทุกๆ ท่านนะคะ ที่ในช่วงชีวิตหนึ่ง ถ้ามีโอกาสและเลือกได้ก็ควรจะเดินตามความฝันของตัวเอง เพราะคนเราหนี

ไม่ฝัน เกิด แก่ เจ็บ ตาย และเมื่อวันนั้นมาถึง เราก็คงจะไม่มีแรงที่จะเดินตามความฝันที่เราต้องการแล้ว

การมีสุขภาพที่ดีจะช่วยทำให้ท่านเดินตามความฝันได้ แต่เมื่อใดก็ตาม ที่สุขภาพของท่านเริ่มแย่แล้ว อีสรระในการเดินตามฝันที่ท่านก็จะลดน้อยลง

ประเด็นที่สอง คือ ผู้ป่วยใกล้เสียชีวิตเหล่านั้น คิดเสียใจว่าในอดีตจะไม่ได้ทำงานหนักเหมือนที่ผ่านมา ซึ่งเหตุการณ์นี้มักจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยชายเกือบทุกคนเลยครับ คุณผู้ชายเหล่านี้มักจะเสียใจว่าในอดีตที่ผ่านมา ไม่ค่อยได้มีเวลาในการดูแลลูกๆ ของตนเองเท่าที่ควร รวมทั้งไม่ได้ได้อยู่เป็นคู่ทุกข์คู่ยากภรรยาเท่าที่ควร ผู้ป่วยที่เป็นชายเกือบทุกคนจะรู้สึกเสียดายว่า ในอดีตใช้และให้เวลากับงานมากเกินไป

ข้อสังเกตนี้ก็น่าคิดนะครับว่าในปัจจุบันเราให้ความสำคัญกับการทำงานมากเกินไปหรือไม่ เราต้องการแสวงหารายได้ ซื่อเสียด เกียรติยศมากเกินไปหรือไม่ สุดท้ายเมื่อเราใกล้ตายเราจะสำนึกเสียใจว่าเราได้พลาดโอกาสดีๆ ในชีวิตที่ไม่มีวันหวนกลับมาหรือไม่ การมีรายได้ที่พอเพียงอาจจะเป็นทางออกสำหรับทุกท่านนะครับ อีกทั้งการมีที่ว่างในตารางเวลา และชีวิต ที่ไม่ใช่เรื่องของการทำงานเพียงอย่างเดียว จะทำให้เรามีความสุขขึ้น และเมื่อเราใกล้เสียชีวิต จะไม่มานั่งย้อนนึกเสียใจในสิ่งที่เราพลาดไป

ประเด็นที่สาม คือ ผู้ป่วยอยากจะทำอะไรที่จะแสดงอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง เนื่องจากคนจำนวนมากจะปิดกั้นอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงของตน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบและสันติ ทำให้สุดท้ายแต่ละคนรู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองถูกเก็บกด และไม่สามารถเป็นตัวตนที่แท้จริง

ประเด็นที่สี่ คือ ผู้ป่วยที่ใกล้เสียชีวิตนั้น มักจะเสียใจที่ไม่ได้ติดต่อกับเพื่อนฝูงเก่าๆ เนื่องจากเรามักจะไม่ค่อยเห็นถึงคุณค่าของเพื่อนเก่าๆ จนกระทั่งใกล้เสียชีวิต คนจำนวนมากจะมัวแต่ยุ่งและวุ่นวายกับชีวิตประจำวัน จนละเลยต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง ทำให้เรามักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงต่างๆ จนกระทั่งใกล้จะเสียชีวิต ก็จะเริ่มนึกถึงเพื่อนฝูงขึ้นมา

ดูเหมือนว่าเมื่อคนใกล้จะเสียชีวิต เกียรติยศ เงินทอง หรือสถานะทางสังคมต่างๆ กลับดูไปจะด้อยหรือไร้ความหมายนะครับ สุดท้ายดูเหมือนว่า เรื่องของความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะกลายเป็นสิ่งที่ผู้ป่วยที่กำลังใกล้ตายนึกถึง

ประเด็นสุดท้าย ซึ่งค่อนข้างน่าแปลกใจ คือ ผู้ป่วยเหล่านี้กลับสำนึกเสียใจว่าไม่ได้ทำให้ชีวิตที่ผ่านมาของตนเองมีความสุขเท่าที่ควร ผู้ป่วยหลายคนจะไม่เคยนึกถึงมาก่อนนะครับ

ว่าตนเองสามารถที่จะเลือกที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้ คนจำนวนมากเลือกที่จะอยู่และปฏิบัติในสิ่งที่คุ้นเคย ความกลัวต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้คนเรามักจะหลอกตนเองว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นมีความสุข ซึ่งจริงๆ แล้วกลับไม่ใช่

ท่านผู้อ่านจะเห็นได้นะครับว่าเมื่อคนเราใกล้จะตายนั้น เรามักจะนึกย้อนกลับไปถึงอดีต และเริ่มสำนึกเสียใจในสิ่งที่ได้ทำหรือไม่ได้ทำมาในอดีต และเราจะพบว่าเมื่อเราใกล้ตายแล้ว เงินทอง ชื่อเสียง สถานะ เกียรติยศต่างๆ กลับไม่มีความหมาย สิ่งที่มีความหมายเมื่อใกล้ตาย คือ เรื่องของความรักและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งหลายครั้งกลับกลายเป็นสิ่งที่เราละเลยหรือไม่สนใจในขณะที่เรามีชีวิตอยู่

นอกจากนี้ เมื่อใกล้ตาย คนเราจะพบว่าชีวิตในอดีตที่ผ่านมาที่เรามีสิทธิที่จะเลือกแต่เราดันเลือกในสิ่งที่ไม่ได้ทำให้เรามีความสุข หรือเลือกในสิ่งที่ทำให้เราต้องมาย้อนสำนึกเสียใจ เมื่อเราใกล้ตาย ดังนั้น ในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่และยังแข็งแรง เราจะต้องเลือกอย่างมีสติ เลือกอย่างฉลาด เลือกในสิ่งที่ถูก และเลือกในสิ่งที่ทำให้เรามีความสุขนะครับ...

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพสนับสนุนโรงทานอาหารมื้อเช้าหรือมื้อกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสนใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓
๒. ขอความกรุณานำถุงผ้าใส่หนังสือที่แจกในงานชมรมฯ ทุกครั้ง หากท่านไม่ใช่แล้ว กรุณานำมาคืนที่จุดรับบริจาคเงินในงานแสดงธรรม เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
๓. ท่านที่ต้องการบริจาคหนังสือของชมรมกัลยาณธรรม หรือหนังสือธรรมะที่มีประโยชน์ มีจุดรับบริจาคในงาน เพื่อชมรมฯ จะได้นำไปบริจาคเข้ายังห้องสมุด และในจุดที่ขาดแคลนหนังสือต่อไป
๔. ในงานแสดงธรรมแต่ละครั้ง ชมรมฯ ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ** เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม

• • • www.kanlayanatam.com • • •

บทเรียน ทางธรรม

ของ หลวงปู่ ปรหมปัญโญ วัดสะแก อ.อุทัย จ.พระนครศรีอยุธยา

บทที่ ๑ ความกตัญญู และกุศโลบายในการหาบุญ

ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้ไปกราบหลวงปู่ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ โอวาทที่ท่านมอบให้กับลูกศิษย์หน้าใหม่คนนี้ก็คือ “ทำบุญกับพระที่ไหนๆ ก็ต้องไม่ลืมพระที่บ้าน พ่อแม่เรานี้แหละ...อย่ามองข้ามท่านไป”

“พวกแกยังเป็นนักเรียน นักศึกษา ยังต้องแบมือขอเงินพ่อแม่อยู่ คราวหน้าอย่าไปเสียเงินเสียทองซื้อดอกไม้มาถวาย ระหว่างทางมาวัด หากเห็นสระบัวที่ไหน ก็ให้ตั้งจิตนึกเอาดอกไม้บัวถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ก็ใช้ได้แล้ว”

นอกจากนี้ วิถีหาบุญแบบง่ายๆ โดยไม่ต้องเสียสตางค์ สามารถทำได้ทั้งวันคือ ตื่นเข้ามา ขณะล้างหน้า หรือตีม้าก็ให้ว่า “พุทัง สรณัง คัจฉามิ, ัมมัง สรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรณัง คัจฉามิ” ก่อนจะกินข้าวก็ให้นึกถวายข้าวพระพุทธ ออกจากบ้านเห็นคนอื่นเขากระทำความดี เป็นต้นว่า ใส่บาตรพระ จูงคนแก่ข้ามถนน ฯลฯ ก็ให้นึกอนุโมทนากับเขา เย็นกลับมาบ้าน ก่อนนอนก็นั่งสมาธิ เอนตัวนอนลงก็ให้นึกคำบริกรรมภาวนาไตรสรณคมน์จนหลับ ตื่นขึ้นมาก็บริกรรมภาวนาต่ออีก

นี่เรียกว่าเป็นกุศโลบายของหลวงปู่ ที่ต้องการให้พวกเราคอยตะล่อมจิตใจให้อยู่แต่ในบุญในกุศลตลอดทั้งวันเลยทีเดียว

บทที่ ๒ ระวังจะตกต้นตาล

“หลวงปู่ครับ พระท่านสอนว่าบุญก็ไม่ให้เอา และอย่าไปยินดีในร้ายกับสิ่งทั้งปวง ที่นี้ทำอย่างไรผมถึงจะหมดความยินดีในร้ายครับ”

หลวงปู่ท่านยิ้มและตอบพลางหัวเราะว่า

“เบื้องต้นก็จะขึ้นยอดตาล มีหวังตกลงมาตายเท่านั้น”

คำตอบของท่านทำเอาข้าพเจ้ารู้สึกเขิน และคิดได้ว่าการปฏิบัติธรรมที่ถูกที่ควรนั้นไม่ควรจะอ่านตำรับตำรามาก แต่ควรปฏิบัติอย่างค่อยเป็นค่อยไป มุ่งประกอบเหตุที่ดีอย่างเสมอต้นเสมอปลายโดยไม่เร่งรัดหรือคาดหวังเอาผลและที่สำคัญคืออย่าล้าคัญผิดคิดว่า “ลัทธิญา” (ความจำ) เป็น “ปัญญา” (ความจริง) เพราะหากยังเป็นแค่ลัทธิญาหรือความรู้ที่เป็นเพียงการจดการจำ มันยังไม่ช่วยให้เราเอาตัวรอดหรือพ้นทุกข์ได้

บทที่ ๓ อย่าประมาท

หลวงปู่ท่านพูดเตือนเสมอเพื่อให้พวกเราไม่ประมาท รีบทำความดีเสียแต่ยังแข็งแรงอยู่ เพราะเมื่อแก่เฒ่าลง หรือมีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียนก็จะปฏิบัติได้ยาก ท่านว่า

“ปฏิบัติธรรมเสียตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เป็นหนุ่ม เป็นสาว นี่แหละดี เพราะเมื่อแก่เฒ่าไปแล้ว จะนั่งก็โงย จะลุกก็โงย หากจะรอไว้ให้แก่เสียก่อนแล้วจึงค่อยปฏิบัติ ก็เหมือนคนที่คิดจะหักว่ายน้ำเอาตอนที่แพใกล้จะแตก มันจะไม่ทันการณ์”

บทที่ ๔ ให้หมั่นดูจิต รักษาจิต

คำสอนของหลวงปู่ที่ข้าพเจ้าได้ยินแทบจะทุกครั้งทีไปนมัสการท่านก็คือ “ของดีอยู่ที่ตัวเรา ของไม่ดีก็อยู่ที่ตัวเรา ให้หมั่นดูจิต รักษาจิต” ซึ่งสอดคล้องกับพุทธพจน์ที่ว่า

“ผู้ใดหมั่นตามดูจิต ผู้นั้นจะพ้นจากบ่วงแห่งมาร”

หลวงปู่จึงให้อุบายการบริกรรมภาวนาให้ได้ทุกอิริยาบถเพื่อเป็นการตะล่อมจิตใจ เวลาปลอดภาระ มานั่งปฏิบัติสมาธิภาวนา จิตก็จะรวมได้โดยง่าย แล้วอาศัยจิตรวมและมีกำลังนี้แหละ ไปใช้งานคือ การดูจิต รักษาจิต เมื่อเจริญสมาธิภาวนาจนสติต่อเนื่องและจิตมีอาการทรงตัวดีแล้ว จนสามารถแยกผู้รู้กับอารมณ์ออกจากกันได้ชัดขึ้น ก็จะพอมองเห็น

อะไรๆ ที่ห่อหุ้มปรุงแต่งจิตอยู่ จากนั้นให้ใช้อุบายปัญญาสอนตัวเองจนจิตยอมรับว่าอะไรๆ ก็เป็นเพียงก้อนอนิจจัง เมื่อเราสอนจิต อบรมจิต อยู่อย่างนี้จิตก็จะคลายความยึดมั่นถือมั่น ก็เท่ากับเป็นการชำระชะล้างสิ่งเศร้าหมองออกไป จึงจะได้ชื่อว่า “รักษาศีล” ตามที่หลวงปู่สอน

บทที่ ๕ รู้จักหลวงปู่อย่างไร

เช้าวันหนึ่ง ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ก่อนหน้าที่หลวงปู่จะละสังขารไม่กี่วัน ในขณะที่รอใส่บาตรอยู่ที่หน้ากุฏิของท่าน หลวงปู่ได้พูดเป็นคติแก่สานุศิษย์ ณ ที่นั้นว่า ...

“ตราบใดก็ตามที่แกยังไม่เห็นความดีในตัว
ก็ยังไม่นับว่าแกรู้จักข้า
แต่ถ้าเมื่อใด แกเริ่มเห็นความดีในตัวเองแล้ว
เมื่อนั้น... ข้าจึงว่า แกรู้จักข้าดีขึ้นแล้ว”

คำพูดนี้ ถือเป็นคำพูดเตือนสติแก่ผู้ที่มาปฏิบัติในสมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ อย่ายึดสำคัญตนว่าเคยได้อยู่ใกล้ซัด หรือเคยได้รับฟังคำสอนโดยตรงจากท่าน เพราะตัววัดว่า รู้จักท่านดีหรือไม่นั้น ท่านว่าอยู่ที่การฝึกฝนตนให้เป็นคนที่ดีขึ้นหรือไม่ ถ้าไม่ได้ ก็เท่ากับว่าไม่รู้จักท่านจริง

ในทางกลับกัน คำพูดนี้ช่วยให้เกิดกำลังใจแก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้มาสัมผัสท่านใน ขณะที่ท่านยังมีชีวิต หากแต่มีศรัทธาน้อมเอาธรรมะคำสอนของท่านมาปฏิบัติซัดเกล้า ตนเองจนความโลภ โกรธ หลง ลดลง เรียกว่าเห็นความดีในตัวเอง หลวงปู่ท่านก็รับรองว่าเป็นผู้ที่รู้จักท่านจริง คำพูดของหลวงปู่นี้ทำให้ผู้เขียนนึกถึงพุทธพจน์ที่ว่า

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรา... ตถาคต”

ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม
กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขาธนบุรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๘๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย	สาขาทลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และไปโอนเงินมาที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๘๕๓ อนุโมทนาสาธุ

๑๐ อันดับของสิ่งมหัศจรรย์ ที่พระเจ้าได้ประโยชน์มากที่สุด

สกุ๊ปรายการจุดเปลี่ยน

รายการ 'จุดเปลี่ยน' เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๔ และ ๒๑ มิถุนายน ที่ผ่านมา (ช่อง ๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.) ออกอากาศเรื่อง "๑๐ อันดับของสิ่งมหัศจรรย์ ที่ทำแล้วพระเจ้าจะได้ประโยชน์มากที่สุด" อันเนื่องมาจากการสำรวจของ ในถึงสิ่งมหัศจรรย์สำเร็จรูป (ถึงเหลือ) ที่เห็นวางขายกันอยู่ทั่วไป พบว่า กว่า ๕๐% เป็นของที่ไม่มีคุณภาพ ใช้งานจริงไม่ได้ เช่น ผ้าจิวรี่ลิน และบางจนแทบจะเป็นผ้าซีทรู ไบซาเหม็นผงซักฟอกที่วางมาข้างๆ (กลายเป็นไบซาร์สโอโม) กระดาษชำระหยาบและมีกลิ่นเหม็น แปรงสีฟันแข็งจนพระค้อนประเทศเป็นโรคเหงือกอักเสบ, สบู่ แชมพู ที่ถวายมีกลิ่นหอมแรง และผสมมอยซ์เจอร์ไรเซอร์ ทำให้พระผิวดัดต้องปลงอาบัติกันทุกวัน (มีศีลข้อหนึ่งห้ามการประทุษร้ายและใช้เครื่องหอม ไม่แน่ใจว่าศีลข้อที่ ๖, ๗ หรือ ๘ นี่แหละค่ะ) เครื่องชงดื่มหมักหมดอายุ ถ่านไฟฉายหมดอายุ แบตเอี่ยม ฯลฯ หรือแม้แต่ตัวภวษณะที่ใส่ คือถัง ก็ยังทำจากพลาสติกคุณภาพต่ำ ใส่อะไรได้แป๊บเดียวก็ฉีกแตก พัง เป็นต้น

รายการจุดเปลี่ยนจึงได้ไปสอบถามพระสงฆ์จำนวนหนึ่งแล้วจัดอันดับสิ่งของสิ่งมหัศจรรย์ตามความจำเป็นในการใช้งาน รวม ๑๐ อันดับ ซึ่งเรียงจากจำเป็นมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ ดังนี้

๑. เครื่องเขียน สมุด ปากกา ดินสอ

เนื่องจากพระสมัยนี้ต้องเรียน พระปริยัติธรรม และ จัดกำหนดนัดหมายต่างๆ ช่วยจำ บางรูปท่านเป็นเหรียญกิตติคุณแล ค่าใช้จ่าย ยิ่งต้องใช้มาก แต่ไม่ค่อยมีใครถวายเครื่องเขียนเหล่านี้ พระท่านจึงต้องไปเดินหาซื้อเองเสมอ หากเราถวายไป พระท่านจะได้ใช้อย่างแน่นอนค่ะ อันดับ ๑ จึงตกเป็นของ 'เครื่องเขียน' ไปอย่างพลิกความคาดหมาย (หรือว่าคุณนายถูก)

๒. ไม้มีดโกนตราขนนก (Feather) หรือยี่ห้อ Gillette ยิลเลตต์

เนื่องจากพระต้องโกนผมทุกวันโกน แต่ไม้มีดยี่ห้ออื่น พระใช้โกนผมแล้วเลือดสาด !!! ท่านจึงใช้ได้แค่ ๒ ยี่ห้อ นี้เท่านั้น

อนึ่ง ไบมิเดตราขนนกจะคมกว่ายิลเลตต์ ใช้ในการโกนครั้งแรก ส่วนยิลเลตต์จะใช้เก็บความเรียบร้อยอีกครั้ง หากท่านใดถวายไบมิเด ก็ได้ชื่อว่า ช่วยไม่ให้พระต้องเสียดัดเนื้อทุกวันโกน ข้าพเจ้าเห็นว่าได้บุญดีกว่าให้ยาอีกนะท่าน

๓. ผ้าไตรจีวร ที่มีความยาวพอที่จะนุ่งห่มได้ มีความหนาพอเหมาะสม

เพราะผ้าที่ติดมากับถังเหลือง มันหึ่งสั้น ทั้งต่อ ทั้งบาง ทำให้พระท่านลำบากใจเวลาสวมใส่ ขาดความมั่นใจ และเสียภาพลักษณ์ที่ดีของสงฆ์ ผู้ใดถวายผ้าไตรจีวร จึงได้อานิสงส์มากนัก

๔. หนังสือธรรมะ สารคดี นิตยสาร หรือที่ให้ความรู้ด้านอื่นๆ

เนื่องจากพระสงฆ์ มีหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ที่แตกฉาน ทั้งทางธรรม และรู้ทันข่าวสารบ้านเมือง เพื่อจะได้สาธิตยกตัวอย่างให้ชาวบ้านเข้าใจได้แจ่มแจ้ง การถวายหนังสือเหล่านี้ จึงถือเป็นต้นทุนแห่งธรรมทาน ให้พระท่านได้นำไปต่อยอด กระจายสู่ผู้คนได้อีกมาก ทั้งยังถือเป็นการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง แถมได้ผลตอบแทนสูง นำลงทุนเป็นอย่างยิ่ง

๕. รองเท้า

พระท่านต้องเดินธุดงค์, ไปเรียนหนังสือ, ไปกิจนิมนต์ตามที่ต่างๆ บางรูปต้องทำงานที่ใช้แรงงานในวัด เช่น ก่อสร้าง ทำสวน สิ่งที่ต้องรับภาระหนักก็คือ 'รองเท้า' ที่มักจะขาด เสียหาย อยู่บ่อยๆ นั่นเอง รองเท้าจึงถือเป็นอีก item หนึ่งที่มีความสำคัญอย่างสูง

๖. ยาหลักๆ ที่จำเป็น

ยาสามัญประจำบ้าน ยาแก้ปวดหัว ปวดท้อง ยาแก้ไอ แก้ไข้ ลดกรดในกระเพาะอาหาร ยาใส่แผลสด แผลเปื่อย แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แผลพุพอง เป็นหนอง ผิวหนังอักเสบ เป็นหนอง

๗. ผ้าขนหนูสีสุภาพ ไม่ต้องสีเหลืองก็ได้

เพราะผ้าขนหนูที่ติดมากับถัง เหลืองมักหยาบ เล็ก และคุณภาพต่ำ จนเอามาใช้ไม่ได้ในชีวิตจริง

๘. ชุดคอมพิวเตอร์

อ้าวว ไช้ไช้ไปนิดหนึ่ง แต่ถ้าใครรวบรวมเงินได้เป็นกอบ เป็นกำอย่างกฐิน ฝ่าป่า ก็นำพิจารณาถวายคอมพิวเตอร์แต่ัวด์ที่ขาดแคลน ..

๙. น้ำยาเช็ดพื้น

เหอ... งงไปเลย พระท่านจะเอาน้ำยาเช็ดพื้นไปทำอะไร ?? เผลย ก็เอาไปผสมน้ำ ฤกฤิ ศาลา อุโบสถ ึงจะ เพราะนอกจากจะช่วยผ่อนแรงในการทำความสะอาด สลายคราบแล้ว บางยี่ห้อยังช่วยฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในมูลนกพิราบ ฉี่หมา ฉี่แมว ฉี่หนู เห็บ หมัด ของหมาวัดได้อีกด้วย

๑๐. แชมพู

พระท่านไม่มีผมแล้วจะเอาแชมพูไปทำไมเนี่ย แถมยังฮอตฮิตติดท็อปเท็นของที่มีประโยชน์อีกด้วย แชนท์หน้าไมโล โอวัลติน ชาเขียว ชิงผง สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ทิชชู ฯลฯ ที่เห็นสลอนอยู่ในถังเหลืองชะด้วยซี คือจี้ เมื่อพระท่านไม่มีผมมาปกป้องหนังศีรษะเนี่ย ทั้งความร้อน ฝุ่นละออง เชื้อโรคต่างๆ ก็จะไปเข้าถึงหนังศีรษะของท่านได้โดยตรง แถมการรักษาสมดุลความชุ่มชื้นของหนังศีรษะก็จะเสียไป เพราะไม่มีผมปกคลุม ทำให้หนังศีรษะของพระ มักจะแห้ง และเกิดโรคผิวหนังอยู่เสมอ เช่น คันตุ เป็นต้น สิ่งที่จะช่วยบรรเทาได้ก็คือ แชมพูยา ที่มีส่วนผสมปกป้องหนังศีรษะ รักษาสมดุล สักเกตง่ายๆ ที่ฉลากจะมีคำว่า 'Scalp' เป็นสำคัญ ยี่ห้อที่เป็นแบบนี้ก็มักจะเป็นพวก แชมพูจัดรังแค อย่างคลินิก, แพนทีน, Head & Shoulder, ไนโซรัล เป็นต้น แต่น่าเศร้าใจ ที่ไม่มีใครถวายแชมพู พระท่านจึงจำต้องใช้สบู่แก้ขัด ซึ่งทำให้ยั้งคันหัว ศีรษะแห้งไปกันใหญ่ ดังนั้นจึงขอท่านโปรดจำไว้ ว่าเราควรซื้อแชมพูไปถวายพระ แต่ก็เลือกสูตรกันนิดหนึ่ง ให้เป็นสูตรดูแลหนังศีรษะ เพราะถ้าเกิดเราเลือกสูตร 'เพื่อผมนิ่มสลวยดำเงางาม' ไปถวายท่าน... ท่านอาจเข้าใจผิด คิดว่าเราแซวท่าน

การทำ สังฆทาน นอกจากจะถวายเป็นสิ่งของแล้ว อีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจมากๆ ก็คือ การบริจาคเงินให้กับโรงพยาบาลสงฆ์ เพื่อช่วยเหลือพระภิกษุที่อาพาธค่ะ หวังว่าข้อมูลนี้คงจะเป็นประโยชน์ ทั้งกับท่านพุทธศาสนิกชนที่มีจิตกุศลต้องการทำสังฆทาน และกับพระภิกษุสามเณร ผู้รับสังฆทาน ที่เป็นเพื่อนมนุษย์ของโลก และเป็นผู้ที่ลืบทอดพระพุทธศาสนาของเราต่อไป ©

ผีหกตัว

ผู้รู้ท่านบอกว่า มีผี ๖ ตัวอาละวาดอยู่ทั่วไปทั้งรอบๆ ตัวเราและในตัวผู้คนด้วย คล้ายกับความทุกข์ที่พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล ท่านเขียนไว้ในหนังสือ “เปิดใจรับความสุข” ว่า “ทุกวันนี้ความสุขมีอยู่รอบตัวเราอยู่แล้วยิ่งกว่านั้นความสุขยังอยู่กับเราแล้วด้วย แต่เรามองไม่เห็นเอง” ไปหาอ่านดูจะได้เห็นความสุข เอาความสุขมานั่งในหัวใจให้ได้

มารู้จักกับผีหกตัว ก็จะได้รู้ว่ามันมีอยู่ มีคนรักคนชอบคนเอาใจมันกันจัง

ผีตัวที่ ๑ ชอบดื่มสุราเป็นอาภิน ไม่กินข้าวปลาเป็นอาหาร

ผีตัวที่ ๒ ชอบเที่ยวเตร่ยามวิกาล ไม่รักบ้าน รักลูกเมียตน

ผีตัวที่ ๓ ชอบดูการละเล่น ไม่เว้นละครโขน

ผีตัวที่ ๔ ชอบคบคนชั่วมั่วกับโจร อนาคตไม่พ้นอาญาตราแผ่นดิน

ผีตัวที่ ๕ ชอบเล่นมั่ว ก็ฟ้าบตร สารพัดถั่วไปไฮโลลั่น

ผีตัวที่ ๖ ชอบเกียจคร้าน การทำกิน มีทั้งสิ้นหนกผ้อบรียเอย

(ชอบด่าผ้าไม่กลัวบาป เป็นผีนอกตำราแถมมาอีกตัว)

ผมเรียนจบมีเงินเดือนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ ก็เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ไปนิยมชมชอบผี ๖ ตัว มาเรื่อยๆ อุปสรรคปัญหาชีวิตก็มีมาก ผีตัวที่ ๑ เป็นที่รักมาก

พอถึงปี ๒๕๔๘ ผีตัวที่ ๕ สวยเด่นขึ้นมาจนไปหลงใหลมัน แต่ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ไม่เที่ยงแท้ มีทางสายเอกของอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร มาช่วย โดยคุณอรนิตย์ สว่างเนตร ให้หนังสือ ทางสายเอกปกอ่อนมา ๑ เล่ม

ผมอ่านแล้ว ชาบซึ่งตึ่งใจมาก โทรสั่ง ๑๐๐ เล่ม คุณหมอมัจฉรา ไปส่งถึงบ้าน เป็นปกแข็ง ทำบุญราคาทุน ๒,๕๐๐ เมื่อ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๘ เพื่อไว้แจกจ่ายเผยแพร่ คุณหมอ คงจะคิดสงสัยว่า หมอนี่จะเอาหนังสือไปทำกุศลหรือทำกำไรกันแน่ ซึ่งภายหลัง

คุณหมอลោว่า มีคนเอาหนังสือทางสายเอกของชมรมฯ ไปวางจำหน่ายที่งานหนังสือ ที่ ศูนย์สิริกิติ์ เล่มละ ๑๐๐ บาท ก็ขายดี

เมื่อได้รู้จักคุณหมอและชมรมกัลยาณธรรมแล้วคุณหมอแนะนำให้ซื้อเครื่องเล่นซีดี และไปฟังธรรมในงานชมรม ผมได้ไปเป็นครั้งแรกเมื่อ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จากนั้น ก็ไปทุกครั้งเรื่อยมา เป็นสมาชิกชมรมทั้งครอบครัว มีเรื่องแปลกหน่อยที่ว่า ผมประสบ อุบัติเหตุนั่งนานไม่ได้ปวดหลัง คุณหมอรับรองอย่างมั่นใจว่า ไปฟังธรรมเถิด หลังจะไม่ เป็นอะไร ก็เป็นความจริงนั่งฟังธรรมได้เป็นวัน บัดนี้ก็สบายดี

ผมปราบผีตัวที่ ๕ (ที่รักหลงมาก) ได้ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๙ คงจะเป็นเพราะ ความโลภน้อยลง และได้เห็น บัง ต. ๓ ตัวในป้อน คือ ตัง ต้ม ตุ่น มันไม่มีโอกาสมาอยู่ กับผมอีกแล้ว เห็นความเป็นผีของมันแล้ว ต่อมาไม่กี่เดือน ผมก็ปราบผีตัวที่ ๑ ได้อย่าง เด็ดขาด เพราะอาจารย์ดร.สนอง สอนย้ำเสมอว่า “ปิดอบายภูมิจำเป็นในชาตินี้” ผมเชื่อ ผม กลัวไปอบาย จึงเลิกเสพสุรายาเมาโดยเด็ดขาด

ส่วนผีตัวอื่น เมื่อขาดผีหัวโจก ๒ ตัวที่ปราบไปแล้ว มันก็ไม่พิษที่จะมาทำอะไรผมได้ ครอบครัวมีความสุข ผมก็เปิดใจรับความสุข ตามที่พระอาจารย์ไพศาลสอน สบายใจจริง

ผมระลึกถึง พระคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ครูบาอาจารย์ ชมรม กัลยาณธรรม และคุณหมออัจฉรา อยู่เสมอ ที่ช่วยให้ชีวิตและครอบครัว มีความสุข (รอด จากหายนะด้วย)

ร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม ๓ สาขา

ชมรมกัลยาณธรรม เปิดศูนย์หนังสือธรรมทาน ขณะนี้รวม ๓ แห่ง เพื่อเผยแพร่ธรรมะ และยึด หลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สาขาแรก คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๖๒๔

สาขาที่สอง บริษัท บางกอกเยเนอรัล เอกซเพรส จำกัด สาทร กทม.
โทร ๐๒ ๖๓๕ ๓๙๙๑ - ๒

สาขาที่สาม ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยฉิมพลูสุข หนามแดง สมุทรปราการ
และร้านกาแฟ-เบเกอรี่ ไกล่กัน
โทร ๐๒ ๓๘๓ ๓๕๕๒ และ ๐๘๕ ๑๒๙ ๕๕๕๑

เมื่อ ธรรมะ จัดสรร

จากใจ ท่านรองฯ อุ๋นใจ

เมื่อดิฉันเริ่มใช้ชีวิตข้าราชการบำนาญของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ขออนุญาตท่านประธานชมรมทดลองอาสาเข้าช่วยงานของชมรมกัลยาณธรรม จากเดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยทำงานตามที่ท่านประธานชมรมฯ จะมอบหมาย เวลาผ่านไปจนถึงปัจจุบันนี้ ประมาณ ๒ ปีแล้ว ก็รู้สึกมั่นใจว่าตัดสินใจไม่ผิดที่ขออาสาเข้ามาช่วยงานตามด้านต่างๆ ที่ท่านประธานฯ จะมอบหมายให้ เพราะตรงกับความตั้งใจในการจะใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุราชการ จะให้เวลากับตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากที่ได้รับใช้ราชการมา ๓๘ ปีแล้ว และในเวลาที่จะเริ่มจากนี้ไปจะใช้ในการทำประโยชน์ให้กับคนรอบข้างตามเรื่องที่จะได้รับการร้องขอ โดยจะต้องไม่เป็นกิจกรรมที่ขัดกับวินัยในการดำรงชีวิต ในการทำงานที่ไม่ก่อความเดือดร้อนหรือเบียดเบียนผู้อื่น แล้วก่อนประโยชน์แก่ตน ซึ่งกิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรมก็เป็นกิจกรรมที่ตรงกับความมุ่งมั่นอยู่แล้ว จึงเกิดความมั่นใจว่าน่าจะเดินได้ถูกทางแล้ว น่าจะเรียกได้ว่าเป็นบุญของเราที่มีธรรมะจัดสรรให้ในเหตุการณ์เช่นนี้

จากคำกล่าวที่ว่า “ขอให้ศีร์ศรัทธาเพียงอย่างเดียว ความสำเร็จทั้งหลายจะเดินเข้าแถวกันมา” ดิฉันได้สัมผัสแล้วจากการมีส่วนร่วมเข้าไปแจมกับการทำงานของชมรมกัลยาณธรรมเริ่มจาก

ท่านประธานชมรม

ครีธาท่าน ในความมุ่งมั่นทำงานของชมรมฯนี้ประหนึ่งเป็นงานหลักที่จะได้ผลตอบแทน ท่านทำงานที่ยุ่งยาก ลับสน ซับซ้อนให้เป็นเรื่องง่าย ไม่เคยเห็นอารมณ์ หรือหน้าตาบูดบึ้ง ยิ้มเสมอเมื่อมี และไม่มีภัย น่าแปลกใจไหมคะ? ว่าทำไมจึงเสียสละมากมาย เช่นนี้ให้กับกิจกรรมของชมรม เวลาเหล่านี้ถ้าท่านไปทำร้าน ไปทำคนไข้ จะเพิ่มรายได้แค่ไหน แต่พอท่านแบ่งเวลามาให้ชมรมฯ นอกจากจะไม่ก่อรายได้ ยังมีรายจ่ายสารพัดอีก ซึ่งท่านก็ทำอย่างเต็มที่ อย่างยิ้มแย้ม เบิกบานใจ

ท่านที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร

เสาหลักศูนย์รวมใจของชมรมฯ เมตตาของท่านสูงมาก ท่านเสียสละเวลาในการเดินทางจากเชียงใหม่มาร่วมให้คำแนะนำ และบรรยายธรรมะ สั่งสอนพวกเราโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย แถมยังไม่ขอรับเงินที่ลูกศิษย์ทั้งหลายร่วมกันบูชาครู และยกให้ไว้ใช้ในชมรมฯ อีก

สมาชิกผู้อุปถัมภ์ด้านต่างๆ

ตะลึงในความร่วมมืออย่างเต็มอกเต็มใจ ในการวางมือจากภารกิจหลัก สละ (ยากที่จะบรรยายอย่างละเอียด สารพัด ตั้งแต่สละเวลา สละกำลัง ทั้งกายและใจ สละทุนทรัพย์ สละกิเลสทุก ได้ครบทุกกิจกรรม) อย่าง มาร่วมมือร่วมแรงใจกันช่วย โดยไม่มีต้นทุนค่าเวลา ซึ่งบางท่านต้นทุนเวลาในหน้าที่หลักของท่านสูงมหาศาล แต่กลับเต็มใจ เต็มร้อยกับภารกิจของชมรมฯ อย่างไม่น่าเชื่อ ถ้าไม่ได้สัมผัสกับตัวเอง

สิ่งทั้งหลายที่ได้สัมผัสล้วนมีข้อคิดให้ได้ในหลายๆ ด้าน ทั้งนี้กอนุโมทนา ทั้งนี้กชื่นชอบ ชื่นชม สมดังเสียงสะท้อนที่มาจาก บุคคลภายนอกที่นิยมและสิ่งในศักยภาพของชมรมฯ ซึ่งนับวันจะขยายกว้างมากขึ้นๆ เพราะผู้นำท่านนำดี ให้สมาชิกร่วมกันทำความดี เพื่อยังประโยชน์สู่ผู้อื่น

พอมานึกย้อนถึงตัวเองว่าไม่น่าเชื่อที่จะก้าวล้ำเข้าไปทำกิจกรรมดังกล่าวนี้ได้อย่างไร เพราะเคยพยายามถอยหนี ถอยห่างสุดๆ ด้วยเคยได้สัมผัสกับผู้อ้างว่าเป็นผู้ทรงศีล ทรงธรรม นุ่งขาวห่มขาวไปถือศีล ๘ ไปปฏิบัติข้ามวันข้ามคืน แต่ผลที่ได้พบได้เห็น บางครั้งยังไม่ถอดชุดขาวก็ผิดศีล ๕ โดย

เฉพาะข้อ ๔ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะการพูดเท็จ แต่รวมถึงการพูดคำหยาบ ส่อเสียด เพื่อเจ้อ ฯลฯ ทั้งๆ ที่การเข้าร่วมปฏิบัติธรรมข้ามวันข้ามคืน น่าที่จะมีศีล ๕ ที่บริสุทธิ์ เพราะการมารักษาศีลเป็นการขัดเกลากิเลสอย่างหยาบของปุถุชนธรรมดา รวมถึงการเป็นผู้มีสติ

นอกจากนั้นยังเป็นผู้ที่ได้เคยทำบาปกับกรรมๆ มาอย่างไม่น่าเชื่อ ซึ่งเมื่อนั่งระลึกในขณะนี้สามารถสรุปได้ตรงกับคำสอนของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ว่า “ความกลัว” มาจาก “ความไม่รู้” ซึ่งสามารถสรุปเหตุการณ์ได้ว่า

- ความไม่รู้ :** ชมรมกัลยาณธรรม เขาทำอะไรกันบ้าง และด้วยวิธีใด
- ความกลัว :** เกรงจะมาจัดกิจกรรม มอมเมา หลอดลวง ริดไถ ผู้เข้าฟังจำนวนไม่น้อยในหอประชุมที่จุคนได้ถึง ๑,๘๐๐ คน
- กระทำบาป :** หลงใช้สิทธิ์ กีดกัน ไม่ขานรับ การขอใช้หอประชุมในภารกิจของชมรมกัลยาณธรรม ซึ่งท่านประธานขอมาถึง ๓ ครั้ง และด้วยภาวะจำยอมจึงต้องยอมให้เมื่อครั้งที่ ๔ ด้วยความกลัว และไม่ไว้วางใจ เพราะขาดความรู้จริง

คงด้วยความตระหนักในหน้าที่ ประกอบความกลัว จึงต้องแอบมาสังเกตการณ์ตามจุดต่างๆ ของกิจกรรม จำได้แม่นว่าในวันนั้นวิทยากรองค์หนึ่งคือ ท่านหลวงปู่พุทธอิสระ แต่ละกิจกรรมตั้งแต่รับอาหารฟรีตั้งแต่เช้า รับชุดธรรมะบรรณาการถุงใหญ่ฟรี (สมัยก่อนแจกตั้งแต่เริ่มลงทะเบียน) จำนวนผู้ฟังที่หลังไหลมา ความไม่รู้ยิ่งทับถมทวีคูณ ด้วยความอยากรู้ ประกอบกับไม่มีใครรู้จัก จึงเริ่มสัมภาษณ์ สอบถามไปทั่วว่า - เสียเงินเท่าไร - ทำไมไม่เสีย - รู้ได้อย่างไร - มาทำอะไรกัน - ดิอย่างไร ฯลฯ ฟังๆ แล้วก็มานั่งย่อย นั่งเคี้ยวไปเรื่อยๆ จนปิดกิจกรรม ในวันนี้ได้เข้าไปขอสารภาพบาป และขอโทษกับท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร และท่านประธานชมรมฯ ก็ยังอับอายยิ่งขึ้นที่ท่านไม่มีอาการโกรธแค้น การกีดกัน การปฏิเสธที่ผ่านมา รวมถึงการเก็บค่าเช่าในครั้งแรกนั้นอีก ซึ่งไม่สามารถคืนได้ เพราะไปเสร็จ ครุฑ ออกมาแล้ว ๑๐,๐๐๐ บาท ตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบ

๕ ปีผ่านมาแล้วจากจุดเริ่มต้น ได้ตั้งใจว่าจะขอช่วยเหลือชมรมฯ นี้อย่างเต็มที่ แต่ก็ทำไม่ได้มากนัก เพราะยังมีภาระในหน้าที่ ถึงจุดนี้จึงอาสาขอเข้าช่วยงานได้เต็มที่ เพื่อไถ่บาปเก่า และยังตั้งใจที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมทำความดีกับชมรมกัลยาณธรรม ที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และด้วยสุขภาพที่มั่นคงแข็งแรง จากจุดเริ่มต้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ กับสมาชิกหลักร้อย เงินทำบุญหลักหมื่น จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่สมาชิกขยายถึง ๕ หลัก และเงินทำบุญขยายรวมถึง ๗ หลัก

อย่างไรก็ตามดิฉันรู้สึกภูมิใจในคำอธิษฐานหลังการสวดมนต์ทุกครั้งว่า ขอให้อย่ามีสิ่งใดไม่ดีผ่านเข้ามาในชีวิต ให้พบแต่สิ่งที่ดี และถ้าจะมีปัญหาใดๆ ในชีวิต ก็ขอให้เกิดปัญญา ในการแก้ปัญหา จึงพูดได้เต็มปากว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมในชมรมกัลยาณธรรม คือสิ่งดีๆ ในชีวิตที่พระท่านประทานพรให้ จึงขอพวารณาตัวที่จะรับใช้ชมรมนี้ตามงานที่ได้รับมอบหมายจากท่านประธานชมรมฯ อย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ จนกว่าร่างกายจะหมดสภาพที่จะทำงานได้

ผศ.อุ๋นใจ ลิมตระกูล

อดีตรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานแสดงธรรม ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๑. เจ้าภาพร่วมจัดพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

- คุณรัญจวน วิจิตรานนท์
- คุณนงนภัส พิริยะถาวร
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณตฤณียา-คุณแหวงพา วัลเพ็ญ
- คุณมีนา-คุณประยูรช เสตถาภิรมย์
- คุณสกุณา จิตรศรีสมบัติ
- คุณพ่อธรรมวัชร์-คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณวรลักษณ์-คุณสมมติ และคุณสุนันฎา สุขสมัย
- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยง
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่มบุญ อุดมลิน และคุณนพวรรณ แซ่เงี้ยว
- คุณประกาศศรี เหมสถาปัตยกรรม
- คุณกรรณลักษณ์ จารุเรืองศรี
- พ.ต.อ.ประจักษ์-คุณดวงกมล นาครศรีสุข
- คุณสิรินันท์-คุณสุปราณี และคุณวรรณิ เลิศสรพรวุฒิ
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันทรวิวัฒน์กุล
- คุณสุวิญชัย ชัยชนะ
- คุณปกครอง ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณมณฑาทิพย์ ช่างสี และครอบครัว
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวีปราโมชานนท์
- คุณคิมหันต์ ตันตยานนทกุล
- คุณเพ็ญศรี แจ่มสุวรรณ
- คุณศรีลลนา แดงทองดี และครอบครัว
- คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณพิสิษฐ์-คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- คุณสุวีรย์ เทียงทัศน์ และครอบครัว
- คุณอุตมพร สายเพชร
- คุณพัชนี ทองลิมา
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์
- คุณเอกวิธา แซ่ฝู
- คุณณัฐหทัย วัชรทรัพย์
- คุณเน่งน้อย จามรมาน
- คุณโชคชัย-คุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณอารีย์ สิทธิถาวรวงศ์
- คุณสมสุข-คุณสุภรา เศวตรัตน์เสถียรและครอบครัว
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภการและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธิไป๋ชัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร์ ตั้งยืนยงและครอบครัว
- คุณสินีนามภู ทองงามและครอบครัว
- คุณอรจิรา วงษ์ชื่นสุนทรและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณเรียม บุญชู
- คุณอรุณี ตันติมุขธาและครอบครัว
- คุณชุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณธีระ เลหาสุขไพศาล
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสมมงคล ศรีอรุณลักษณ์และครอบครัว
- พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณสุปราณี กิตติอนันต์วงศ์
- คุณรัชฎา ผ่านเจริญถาวร
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณพิชัย พิทยอัจฉริยกุล
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- คุณนันทนา มั่นเศรษฐวิทย์
- แม่ชียงค์ วัตปรีวาส
- ครอบครัวนพพิภพกุล
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณปรีชา นามสุบิน และครอบครัว
- คุณภาวนา เดชนิม
- คุณธัญภัทลักษณ์ วงศาโรจน์และครอบครัว
- อ.สาตี สุภาภรณ์
- คุณอมร-คุณวิภาพร-ตม.รินลดา ตีระศิริชัย
- คุณทัศนีย์-คุณศุภนิจ วังวิวรรธน์
- อาม่าเลียมฮั่ว แซ่ลี
- คุณเปริยานุช ศิลากรณ์
- คุณพิสิทธิ์-คุณทัศนีย์-ดลพร-และภูษิสส์ พิพัฒน์ ไก่กากุล

- คุณเมทิตา หาญทรงคามิน
- คุณแม่เอ๋มพา-คุณพ่อพิทยา สิริภูตานนท์
- คุณรัศมี ศุภศรี
- คุณบุญสม ทัดละม้าย
- คุณนภาพร-คุณโกสินทร์ สุดแดง
- คุณจารุพันธ์ อยู่นันท์
- คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
- คุณชัยชัย อັตตสัมพันธ์
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- คุณสมชาย-คุณศรีวรรณ เกลียวศิริกุล
- คุณสุชนิตา เกลียวศิริกุล
- คุณพรพรรณ อภิชาติวิทยา
- คุณณรงค์ฤทธิ์-คุณรัชดา-ด.ช.นภาพรชอุบลมณี
- คุณสารชา เชื้อสำราญ
- บจก.ยูนิเวอร์แซล โดยคุณสมศักดิ์-คุณกาญจนา
 - คุณอริสรา ชัยนำยนต์
- รศ.วรรณพร วัฒนพานูร
- รศ.เกลียวพันธ์ ขจรผดุงกิตติ
- คุณสมศรี วิทจักรยา
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรกรวณิช
- และครอบครัวคุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๒. เจ้าภาพร่วมผลิตซีดีธรรมะ แจกเป็นธรรมทาน

- คุณดุชนैया-คุณเยาวพา วีสเพ็ญ
- คุณสฤณี จิตรศรีสมบัติ
- คุณพิชัย สุภาพงษ์
- คุณอมร-คุณวิภาพร-ตญ.รินลดา ตีระศิริชัย
- คุณจันทร์ ทอญเคียน และครอบครัว
- คุณประกาศิ์ เหมสถาปัตย์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณอารีย์ บุญวรานันท์
- คุณนิชาภา บุญวรานันท์
- คุณไชติระพี คำฟู
- คุณเพ็ญพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณวีระ - คุณธเนศ - คุณชัยสิทธิ์ - คุณพรพิมล - คุณสมบุญ ภัทรวราจากร และคุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันท์วัชรังกุล
- คุณเนฎาพร พึ่งขจร
- คุณจินดารัตน์ คุณเทวีลาภ
- คุณคิมหันต์ ดันตยานนท์กุล
- คุณเกตุนิษฐ์ สุทวีปราชานนท์
- คุณเจฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณอุดมพร สายเพ็ชร
- คุณพชนี ทองลิมา
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณอภิชา แซ่หมู่
- คุณเนงน้อย จามรमान
- คุณโชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณแคร์วัลย์ เจียมสกุลธ
- คุณอารีย์ สิทธิถาวรวงศ์
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตน์เสถียร และครอบครัว
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณรัศมี ศุภศรี
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภการ และครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโปัจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณสินินาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณอรจิรา วงษ์ชินสุนทรและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณเรียม บุญชู
- คุณธนาญทศ สิริภูตานนท์
- คุณอรุณี ดันติมูรธาและครอบครัว
- คุณชุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณแม่สุนันทา ตรีวัฒนา
- คุณวัช-คุณราณี วรกมลและครอบครัว
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณรัชฎา ผ่านเจริญถาวร
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม
- คุณศุภการ - คุณธนวรรณ - คุณพงศกร นิมิตวานิชกุล
- คุณพวงทิพย์ ทวีงหลี
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่วมบุญ อุดมลิน และคุณนพวรรณ แซ่ใจ
- คุณหทัย-คุณศุภกิจ กังวีสวรรณ์
- คุณเปรี๊ยนุช ศิลภรณ์
- คุณเมทิตา หาญทรงคามิน
- คุณฉัตรชัย-คุณสุกัญญา ฉัตรเจริญมงคลและครอบครัว
- คุณสุรเดช-คุณเมธูรส เตชะศรีสุขโข
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๓. เจ้าภาพค่าเดินทางดร.สนอง วรอุไร

- คุณพ่อธรรมรัชต์-คุณแม่พรพรรณ คำดา
- คุณวรลักษณ์-คุณสมมติ-คุณสุนันฐา สุขสมัย
- คุณโชติระพี คำฟู
- คุณเทียนชัย ทองเคียนและครอบครัว
- คุณบุตรพุทท พันธุ์อายุวัฒน์
- คุณเพ็ญพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่มบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ไฉ่
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
- อุทิศให้ คุณแม่ชานรัตน์ ติระศิริชัย
- คุณนิภา วงศ์วิทย์กุล
- คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์
- คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณนภัศญาณี เต็งสิริชานนท์
- คุณพิบูล คุณแกสลา
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาณเวชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จ้อยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นียงและครอบครัว
- คุณสินีนัญ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณอรุณี ต้นติมุรธาและครอบครัว
- คุณชุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณศิริพร ลิบริชานนท์
- คุณอุดมพร สายเพชร
- คุณพัชณี ทองลิมา
- คุณสมเกียรติ ปิยะเวทนนท์
- คุณธนิต เกวตศรีถวัลย์
- คุณเอกิษรา แซ่ฝู
- คุณแนนน้อย จามรमान
- คุณกิตติพงษ์ ปินคง
- คุณพ่อว่อง ก้องสกุล
- คุณสมเกียรติ-คุณระริน-ด.ญ.พรณา ศรีสุภกรกุล
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- บ.อุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด จ.อุทัยธานี และพนักงานและลูกค้าทุกคน
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- คุณธัญภัสลักษณ์ วงศ์โรจน์และครอบครัว

- อ.สาลี สุภาภรณ์
- คุณปรียานุช ศีลาภรณ์
- คุณมทิดา หาญทรงคามิน
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณนฤมล ศรีโสภาคัยและครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ลัจจา

๔. เจ้าภาพค่าเดินทางพระมหาอุทิศชัยวิชิตเมธี

- คุณศรีลลนา แดงทองดีและครอบครัว
- คุณพัชรธศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์
- คุณธนิต เกวตศรีถวัลย์
- คุณเอกิษรา แซ่ฝู
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาณเวชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จ้อยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นียงและครอบครัว
- คุณสินีนัญ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณอรุณี ต้นติมุรธาและครอบครัว
- คุณชุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณแนนน้อย จามรमान
- คุณมานิตย์-คุณภาวนา กัลปนก
- คุณพนม-คุณอรวรรรณ-ด.ช.พชร กัลปนก
- คุณเบ็ทมพร แสงสินธุ์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณธีรยา แสงสินธุ์
- คุณสิริณมูรณ์-ด.ช.บัณฑิตย์ สุภประภากร
- คุณดรณี หงวนเจริญ - คุณณพัชพงษ์ - ด.ญ.บัณฑิตา สุภธรรมพลีธิ
- คุณไพบูลย์ อัครวชวิทยา
- คุณวัชรินทร์ รัตนประภาพันธ์
- คุณพนัดดา ปุณโยปประภาส
- คุณดวงชีวัน-คุณพิเนต พิมพ์สินและครอบครัว
- คุณปรารถนา รัตนพันธ์
- คุณสง่า สีนทองและครอบครัว
- คุณบุปผา ไรจนศิริและครอบครัว
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย

- คุณนฤมล ศรีโกคาศัยและครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๕. เจ้าภาพค่าเดินทางหลวงพ่อสุรศักดิ์ เขมรังสี

- คุณคุณณียา-คุณเยาวพา วัลเพ็ญ
- คุณบุตรพุทธ พันธุ์อายุวัฒน์
- คุณแม่ซิม แซ่ฉ่าง
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันทร์วิวัฒน์กุล
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสุวีร เทียงทัศน์และครอบครัว
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภการและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุเวชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นียงและครอบครัว
- คุณสินีนาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณอรุณี ต้นติมุรธาและครอบครัว
- คุณสุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจนินดา
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณบรรพต มุ่งรวยกลาง
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณเทียชชัย-อ.จันทร์ ทอเทียน และครอบครัว
- คุณอภิชา แซ่ผู้
- คุณเน่งน้อย จามรमान
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสุปราณี กิตติอนันต์วงศ์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์
- คุณศิรินุช-คุณคันสยา ประวีณพร
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวิภาพร
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณสุภากร มานะสสม
- คุณนฤมล ศรีโกคาศัยและครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๖. เจ้าภาพค่าเดินทางพระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ

- คุณรัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณแม่เนจมนต์ อารีย์พาร์ตเมนต์ ซอยอารีย์

- ลูก-หลานคุณพ่อเตี้ยซัง-คุณแม่เซียงเง็ก บางมูลนาก
- คุณแอนนา สุวรรณกุล
- นพ.รุ่งคุณ-คุณรมบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่โจ้ว
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภการและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุเวชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นียงและครอบครัว
- คุณสินีนาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณอรุณี ต้นติมุรธาและครอบครัว
- คุณสุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณอภิชา แซ่ผู้
- คุณเน่งน้อย จามรमान
- คุณปานจิต วงษ์อ่อนดี
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณนฤมล ศรีโกคาศัยและครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๗. เจ้าภาพร่วมถวายสังฆทานแก่องค์กรขยายในงานแสดงธรรม

- คุณคุณณียา-คุณเยาวพา วัลเพ็ญ
- คุณพิชัย สุภาพงษ์
- คุณกรวรรณ กิจสมมารณและครอบครัว
- ลูกหลานอุทิศให้ คุณพ่อมานพ - คุณแม่อัปสร วรอุไร
- คุณพ่อธรรมรัตน์-คุณแม่พรณี คำตา
- คุณวรลักษณ์-คุณสมมติ-คุณสุนัญญา สุขสมัย
- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยว
- คุณรัศมี สุภาศรี
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
- อุทิศให้ คุณแม่ชานรัตน์ ติระศิริชัย
- คุณนิภา วงศ์วิทย์กุล
- คุณสมพงษ์และ ด.ญ.พิชญา เป่าจีน
- คุณประภาศรี เหมสถาปัตย์
- คุณวราภรณ์ ต้นถิติ

- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่มบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณเงินทราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาแนวและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยงและครอบครัว
- คุณอรจิรา วงษ์ชื่นสุนทรและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณอรุณี ดันติมูธาและครอบครัว
- คุณชูนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณแทียนชัย ทองเคียนและครอบครัว
- คุณแพ็ญพร ฟุ้งจร
- คุณจำเรียง เรื่องรุ่ง
- คุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณจินตารัตน์ คุณเทวีลาภ
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสุวีร เที่ยงทัศนและครอบครัว
- คุณอุดมพร สายเพ็ชร
- คุณพัชนี ทองลิมา
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็อรรัตนพงษ์
- คุณอภิขรา แซ่ผู้
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณแน่น้อย จามรमान
- คุณโชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณสมสุข-คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณจิรัชญา ฉัตรสมพร
- คุณพ่อพลอย-คุณแม่มาลี ฉัตรสมพร และครอบครัว
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณพ่อว่อง ก้องสกุลและครอบครัว
- คุณสมเกียรติ-คุณระวี-ด.ญ.พรนาภาศรีสุภารกุล
- คุณวัฒนา-คุณกิตติศักดิ์ มีประทับ
- บ.อุทัยธานี ชูชุกิจ จำกัด จ.อุทัยธานี พนักงาน และลูกค้าทุกท่าน
- คุณแม่ทองอยู่ ส้มเขียว
- คุณสุรเดช-คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- คุณสมศรี วิศวจรรยา
- คุณเป็ณทาร์ยี่ จิตรไคร้ครวญ
- คุณบุญเลิศ- คุณเป็ทมา ลิริภัทรวณิช และครอบครัว

- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณวรรณดี ชูณหุภูมิยานนท์
- ด.ญ.สมฤทัย สมหวังพาณิชย์
- ผศ.เพ็ญศรี แจ่มสุวรรณ
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- อ.สาลี สุภากรณ์
- คุณธัญภัลลัษณ์ วงศาโรจน์และครอบครัว
- คุณมัทรา หามูทงคามิน
- คุณนพพร-คุณโกสินทร์ สุดแดง
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- บจก.ยูนิเวอร์แซล โดยคุณสมศักดิ์-คุณภาณุจนา
- คุณเอริสรา ชัยนายนต์
- คุณณรงค์ฤทธิ์-คุณรัชดา-ด.ช.นพพรธาดาอุปถัมภ์
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๘. เจ้าภาพค่าภัตตาหารถวายพระสงฆ์องค์บรรยาย

- คุณกิตติพงษ์ บินคง
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณดุชนิยา วัสเพ็ญ
- คุณอมร-คุณวิภาพร-ด.ญ.รินลดา ตีระศิรัชัย
- คุณเยาวพา วัสเพ็ญ
- คุณพ่อธรรมรัชต์-คุณแม่พรณี คำดา
- คุณวรลักษณ-คุณสมमितติ-คุณสุนัญฐา สุขสมัย
- คุณสิรินันท์-คุณสุปรานี
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่มบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณเพ็ชย์-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันท์วิมรังกุล
- คุณแพ็ญพร ฟุ้งจร
- คุณแทียนชัย-อ.จันทรา ทองเคียน
- คุณเคิมหันต์ ตันตยานนท์กุล
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวีปราโมชานนท์
- คุณศรีลลนา แดงทองดี
- คุณพัชร์ชศรณี มณีโรจน์ฉาย
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณพิสิษฐ์-คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชรและครอบครัว
- คุณสุวีร เที่ยงทัศนและครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณจำเรียง เรื่องรุ่ง
- คุณอภิขรา แซ่ผู้
- คุณแน่น้อย จามรमान

- คุณณัฐหทัย วรรณทรัพย์
- คุณโชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณวรรณดี ชุณหภูมียานนท์
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม
- คุณศุภกกร-คุณธนวรรณ-คุณพงศกร นิมิตวานิชกุล
- คุณศิรินุช-คุณคันธสยา ปวิกรมพร
- คุณธัญลักษณ์ วงศ์โรจน์และครอบครัว
- คุณมัทธา หาญทรงคามิน
- คุณพ่อวาสนา-คุณสังวาล สีโธสง
- คุณภวิชัย-ต.ญ.อติภา-ต.ญ.ฐิติรัตน์ สีโธสง
- คุณชานไซติ สีโธสง และครอบครัว
- คุณแม่บัววัย-คุณสาวลักษณ์ เพ็ญอภิชาติ
- คุณพานิช เฮงรุ่งและครอบครัว
- คุณเยาวนิตย์ นัทรตระกูล
- คุณปิยะมาศ เปาอินทร์และครอบครัว
- คุณจันทร์รา ทองเคียน และครอบครัว
- คุณสมพิศ-คุณประสาร-คุณวารภรณ์-คุณอสมายาวราช
- คุณเพิ่มพงศ์-ต.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๙. เจ้าภาพค้ำอาหารกลางวันและอาหารเช้า

- คุณธัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณจันทร์รา ทองเคียนและครอบครัว
- คุณสุวิมล แซ่ลิ้ว
- คุณรัตมี ศุภศิริ
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
- อุทิศให้ คุณแม่ชานรัตน์ ติระศิริชัย
- คุณนิภา วงศ์วิภัยกุล
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่มบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณอารีย์ บุญวรานันท์
- คุณนิชาภา บุญวรานันท์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- พ.ต.อ.ประจักษ์-คุณดวงกมล นาคศิริสุข
- คุณอรัญญา มณีรัตน์พร
- คุณสิรินันท์-คุณสุปราณี
- คุณเสนาะ พันธุ์มเสนา
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณบุญมา สังข์เหลี่ยมทอง
- นพ.นิยม เกษจำรัส
- คุณปณิดา ฤทธิเรืองและญาติ
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณพิสิษฐ์-คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชรและครอบครัว
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณอภิชาตรา แซ่ผู้
- คุณเน่งน้อย จามรมาณ
- คุณสมสุข-คุณสุภรา เศวตรัตน์เสถียร และครอบครัว
- ร้านวิสูตรอะไหล่ บางมูลนาก
- ลูกหลานคุณพ่อเป้งไย้-คุณแม่พร้อม บางมูลนาก
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณพ่อว่อง กิ่งสกุลและครอบครัว
- คุณสมเกียรติ-คุณระวีร์-ต.ญ.พจนมา ศรีสุภากรกุล
- คุณสมมงคล ศรีอรุณลักษณ์และครอบครัว
- บ.อุทัยธานี ชูชุก จำกัด จ.อุทัยธานี พนักงานบริษัทและลูกค้าทุกท่าน
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณศุภชัย ผ่านเจริญถาวร
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณศิริพงษ์ กมลชัยวานิช
- คุณเฉลิมพันธุ์ สมัครพันธุ์
- คุณธัญลักษณ์ วงศ์โรจน์และครอบครัว
- คุณแม่เนิลมณห์ อารีโยพาดเม้นท์ (ชอยอารีย์)
- ลูกหลานคุณพ่อเตี้ยซิ่ง - คุณแม่เซียงเง็ก บางมูลนาก
- คุณปริยานุช ศิลภรณ์
- คุณจันทร์ราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธไป๊จ้อยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร์ ตั้งยืนยงและครอบครัว
- คุณอรจิรา วงษ์ชื่นสุนทรและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณสุนทิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณสมสิริ สุรธานันท์
- คุณมัทธา หาญทรงคามิน
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- คุณประสิทธิ์-คุณสุรัสวดี อิศรางกูร ณ อยุธยา
- คุณอึ้งคณา วัชรตั้งตระกูล
- คุณธนบดีนทร์ แซ่ตั้ง
- คุณธวัชชัย-คุณเมณี ศิริคุปต์
- คุณวรรณฤดี ศิริคุปต์-คุณชลเสก เกิดอนันต์
- คุณยีนดี วสุนทรารมและครอบครัว
- คุณรสรินทร์ รัตตินันท์วงษ์และครอบครัว
- คุณกรชนก ศิริคุปต์

- คุณนภาพร-คุณโกสินทร์ สุดแดง
- ด.ช.ธนาภูมิ ศิริคุปต์และครอบครัว
- คุณพานิช เสงี่ยมและครอบครัว
- สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม ม.ธรรมศาสตร์
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวสน์
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขียว
- คุณสุรเดช-คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- คุณสมศรี วิศวจรรยา
- คุณชาญชัย-คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวาน
- คุณปิ่นเขารีย์ จิตร์ไคร์ครวญ
- คุณนิภา แซ่ไคว้ และครอบครัว
- คุณสุริสา จึ้งรุ่งเรืองกิจและครอบครัว
- คุณพรชัย-คุณสุพัตรา ศรีประเสริฐและคณะ
- ร้านศรีพัฒนา
- คุณบุญเลิศ-คุณปัทมา สิริภัทรวณิช และครอบครัว
- รศ.วรรณพร วนิชชานุกร
- รศ.เกลียวพันธ์ ขจรดวงกิตติ
- คุณเชษฐ-คุณอุศณา-ด.ญ.ชัชชญา ตรรกาวณิช
- หจก.อาอาพาณิชย์
- บจก.อินเตอร์บีโตร์เลียม
- คุณพิสุทธิ์-คุณสุรีย์ อุษณีย์ตันตระกูล
- คุณภมลวรรณ นารีเวท
- คุณสมศักดิ์-คุณกาญจนา-คุณอริสรา ชัยนำยนต์
- (บจก.ยูนิเวอร์แซล)
- บจก. น.เจริญกิจการ(2546)
- คุณสุรภา จงจิตวรรณกุล
- ร้านโชคดี (สำเพ็ง)
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๐. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม-น้ำชา-กาแฟ-ซูป-น้ำเต้าหู้และไอวัลติน

- คุณพ่อธรรมรักษ์-คุณแม่พรณี คำดา
- คุณนวลลักษณ์-คุณสมมติ-คุณสุนันฐา สุขสมัย
- คุณพรศิริ ยังมีและครอบครัว
- คุณศรีลลนา แดงทองดี
- คุณพัชรธรศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณอภิษฐา แซ่ฝู
- คุณเน่งน้อย จามรमान
- คุณจันทร์จิรา ตีมูล
- คุณจิราภรณ์ ตรีวัฒนา
- คุณรัศมี ศุภศรี
- พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู

- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
 - คุณสุภัทรธนะ อินทร์พิทักษ์และครอบครัว
 - คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัยและครอบครัว
 - คุณนฤมล ศรีโกคำชัย
 - คุณเม้งกร-คุณจินดา ชัยดวงดี
 - คุณชำนาญ-คุณสาธิตา-ด.ญ.จิรภิญญา อุบลากแก้ว
 - คุณณรงค์ อุณเรือน
 - ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
 - คุณสุทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวสน์และครอบครัว
 - คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา
 - พนักงาน บจก.ซงโควิศวกรรม และญาติมิตร
- เป็นเจ้าภาพน้ำเต้าหู้ ๑๐๐๐ แก้ว ตามรายชื่อดังนี้**
๑. คุณประโยชน์ กลั่นกรอง
 ๒. คุณแสวงนีย์ เกียรติสิงห์นคร
 ๓. คุณธนา อติวัฒนานนท์
 ๔. คุณพีรณัฐ วิศวตโสภณ
 ๕. คุณเลิศ อักษร และภรรยา
 ๖. คุณกรวิชนัน เลิศทรสสิน
 ๗. คุณปนพรรณ มนูญพานิชย์
 ๘. คุณกัญญา นพศรี
 ๙. ครอบครัวเงาวิริยะศิริพงศ์
 ๑๐. คุณอนันตวรรต-วรรณทนา สีสลักทรัพย์ และครอบครัว
 ๑๑. คุณสันติ พุ่มกระจำ
 ๑๒. คุณกิงแก้ว ธนาภิรมย์
 ๑๓. คุณพรรณพร สุรัตน์
 ๑๔. คุณไพรัช คำประมุข และครอบครัว
 ๑๕. คุณสุวัฒน์ กุปโคกกรวด และครอบครัว
 ๑๖. คุณวัลลภา ธนอมศิริ
 ๑๗. คุณสมพงษ์ มหาเมฆ
 ๑๘. คุณพงศกร จริตไทย

๑๑. เจ้าภาพค่าเช่ารถซาเอกซนติดแอร์ ๓ คัน

- คุณภรณ์ลักษณ์ จารุเรืองศรี
- คุณประภาศรี เหมสถาปัตย์
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันทน์วัชรังกุล
- คุณจันทร์ดา ทองเคียนและครอบครัว
- คุณพัชรธรศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณศรีลลนา แดงทองดี
- คุณจันทร์ภาพร กิตติศุภการและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาหนูชและครอบครัว
- คุณเจตบุตร ธิปชัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยงและครอบครัว

- คุณสินีนางุ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณสุนกิม แซ่ตันและครอบครัว
- คุณสุวีร เทียงทัศน์และครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณพีชนี ทองสิมา
- คุณอุดมพร สายเพ็ชร
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณปภาดา จิระธรรมประดับ
- คุณสมเกียรติ ปิยะเวทนท์
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- คุณธนิต ศเวตศรีถวัลย์
- คุณอภิขรา แซ่ผู้
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณพ่อว่อง ก้องสกุลและครอบครัว
- คุณสมเกียรติ-คุณระริน-ต.ญ.พรรณาศรีสุภกรกุล
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณอมร-คุณวิภาพร- ต.ญ.รินลดา ทิระศิริชัย
- บ.อุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด จ.อุทัยธานี และพนักงานลูกค้าทุกท่าน
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์
- คุณศิรินุช-คุณคันสยา ปวีณพร
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวិภาพร
- คุณนหวพร-คุณโกสินทร์ สุดแดง
- คุณปิยะมาศ เปาอินทร์
- คุณสารชา เชื้อสำราญ
- บจก.ยูนิเวอร์แซล โดยคุณสมศักดิ์-คุณกาญจนา-คุณอริสรา ชัยนายนต์
- หจก.อาอาพานิชย์
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะวสน์ (รถสุขารวม ๑ คัน)
- คุณสมศรี วิศวะจรรยา
- คุณสุรเดช-คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- รศ.วรรณพร วัฒนชานุกร
- เจ้าภาพรถสุขา ๑ คัน ได้แก่ ร้านจุฑาภรณ์, คุณรชมา มีวงษ์, คุณเมณีนรินทร์ รุ่งสีและเพื่อน, และคุณสุวิภา กลินสุวรรณ

๑๒. เจ้าภาพค่าดอกไม้ตกแต่งหอประชุมและเจ้าภาพพวงมาลัยบูชาพระ

- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุก

โลทาร์กัษ์พงษ์และครอบครัว เมตตาเป็นเจ้าภาพและประสานงานทีมงานจัดดอกไม้จากวัดปริวาส

- ขอขอบพระคุณทีมงานจัดดอกไม้จากวัดปริวาสได้แก่

๑. คุณติสพร เอฟเฟนต์
๒. คุณสมพงษ์ จิตต์นิยม
๓. คุณยุพิน จิตต์นิยม
๔. คุณสุปราณี อรุณรัศมีโชติ
๕. คุณเมวดี ลินสุวรรณเมธี

(ขอขอบคุณ ทีมห้องดีและเพื่อน ๕ คนช่วยจัดดอกไม้ในวันศุกร์)

- อนุโมทนาคุณณัฐดี พิพิธวนิชการ บริจาค พวงมาลัยขาววัง จำนวน ๔ พวง
- อนุโมทนาคุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์ บริจาคช่อดอกไม้ติดเสื้อแซกรับเชิญ

รายนามผู้บริจาคปัจจัยสมทบ

- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณจันทราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาหนูและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโป้จัยและครอบครัว
- นพ.รุ่งคุณ-คุณร่วมบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ไฉว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยงและครอบครัว
- คุณสินีนางุ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณสุนกิม แซ่ตันและครอบครัว

๑๓. เจ้าภาพค่าเช่ากล้องถ่ายทำ, โทรศัพท์, เครื่องเสียง และระบบตัดต่อ

- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณจันทรา ทองเคียน และครอบครัว
- คุณเสนาะ พันธุมเสน
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณวีโรจน์ เปลียนชัย
- พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ
- คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณเพยอ มณีเพ็ญเกษ
- คุณพิชัย สุภาพงษ์

- ด.ญ. เวชกา สุขแสนไกรศรี
- คุณวีไลวรรณ จตุภัทรพงศ์
- คุณปัญญาภรณ์ ทาเอื้อ
- คุณพรพรรณ อภิชาติวิทยา
- คุณภัทรธิดาพันธ์ ไตรสินวัฒนะกุล
- คุณสุนทร เต็มวิสิทธิ์กุล
- คุณสุนันท์ แสงมณีทอง
- คุณณรงค์ฤทธิ์-คุณรัชดา-ด.ช.นภาพรช อุบัติ่มภ์
- คุณเพิ่มพวงค์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สังจา

๑๔. เจ้าภาพค่าจ้างแรงงานและโยธา

- คุณวีรัตน์ รัตนรังษีโรจน์
- คุณสมานะ พันธุมเสน
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันทร์วิวัฒน์กุล
- คุณอ๋อปสร ตั้งมโนกุล
- คุณจันทราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาหนูเวชและครอบครัว
- คุณเจตบุตร ธโป้จัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยีนยงและครอบครัว
- คุณสิรินาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณমনชกาทิพย์ ช้างสีและครอบครัว
- คุณบำเพ็ญ-คุณสุวารี ไชยเพชร
- คุณประอรพรรณ ชัยสถารวงศ์
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม
- คุณศุภกร-คุณธนวรรณ-คุณพงศกรนิมิตวานิชกุล
- คุณเพิ่มพวงค์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สังจา

๑๕. เจ้าภาพค่าเช่าพัดลมไอน้ำ ๑๕ เครื่อง

- คุณณัฐจักร หริพจน์ทวีกุลและครอบครัว
- คุณวุฒิกกร หริพจน์พรกุลและครอบครัว
- คุณธนายุทธ สิรินุตานนท์
- อ.ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณอาภามาศ สิรินุตานนท์
- คุณศรีลีลา แดงทองดี
- คุณพัชรินทร์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณสุภาวรัตน์ วิ่งจินดา
- คุณจันทราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาหนูเวชและครอบครัว
- คุณเจตบุตร ธโป้จัยและครอบครัว

- คุณพวงพัชร ตั้งยีนยงและครอบครัว
- คุณลีนินาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान

๑๖. เจ้าภาพค่าอาหารที่จัดงาน

- คุณอารีย์ บุญวานันท์
- คุณนิชามา บุญวานันท์
- คุณพิชัย-คุณมาลี-คุณฐานิตา-คุณพิสุทธิ์ จันทร์วิวัฒน์กุล
- คุณธนิต เศวตศรีวัลย์
- คุณอภิชาตรา แซ่ผู้
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณแม่ทมาสน์ ศิลาวิภาพร
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- กราบขอบพระคุณ **ดร.สาธิต พุทธิชัยรงค์** ท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้ใช้หอประชุม มทร.กรุงเทพ บพิธระพิมข มหาเมฆ และบริเวณใกล้เคียง เป็นสถานที่จัดงานโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น รวมทั้งยังกรุณาช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องการถ่ายทอดสดผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตตลอดงาน

๑๘. เจ้าภาพเดินที่ผ้าใบ

- กราบอนุโมทนาบุญพรไพศาลผ้าใบ โดยคุณ **ปรกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ** ที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์แก่ชมรมกัลยาณธรรมมาโดยตลอด โดยให้บริการติดตั้งเดินที่ผ้าใบขนาดใหญ่จำนวน ๒๘ หลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น
 - กราบขอบพระคุณคุณฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์เดินที่ผ้าใบ ๓/๓ จำนวน ๑ เดินที่
 - กราบขอบพระคุณคุณคุณเชษฐ ตรีรกวาณิช อนุเคราะห์เดินที่ผ้าใบ ๓/๓ จำนวน ๒ เดินที่
- เจ้าภาพรวมบริจาคปัจจัย..**
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
 - อุทิศให้ คุณแม่ธรรณรัตน์ ติระศิริชัย

- คุณนิภา วงศ์วิทย์กุล

๑๙. เจ้าภาพพระชยะ กทม. จำนวน ๑ คน

- กราบอนุโมทนาคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทาธิรักษ์พงศ์ และครอบครัว ช่วยเป็นเจ้าภาพและช่วยติดต่อประสานงาน
- กราบขอบพระคุณคุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง จัดหาพนักงานเก็บแยกชยะ
- กราบขอบคุณคุณวีระ ภัทรวรางกูร บริจาคถังพลาสติกสีด้ามไม้ปิดใส่เศษอาหาร จำนวน ๑๐ ใบ
- คุณรัตนา เมธาพิรุฬห์โชคและครอบครัว บริจาค ๑๐ ใบ
- คุณชัชชวาล สีเสิวพร บริจาคถังชยะ ๒๐ ใบ

ผู้บริจาคสมทบ ดังนี้

- คุณจันทราพร กิตติศุภกรและครอบครัว
- คุณสิรินารถ พลาอนุชและครอบครัว
- คุณจตุพร ธโปทัยและครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นียงและครอบครัว
- คุณสิรินาฏ ทองงามและครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์และครอบครัว
- คุณศิริพร ศรีบุญเจริญและครอบครัว
- คุณผ่องศรี แซ่ตั้งและครอบครัว

๒๐. แก้วพลาสติก ประมาณ ๓,๐๐๐ ตัว

- กราบอนุโมทนาบุญและกราบขอบพระคุณพระคุณเจ้าพระพิพิธพัฒนาธร เจ้าอาวาสวัดปริวาสและพระปลัดบุญเรือง ปุณณวโร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่ให้ความอนุเคราะห์แก้ว ๑,๖๘๐ ตัว (ประสานงานโดยคุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล)
- พระครูขันตีวโรภาส เจ้าอาวาสวัดช่องลม กทม. สนับสนุนแก้ว ๓๐๐ ตัว (ประสานงานโดยคุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ คุณประดิษฐ์ อินทชาติ)
- พระสถิตบุญวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดด่าน กทม. สนับสนุนแก้ว ๕๐๐ ตัว
- พระครูวิมลศีลสุนทร เจ้าอาวาสวัดช่องนนทรี กทม. สนับสนุนแก้ว ๕๐๐ ตัว (วัดช่องลมและวัดช่องนนทรี ประสานโดย ดต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา)
- อยู่ดีแมนชั่น บริจาคแก้วอย่างดีให้ชมรม ๒๐๐ ตัว

๒๑. ขอขอบคุณสารวัตรจราจร

(ประสานงานโดย ดต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา)

- ร.ต.อ.สมชาย บัดภัย รองสารวัตรจราจร

สน.ทุ่งมหาเมฆ

- ด.ต.อัศวภูมิ พุฒิฤทธิ์
- ด.ต.ปราโมทย์ รักสิทธิ์
- ด.ต.บุญส่ง ชัยณรงค์

อาสาสมัครป้องกันภัย

- นายยุทธนา บวรรัตนประการ
- นายสมชาย คำมี
- นายณัฐดนัย เพิ่มดี
- นายสมศักดิ์ ศรีศิริบุญ
- นายสมรักษ์ บุษยรัตน์
- นายบัญชา บัวจันทร์
- นายสมชาย สวตมาลัย
- นายณภัทร จันทร์เขียว
- นายธีรชัย ตอนสนธิ์
- นายพูล จุลโกล
- นายเจษฎา รัศมีเฉลิมลาภ

๒๒. พัฒนธรรมดา

- มทร.กรุงเทพ บพิตรพิมุข อนุเคราะห์ ๗ เครื่อง

๒๓. รถบรรทุกอาสาขนของธรรมทาน

- บริษัทแสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยคุณสันติ-คุณอิสระ-คุณสุชาวดี ศิริวงศ์วัฒนา ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุกทุกถล้อ ๑ คัน และรถบรรทุก ๔ ล้อใหญ่ ๑ คันและพนักงาน ๑๐ คน
- หจก.สหรุ่งกิจโลหะ โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัศวพงษ์ไพศาล และคุณลูกๆ ทุกคนอนุเคราะห์รถบรรทุกทุกถล้อ ๑ คันและช่วยเก็บรักษา-ขนส่งแ่งกัน ๑๐๐ แ่งของชมรมไว้อย่างดีตลอดชีวิต
- บริษัท ขุมทองอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดยคุณพ่อ ไพบุลย์ พิทยชนากุล อนุเคราะห์รถบรรทุก ๑ คัน และส่งพนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๕ คน
- บ.อินเตอร์ปิโตรเลียมจำกัด โดยคุณเชษฐ ตรรกวานิช อนุเคราะห์รถกระบะ ๒ คัน และพนักงานมาช่วยจัดสถานที่
- บ.สตาร์ครีออฟ โปรเทคชั่นจำกัด โดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมทีมงานจากอยุธยา ช่วยทำอาหารและจัดสถานที่ ๑๐ คน
- บ.ชงโควิศวกรรม โดยคุณภาครณ รุจาชนันท์ พร้อมทีมงานและรถบริการ
- คุณชัชชวาล สีเสิวพร พร้อมรถสองแถว ๑ คัน
- บ.วี.ที.การเฝ้าระวังจำกัด ช่วยดูแลบริการขนส่ง

อุปกรณ์จัดดอกไม้ และจัดซื้อจัดหาด้วย

- คุณแม่จิวพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คัน พร้อมทีมงานลูกหลาน ญาติมิตร
- คุณมาโนชญ์ จารุชัยมนตรี
- คุณสรวิวัฒน์ เจนกิจจาไพบูลย์
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนพฤกษา
- ขอขอบคุณคุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ เอื้อเฟื้อรถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คัน
- กราบขออภัยหากเอ่ยชื่อนาม ไม่ครบถ้วน ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านใจของท่าน

๒๔. พยาบาลอาสาสมัครจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ

- กราบขอบพระคุณ **นายแพทย์วีรศักดิ์ เกียรติผดุงกุล** ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่อนุญาติพยาบาลอาสา ดูแลตรวจสุขภาพในเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ทีมงานและผู้เข้าร่วม

รายนามพยาบาลอาสาสมัครดังนี้

๑. คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ
๒. คุณรำไพ รุ่งรัตนอุบล
๓. คุณอรุณ ไยศิริ
๔. คุณศิริพรรณ นักร้อง
๕. คุณเกสรี เลิศประไพ
๖. คุณพิกุล จันทรเจริญกิจ
๗. คุณบุษบา วรศรีวิศาล
๘. คุณกชกร ตัมพวิบูลย์
๙. คุณลดาวัลย์ สามีภักดิ์

๒๕. โต๊ะต่างๆ และบอร์ดนิทรรศการ

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพิตรพิมุข มหาเมฆ ให้ความอนุเคราะห์โต๊ะจำนวน ๙๐ ตัว และบอร์ดนิทรรศการ จำนวน ๒๐ บอร์ด
- ขออนุโมทนาอยู่ที่แดนมณีน โดยคุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์และครอบครัว บริจาคโต๊ะขาพับให้ชมรมฯ ใหม่เอี่ยมทั้งหมด ๒๗ ตัว

๒๖. ผู้รับบริจาคเงิน บริจาคโดย

- รศ.วรรณพร วนิชชาบุตร
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- ครอบครัวล้วนพิชญ์พงศ์
- ครอบครัวอุเทนพิทักษ์
- ครอบครัวเอกสิทธิ์พงษ์

๒๗. เครื่องนับเงินและเครื่องคิดเงิน

- อนุโมทนาบุญ ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช บริจาคเครื่องนับเงิน accura ๑ เครื่อง
- อนุโมทนาคุณสุนทร โพธิ์นทีไทและครอบครัว บริจาคเครื่องคิดเงิน casio จำนวน ๓ เครื่อง ใช้ในร้านหนังสือ
- คุณรังสิมา คงเพ็งและครอบครัว บริจาคเครื่องคิดเงิน ๑ เครื่อง ใช้ในร้านหนังสือ

๒๘. แฝงกั้นจากร ๑๓๐ แฝง

- กราบขอบพระคุณ พ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศรีสุข และคุณดวงกมล นาคศรีสุข กรุณาผลิตแฝงกั้นจากรสีชาวดาดฟ้าใหม่เอี่ยมให้ชมรม กัลยาณธรรม ๑๐๐ แฝง และช่วยประสานงาน ยืมจากสน.ให้อีก ๓๐ แฝง (ประสานงานและขนส่งโดย ด.ต.อามิตย์ วัฒนพฤกษา)
- ขอขอบพระคุณครอบครัวภัทรวางกูร ที่ช่วยให้สถานที่ดูแลและจัดการขนส่งแฝงกั้น ๑๐๐ แฝงของชมรม

๒๙. แก้วน้ำ-จาน-ชามพลาสติก และช้อน

- กราบขอบพระคุณบริษัทฮอสเทิร์นโพลีแพคจำกัด ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา
- กราบอนุโมทนาคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทาร์กษพงษ์ บริจาคช้อนพลาสติก ใช้รับประทานอาหารในงานทั้งหมด

๓๐. รถเข็นบรรทุกของ ๒ คันและวิทยุสื่อสาร

- อนุโมทนาบุญ บริษัท อุตมโล่ทะเลกิจ จำกัด (๑๙๗๕) บริจาครถเข็นไว้ใช้ในชมรมใหม่เอี่ยม ๒ คันและบริจาควิทยุสื่อสารใหม่ ๔ เครื่อง เก้า ๔ เครื่อง ไว้ใช้ในกิจการของชมรม

๓๑. ไข่ไก่สดเบอร์ ๐ จำนวน ๒๕๐ แฝง

- รายนามเจ้าภาพไข่ไก่สด
- คุณธีรวัฒน์-คุณสมรพล วิฑูรปกรณ์ ๒๐๐ แฝง
- คุณบัวขาว เล็กการกุล ๕๐ แฝง
- รวมเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓๒. ชุดผ้าไตร สังฆทาน และผ้าปูโต๊ะและกีฟซ้อปสังฆทาน

- อนุโมทนาบุญ **ธรรมสินสังฆภัณฑ์** โดยคุณวิสิฐ และคุณวิศาล โพธิ์นทีไท และครอบครัว บริจาคชุดผ้าไตร จีวร บาตร กลด ฯลฯ สังฆทานเป็น

- รายได้ธรรมชาติโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ
- อนุโมทนาครอบครัวโพธิ์หินที่ไท ถวายผ้าไตร และยาม แดงคัปปรายาย ทั้ง ๓ รูป
 - **คุณหมุยจิว มงคลกิจเจริญและครอบครัว** ร่วมกับกลุ่มหัตถกรรมชุมชนบ้านแพง จ.มหาสารคาม บริจาคเครื่องใช้และสิ่งขทานในร้านสังฆทาน และคุณหมุยจิว ยังบริจาคผ้าปูโต๊ะสังฆทาน สวยงาม จำนวนมาก

๓๓. ลังกระดาษใส่ธรรมทานและหนังสือ

- ขออนุโมทนา คุณพัชรา อิงอรวิจิตร และ บริษัท ไดมอนด์คอนเทนท์ จำกัดจัดทำและร่วมบริจาคถุงใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน - แผ่นพับ
- ขออนุโมทนา บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน) อนุเคราะห์ถุงร้านนายอินทร์ ๖,๐๐๐ ใบ และบริจาคแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ๖,๐๐๐ แผ่น
- คุณวราภรณ์ ศิริกุล บริจาคถุงผ้าสวยงาม
- คุณล้อม เสนีย์ทรรุ บริจาคถุงผ้าสวยงาม
- ครอบครัวสมุทรรัตนกุล ช่วยตัดเย็บถุงผ้าจำนวนมาก

๓๔. ของใส่วารสารชมรมแจกสมาชิกและถุงชยะและถุงหิ้ว

กราบอนุโมทนาบุญบริษัท ภัณฑ์ดีพลาสติก จำกัดโดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล ให้ควมอนุเคราะห์เสมอมา

๓๕. ตู้เก็บเงินในจุดรับสมัครสมาชิก

อนุโมทนาคุณเบญจมา ศิริพิชญ์พิเชษฐ บริจาคให้เป็นสมบัติของชมรม

๓๖. โครงการเสกเทียน (ตั้งป้าย) ๑๒ อัน

บริจาคและติดตั้งโดยบริษัทชงโค วิศวกรรม จำกัด โดยคุณภาคกรณ์ รุจาณันท์ และทีมงาน

๓๗. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องใสภา
 - คุณพรเทพ อมรวัฒนา
 - คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
 - คุณแคทลียา พึ่งอุดม
 - คุณเชษฐ ตรีภวานิช
 - คุณชยุต คงสวัสดิ์ศักดิ์
- ขออนุโมทนาเจ้าภาพบอร์ดินิทรศการและบัตรเชิญ

- คุณเชษฐ ตรีภวานิช
- คุณวิชัย โพธิ์หินที่ไท
- คุณสุวดี ผ่องใสภา
- ขออนุโมทนาร้านจุฬาภัณฑ์ จ.สมุทรปราการ บริจาคอุปกรณ์จัดทำบอร์ดพลาสติก (future board) และป้ายพลาสติกรับฝากของ
- คุณแม่จิวพรรณ ภูทอง บริจาคตรายางใช้ในร้านหนังสือ ๑๐ อัน

ขออนุโมทนาเจ้าภาพออกแบบบัตรทีมงานและปลอกแขนทั้งเป็นเจ้าภาพวัสดุและออกแรง

- คนข้างหลัง
- อะต้อม (กนกวรรณ รั้วพรดี), คุณหมอยวี, พี่แซมเป้, พี่มานี, พี่ดี และแม่ๆ ป๊าๆ ช่วยเป็นแรงใจ

๓๘. เสื้อทีมงาน

- อนุโมทนา คุณชาติ รัตนวชิรินทร์ และบริษัทเป่า ยิง ฉุบ บริจาคเสื้อคอกลมสีเขียว ๒๐๐ ตัว
- คุณวีระ ภัทรวรากร บริจาคเสื้อทีมงานคอปก ๒๐๐ ตัว
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์ บริจาคทุนสมทบ
- คุณแม่จิวพรรณ ภูทองบริจาคเสื้อสีจัดจาดให้ทีมโยธา

ขอขอบคุณคนข้างหลังและเพื่อนๆ รวมทั้ง บ. เป่ายิงฉุบ ที่กรุณาออกแบบเสื้อให้ชมรม

๓๙. โรงทานกัลยาณธรรม

- คุณธีรพล เป่าเงินและทีมงานบ.สตาร์คอฟ โปรเทคชั่นจำกัด บริจาคอาหารมื้อกลางวันวันเสาร์ (บุฟเฟ่ต์) และวันอาทิตย์ในมื้อเช้ามื้อกลางวันจำนวนมาก
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ บริจาคข้าวมันไก่ ๒๐๐ กล่อง
- คุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์ บริจาคเกี่ยมอีน้า ๔๐๐๐ชาม และร่วมเป็นเจ้าของภัทลภัทอาหารมื้อกลางวัน
- คุณณัฐภัส รัชชจิกร บริจาคไก่ ๓,๐๐๐ ชาม
- คุณสุชาติพิทย์ บริจาคเค้กกล้วยหอม ๕๐๐ ลูก
- กลุ่มก่อการบุญบริจาคขนมปัง ๑,๐๐๐ ชิ้น และนมไวตามิน ๑,๐๐๐ กล่อง
- คุณชนบพวรรณและครอบครัว บริจาค ข้าวอบธัญพืช ๑๐๐๐ จาน
- พลเอกวรเดช ภูมิจิตร์ และครอบครัว บริจาค ข้าวหน้าเบ็ด ๑๐๐ กล่อง ข้าวมันไก่ ๑๐๐ กล่อง และข้าวหมูแดง ๑๐๐ กล่อง

- คุณแพ็ญศรี อมรศรีจิรพร บริจาคข้าวหน้าไก่ ๓๐๐ กล่องและน้ำมะตูม ๑๓๐ ขวด
- ชมรมตามรอยพุทธธรรม บริจาคปาห่องไก่ ๓๐ กก.
- กลุ่มอาสาจิตต์ัญจร บริจาคปาห่องไก่ ๒๕ กก.
- คุณศิริรัตน์-คุณอรพรรณและครอบครัวคัพพี สุวรรณ บริจาคซาลาเปา ๖,๕๐๐ ลูก และผัดไทยพิมายส้มย ๕๐๐ ชาม
- นพ.วุฒิชัย เพิ่มศิริวานิชย์และคณะ บริจาค น้ำผลไม้ปั่น ๓๕๐ แก้วและคูกี้ก้าแพ-ชอคโกแลต ๑,๐๐๐ ชุด ลูกชิ้นปิ้ง ๒,๐๐๐ ไม้ และเต้าส่วน ๔-๖ หม้อ
- คุณภรรยาณิกา มนทிரามาลย์ บริจาคซาลาเปา (เจ) ๑,๐๐๐ ลูก
- คุณนิวีรภัร ลิไพบูลย์และคณะ บริจาคซูป ๑,๐๐๐ ซอง และกาแฟ ๓,๐๐๐ ซอง
- ต.ญ.อวิภา เผือกโสภมา บริจาคเค้กกล้วยหอม ๓๐๐ ชิ้น และขนมถวายพระสงฆ์และแม่ชี
- คุณณัฐพิณ บริจาคซาอินเดีย ๘๐๐ ถ้วย
- บ.ชงโควิศวกรรม บริจาคน้ำเต้าหู้ ๑,๐๐๐ แก้ว
- คุณคุณนุष्มิ และครอบครัว ญาติพี่น้องสงฆ์พรรัตน์กุลบริจาคข้าวขาหมู ๕๐๐ ชาม
- คุณสาธิต นนทร์นชชา บริจาคก๋วยเตี๋ยวมูเสีียง ๕๐๐ ชาม
- คุณสุวีร เทียงทัศน์ บริจาคยากิโซบะ ๕๐๐ กล่อง และซีฟฟอน ปูเกอ ๕๐๐๐ ชิ้น
- คุณพ่ออวีซชัย-คุณแม่วนิดา ธนาสุวรรณดีที บริจาค ข้าวมันไก่ ๕๐๐ กล่อง
- คุณแห่งน้บริจาค ข้าวหมูแดง ๕๐๐ กล่อง
- คุณแม่จรรยาศรี มานิตย์กุล บริจาคลาบหมู ถวายพระและให้ทีมงาน
- คุณสรารัตน์ เลิศวีระศิริกุล บริจาค ข้าวผัดเจ ๕๐ กล่อง และผัดกระเพราเจ ๕๐ กล่อง
- บ.ดอกบัวคู่ จำกัด โดยคุณสุนันทา ลีเลิศพันธุ์ บริจาค ข้าวขาหมู ๒๐๐ กล่อง กระเพาะปลา ๒๐๐ ชาม และก๋วยเตี๋ยวลอด ๒๐๐ ชาม
- มูลนิธิเผยแผ่พระสัทธรรม บริจาคผลไม้สด น้ำพริก และนมกล่อง
- คุณนารีรัตน์ และคณะบริจคน้ำดื่ม ๘,๐๐๐ ถ้วย
- คุณสุทนต์พิทย บริจาคหน้าหวานกลิ่นต่างๆ ๓๐๐ แก้ว
- คุณไก่ บริจาคขนมเปียกปูน ๒๐๐ ชิ้น
- คุณชัชวาล สีไสวพร บริจาคโอเลี้ยง ๒,๐๐๐ แก้ว
- กลุ่มธรรมะจัดสรรร น้ำโดยครอบครัวเมธาพิรุฬห์ไชค บริจาคน้ำดื่มสมุนไพร ๓,๐๐๐ แก้ว
- ร้านขนมและเครื่องดื่มบุญบุรี บริจาคข้าวเหนียว

หมู และเครื่องดื่มแก้มงานและถวายแด่องค์
บรรยาย

- คุณสุภาทิพย์ บริจาคโจ๊กเจ ๑๐๐ ชาม
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวศน์ บริจาค ข้าวต้มมัด ๖๐๐ มัด
- ตามรายนามต่อไปนี้บริจาคเตนซาลาเปา ๕๐๐๐ ลูก เจ้าภาพได้แก่
 - คุณสมพร จุลศิริจรรย์ชัย
 - คุณวิชัย จุลศิริจรรย์ชัย
 - คุณสายจิตร์ จุลศิริจรรย์ชัย
 - คุณนโชนิตมา จุลศิริจรรย์ชัย
 - คุณพรพิมล จุลศิริจรรย์ชัย
 - คุณปราณี มหารำลึก
 - คุณอภิชาติ มหารำลึก
 - คุณสายใจ กฤษณาวารินทร์
 - คุณหทัย กฤษณาวารินทร์
 - คุณภาพัฒณ์ กฤษณาวารินทร์
 - คุณธนพล กฤษณาวารินทร์
 - คุณสายรุ้ง ลีลาพัฒนาดิษฐ์

๔๐. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกา ที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่ธรรมของชมรม กัลยาณธรรม ด้วยศรัทธาอย่างต่อเนื่องเสมอมา

- คุณอลิส ศรีณีย์
- คุณเสถยมพร ศรีณีย์
- คุณกนิษฐา รัตนแก้ว
- คุณณัฐฎดา หาญชนะ
- คุณสุกัญญา ยิ่งจรัสแสง
- คุณแหววตี สุรนนท์
- คุณแหววเรศ จักรวาลมงคล
- คุณแซมเปญ-เจอแตม สุรนนท์
- ครอบครัวชงทวิเกียรติ
- คุณพรชจิต-นิจสุภางค์ ณ ถกลาง
- คุณกิตติมา คัพพีเสน
- คุณวิลาสินี อินทอง
- คุณภัทรพล วิสุทธิมรรคกุล
- คุณผ่องพรรณ-นาตาล-พัฒนินดา-
- คุณวิษณุดา กาญจนะ
- คุณสิริเดือน รัตนเสถียร
- คุณทวีศักดิ์ ไชคมีศีล
- คุณอุษณีย์ ตันติวิภาส
- คุณสุชาดา สุจริตกิจไพศาล
- คุณสมจิตร์ จุนถาวรปริชา
- คุณนุชนารถ-ชานัญ คิริน

- คุณนิกร-ไสว-ผกามาศ ศรีวิชัยรำพัน
- คุณลลิตนารถ หงส์ไกร
- กลุ่มแก้วรักบุญ
- คุณกลุ่มเพื่อนๆ Las Vegas
- คุณบุศราภรณ์-วิเชียร และ
- ครอบครัวเอี่ยมรานนท์
- คุณวัชรินทร์ และครอบครัวตั้งใจอยู่
- คุณอมรา จันทศิริรัตน์
- คุณสุธิตา ติวฒานานนท์
- คุณศศิธร บุญนา
- คุณสมหมาย เสรีจิต
- คุณรัตนา นันทระกุล
- คุณเนรินทร์ ธิติรักษ์พาณิชย์
- คุณธรรดา กองเทพ
- คุณเดือนกมล ยัลลัน
- คุณอนุชากร ศิริ
- คุณกึ่ง-แก้ว และครอบครัว
- คุณฉวีวรรณ เรืองอุทัย
- คุณสุภาภรณ์ พันธุ์พฤษ
- คุณคุณทิพย์ (วัดภู)
- คุณสุภาภรณ์ พัฒนดีศักดิ์กุล
- คุณสุคนธ์ พิสิฏ
- คุณแพม คู
- คุณ(ดา) จันทนี
- คุณวาริตดา บาโครติส (จ๋อย)
- คุณทองพูน เหมวงศ์วิทยา
- คุณวันนี้อยู่ แก้วเกษ
- คุณนัทธิดา ผดุงสิทธิ์
- คุณสุพัชรา ททรัพย์ขจร
- น้องปุ๋ย (วัดเมตตา)
- ปอน-น้องฟ้าใส และครอบครัว
- คุณนุ่น (วัดเมตตา)
- คุณนันทิดา ภัทรประยูร
- คุณชนะ-ฮัน-นิการ์รัตน์ ธีรสุนทรกุล
- คุณสุคนธ์ วิลลิส
- คุณจันทร์ชุ่ม จันทร์พฤษา
- คุณเสาวลักษณ์ สุขเจริญโชค
- คุณเวียงพิมพ์ ดงบุปผา
- คุณสุนันท์ สุวรรณคาม
- คุณเนงลักษณ์ ยศไทรศรีวิวัฒน์
- คุณจารุวรรณ พรหมาคมณี
- คุณเมริน บาร์เตอร์
- คุณหนุ่ม เพียต
- คุณนันทวุฒิ อนุยุร

- คุณวรรณารถ สุวรรณวงศ์
- แม่ชื่นชู (วัดป่า)
- คุณวนารัตน์ (นิตต์)
- คุณอมรินทร์-สุจิตรา-ปริญ คชรัตน์
- คุณดาวสิริ พิงพรพันธุ์
- คุณพิมมาลา ขจัดสรรพโรค
- คุณรุ่งตะวัน คชรัตน์ แม็กเนสและคุณอู่
- คุณยรรยง ศรีงาม
- คุณยุดา
- คุณจุไรรัตน์ ทิพรัตน์
- คุณตุลา ยโสธรรัตน์
- ครอบครัวพ่อตื้น้อย
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณสุมาลี แก้วนิล
- คุณอภิพัทธ์ บุรณสมบัติ
- คุณพัชรี แคมเบล
- คุณแคร์
- คุณฮันนี่
- คุณเมณีนวิวัฒน์ ไตรพิพัฒน์
- คุณสุนันท์ สุวรรณคาม
- ครอบครัวนิต
- คุณเนงลักษณ์ สุขเจริญโชค
- คุณศศิธร บุญนา
- คุณอินทิดา สิทธิสรเดช

(รวมปัจจัยทั้งสิ้น เกือบ ๑ แสนบาท ขออนุโมทนา)

๔๑. กราบอนุโมทนาบุญอุทิศและธรรมะบริการทุกท่าน

- คุณอาจารย์-นศ.จาก ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ อุซุพงษ์อมร
- เพื่อนๆ น้องๆ บมจ.บุญซีเมนต์ไทย นำโดยคุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- เพื่อน บมจ. บางจากปิโตรเลียม จำกัด
- บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- บจก. อินเตอร์ปิโตรเลียม นำโดยคุณเชษฐตรกราวณิช และคุณชยติ คงสวัสดิ์ศักดิ์
- บจก.วีทีการเอนท์ นำโดยคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทารักษ์พงศ์
- มศว.องครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย อ.สาส์ สุภาภรณ์
- บจก.สตาร์ครีฟโปรดักชั่น นำโดยคุณธีรพล เปาเงินและพนักงาน
- บจก.ชมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์

- บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- คุณชัชวาล ลีไสวพร และญาติฯ
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไทและญาติฯ
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทองและลูกหลานบริวาร
- พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภูและญาติ

กราบขอพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญทุกหยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาของทุกท่านที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ได้ร่วมเสียสละมาเป็นธรรมบิภิกขุ ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขอน้อมกราบขอพระคุณและระลึกในคุณงามความดีของท่านตลอดไป สาธุ สาธุ สาธุ

๔๑. กราบขอพระคุณที่จัดงานประชาสัมพันธ์

นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการสองโลก สองธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕-๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์อาทิตย์เวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น. (ขอกราบขอพระคุณศิลปิน กฤตบุญ รณริน และ อ.เอกลักษณ์ หน่อคำ ที่กรุณาประพันธ์เพลง กัลยาณธรรมและเพลงสองโลกสองธรรมให้เป็นธรรมทาน)

๔๒. กราบขอพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม

- บจก. บางกอกเอนเนอรัล เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิพงษ์
- คุณฉวีพรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อ และร้านกาแฟ - เมเจอร์ บุญบุรี อยู่ปากซอยนิมพูลสุขศรีนครินทร์ สมุทรปราการ
- ขอกราบขอพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพธรรมทานต่างๆ ในงานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๔ (๒๑ พฤศจิกายน ๕๓)

๑. หนังสือลมหกษาขรรคม เล่ม ๑๗ ของอ. ดร. สนั่น วรอุไร
๒. หนังสือรู้ใจ ไกลทุกข์ ของพระไพศาล วิสาโล
๓. หนังสือร่มไม้และเรือนใจ ของพระไพศาล วิสาโล
๔. หนังสือเปิดใจรับความสุข ของพระไพศาล วิสาโล
๕. หนังสือจิตตวิชา ของท่านพ่อลี ธมฺมธโร
๖. หนังสือปาฏิหาริย์แห่งความรู้สึกรักตัวของ อ.กำพล

๗. หนังสือภาวนาเพื่ออะไรและ ศิล สมาธิ ปัญญา ในองค์มรรค ของหลวงปู่ปราโมทย์ ปาโมชฺโช
๘. หนังสือคุณค่าของสิ่งล้ำค่า ของ พระอาจารย์ชยสาโร ภิกขุ บริจาคโดย คุณพ่ชรา ธรรมลิขิตชัย และคณะ
๙. หนังสือเหรียญมีสามด้านของพระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ บริจาคโดย บ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด มหาชน
๑๐. หนังสือบันไดสู่นิพพาน ของหลวงปู่สุรศักดิ์ เขมรสี บริจาคโดย คุณพรพทย์ จงเร่งเพียร
๑๑. หนังสือคู่มือดูแลพ่อแม่ (มีเพียง ๒๐๐ เล่ม) บริจาคโดย กลุ่มก่อการบุญ
๑๒. MP3 รวมพระธรรมเทศนาหลวงปู่พุทธ ฐานิโย บริจาคโดย คุณพ่อวัชรเช-คุณแม่ทองสุก โลทา รักรัชพงษ์
๑๓. MP3รวมพระธรรมเทศนาหลวงปู่ปราโมทย์ ปาโมชฺโช ในปี ๒๕๕๒
๑๔. MP3รวมพระธรรมเทศนาหลวงปู่สุรศักดิ์ เขมรสี
๑๕. MP3รวมพระธรรมเทศนาท่าน ว. วชิรเมธี บริจาคโดย ครอบครัวคุณวีระ ภัทรวรางกูร
๑๖. MP3เสียงอ่านหนังสือบัญญัติชีวิต ของพระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ
๑๗. MP3ศึกษาและปฏิบัติธรรม3 ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๑๘. MP3พุทธธรรมภาคปฏิบัติ3 ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง รายการที่ ๑๗-๑๘ บริจาคโดย คุณแคว้นสุลลิตีร์ ดันทองและคณะ
๑๙. VCDรวมบรรยายกาศงานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๗
๒๐. นิตยสารซีเคิร์ต ท่านละ ๑ เล่ม จาก บ.อมรินทร์ฯ

ชมรมกัลยาณธรรมขอนอบน้อมกราบขอพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแผ่ศาสนาอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน

ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลายชมรมกัลยาณธรรม จึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันนำประโยชน์และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอนอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

ขอนอบน้อมบูชาพระธรรม อันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย
 ขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
 ขอนอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ถวายมณฑุกุลมหาทานนี้ แดงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ

พระบรมวงศานุวงศ์ ของจงทรงพระเจริญ มีพระชนมายุ ยิ่งยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบา อาจารย์และวิญญูณแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และทุก ภาพภูมิ

ขออุทิศบุญกุศลแต่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงาน ครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทาน มหากุศล อันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่มี อานิสงส์สูงสุด เหนือการให้ทั้งปวง

ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศล จิตตลอดไป

๑. ปุพพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)
๒. ปุญจเจตนา (เจตนาขณะให้)
๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)

สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพญุสย

ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่าน และขอแบ่งปัน บุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ ทุกภพ ทุกภูมิ

ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่ว กันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง

ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ

ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข

ให้ประทับโคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง

ส่วนผู้ที่ให้ธรรมะ ชื่อว่าให้อมฤตธรรม

ขอกราบขอขมา หากขาดตกชื่อใดและคณะใด ไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาตนาใจ ทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพและศรัทธา

คณะทำงานชมรมกัลยาณธรรม

เมนูอาหารกัลยาณธรรม ๒๑ พ.ย. ๕๓

อาหารเช้าผู้ฟังธรรม

๑. ข้าวต้มปลากระพง	๒,๐๐๐	ข้าม
๒. โจ๊กหมู่อุดิน	๒,๐๐๐	ข้าม
๓. เกี่ยมอน้ำ	๒,๐๐๐	ข้าม
๔. ปาท่องโก๋	๕๕	กก.
๕. ไวตามิลค์	๑,๐๐๐	กล่อง
๖. ขนมปัง	๑,๐๐๐	ชิ้น

๗. ข้าวต้มมัด

๖๐๐

ขนมมือเช้า

๑. เค้กกล้วยหอม	๘๐๐	ชิ้น
๒. ซาลาเปาไส้ต่าง ๆ	๑๒,๕๐๐	ลูก
๓. ลูกก๊ากาแฟ-ช็อกโกแลต	๑,๐๐๐	ชุด
๔. ซาลาเปา (เจ)	๑,๐๐๐	ลูก

เครื่องดื่มมือเช้า

๑. ชูบชอง	๘๐๐	ชอง
๒. กาแฟ	๓,๐๐๐	ถ้วย
๓. โอวัลติน	๒,๐๐๐	ถ้วย
๔. น้ำเต้าหู้	๑,๐๐๐	ถ้วย
๕. ชาอินเดีย	๔๐๐	ถ้วย

อาหารกลางวัน

๑. กะเพราไก่+ไข่ดาว	๓,๐๐๐	กล่อง
๒. ข้าวขาหมู	๗๐๐	จาน
๓. ผัดไทย	๕๐๐	กล่อง
๔. ข้าวอบธัญพืช (เจ)	๑,๐๐๐	จาน
๕. ข้าวมันไก่	๖๐๐	กล่อง
๖. ข้าวหน้าไก่	๓๐๐	กล่อง
๗. ยากิโซบะ	๕๐๐	จาน
๘. ข้าวมันไก่	๖๐๐	กล่อง
๙. ข้าวหมูแดง	๖๐๐	กล่อง
๑๐. ก๋วยเตี๋ยวหมูเลียง	๕๐๐	ชาม
๑๑. ข้าวกะเพรา (เจ)	๕๐	กล่อง
๑๒. ข้าวผัด (เจ)	๕๐	กล่อง
๑๓. กระเพาะปลา	๒๐๐	ชาม
๑๔. ก๋วยเตี๋ยวหลอด	๒๐๐	ห่อ
๑๕. ข้าวหน้าเบ็ด	๑๐๐	กล่อง
๑๖. ข้าวหมูแดง	๑๐๐	กล่อง
๑๗. ข้าวมันไก่	๑๐๐	กล่อง

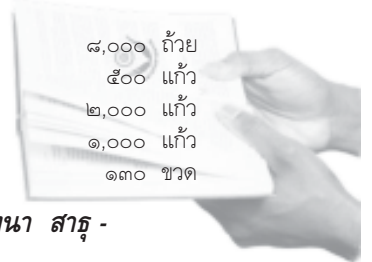
ขนมมือกลางวัน

๑. เต้าส่วน	๑,๐๐๐	ถ้วย
๒. ลูกชิ้นเมือง	๒,๐๐๐	ไม้
๓. ชีฟฟอน	๕๐๐	ชิ้น
๔. ขนมเปียกปูน	๒๐๐	ชิ้น
๕. น้ำพริก นมกล่อง และ ผลไม้		

เครื่องดื่มมือกลางวัน

๑. น้ำดื่ม	๘,๐๐๐	ถ้วย
๒. น้ำหวานกลิ่นต่างๆ	๕๐๐	แก้ว
๓. โอเลี้ยง	๒,๐๐๐	แก้ว
๔. น้ำบัวตม	๑,๐๐๐	แก้ว
๕. น้ามะตูม	๑๓๐	ขวด

- อนุโมทนา สาธุ -

กำหนดการจัดงานแสดง ปฏิบัติธรรม

เป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๙
เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรภิมุข มหาเมฆ
วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๕.๐๐ น. เริ่มเปิดให้บริการลงทะเบียนและบริการอาหารเช้า
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดยท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ดร. สาทิต พุทธชัยยงค์
- ๐๘.๔๕ น. **พระศรีศาสนวงศ์ (มีชัย วีรปญฺโญ)** วัดหงส์รัตนาราม บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ
แสดงพระธรรมเทศนาเรื่อง “*บารมีธรรมนำชีวิต*”
- ๑๐.๑๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๐.๓๐ น. **ดร.สนอง วรอุไร** บรรยายธรรมเรื่อง “*พันทุกข์แบบมรวาสา*”
- ๑๑.๔๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๑๐ น. **อ.ธีรยุทธ เวชเจริญยิ่ง** บรรยายธรรมเรื่อง “*ชีวิตจริง ไม่ใช่ของเล่น*”
- ๑๔.๔๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๔.๕๐ น. **พระเดชพระคุณ พระราชภาวนาวิกรม (หลวงพ่อเลี่ยม ฐิตธมฺโม)**
วัดหนองป่าพง จ.อุบลราชธานี แสดงธรรมเรื่อง “*อารักขกรรมฐาน*”
- ๑๖.๑๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที
- ๑๖.๒๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรมกล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๓๐ น. หลวงพ่อเลี่ยม เมตตาให้พร และปิดงาน

- เปิดลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ๑-๘ ก.พ. ๒๕๕๔
- เปิดรับลงทะเบียนหน้างานเช้าวันงาน ตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. เป็นต้นไป
- รับบริจาคปัจจัยและสิ่งของช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี

คำแนะนำในการลงทะเบียน เพื่อเข้าฟังบรรยายธรรมล่วงหน้า ทางไปรษณีย์

๑. เพื่อความสะดวกของท่าน กรุณาแจ้งขอลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ภายในกำหนด (ถึงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) ซึ่งกำหนดหมดเขตรับลงทะเบียนนี้ อาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ลงทะเบียนที่จะสามารถรองรับได้
๒. การลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ไม่ใช่เป็นการจองที่นั่งล่วงหน้า แต่เป็นการประเมินยอดผู้ที่ประสงค์จะมาฟังธรรม ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงในวันงาน และเพื่อลดขั้นตอนการลงทะเบียนที่หน้างานให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ผู้ที่ลงทะเบียนล่วงหน้าทุกท่าน ควรแน่ใจว่าท่านสามารถเดินทางมาในวันงานได้จริงๆ
๓. ในการแจ้งลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ทุกท่านต้องกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มให้ครบถ้วนชัดเจน เพื่อสิทธิ์ของท่าน และต้องส่งแบบฟอร์มในการสมัครหน้านั้นๆ มาทั้งหมด (เช่น แบบฟอร์มสำหรับผู้เป็นสมาชิก หรือ แบบฟอร์มสำหรับผู้ไม่ได้เป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี) แบบฟอร์มที่ส่งมา ๑ แผ่น ต่อผู้ลงทะเบียน ๑ ท่าน เท่านั้น **อย่าตัดหรือดัดแปลงแบบฟอร์ม พร้อมทั้งต้องแนบของเปล่าที่ติดแสตมป์ จำนวนของถึงตัวท่านเองมาด้วย (กรุณาอย่าผนึกซองเปล่าที่แนบมา)** เพื่อที่ทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า กลับไปให้ท่าน
๔. **ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สมัครใหม่หรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็น สมาชิกทุกท่าน ควรสมัคร กรอกแบบฟอร์ม และส่งเอกสารด้วยตัวเอง ไม่ควรสมัครแทนกัน** เนื่องจากที่ผ่านมามีการส่งใบสมัครแทนผู้อื่น และส่วนใหญ่ข้อมูลจะไม่ชัดเจน และ **ไม่ครบ จึงไม่ได้รับบัตรตอบรับเป็นส่วนใหญ่**
๕. **ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมทุกท่าน **ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ของผู้สมัคร) ที่ชัดเจน**** มากับแบบฟอร์มใบคำขอ ลงทะเบียนล่วงหน้าด้วย กรุณาถ่ายสำเนาบัตรประชาชนจากต้นฉบับจริงเพื่อความชัดเจน ไม่รับสำเนาที่ถ่ายจากเครื่องโทรสาร ส่วนผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) พร้อมทั้งแนบสำเนาหลักฐานอื่นๆ แทนหนึ่ง หากท่านสมาชิก ได้แนะนำผู้สมัครใหม่ให้สมัครเข้าลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ในครั้งนี้ ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลทั้งหมด ตามคำแนะนำในหน้านี้ ให้ผู้สมัครใหม่ ได้ทราบด้วย

๖. ท่านที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว ที่บัตรจะระบุเพียงชื่อ และรหัสสมาชิกของท่าน **ยังไม่ได้มีการระบุเลขที่หนึ่ง** เนื่องจากมีผู้ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าจำนวนหนึ่ง ไม่ได้เดินทางมาในวันงานตามที่แจ้งไว้ จึงไม่สามารถระบุเลขที่หนึ่งล่วงหน้าได้ **ท่านที่มีบัตรลงทะเบียนแล้ว** ในวันงานต้องนำบัตรที่ได้รับ**แนบพร้อมบัตรประชาชนของท่าน*** แสดงต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อติดสติ๊กเกอร์เลขที่หนึ่ง
๗. ชมรมขอความร่วมมือให้ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะเข้าฟังธรรม โปรดดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ด้วยตัวเอง **ไม่**ว่าจะเป็นกรสมัครขอบัตรลงทะเบียนทางไปรษณีย์ หรือการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่งในวันงาน ยกเว้นกรณีที่สภาพร่างกายของท่านไม่เอื้ออำนวยเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของท่าน ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการบริการจากเจ้าหน้าที่ของชมรม และเป็นการเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นด้วย โปรดกรณนางเดินการติดสติ๊กเกอร์เพื่อจองหมายเลขที่หนึ่งแทนกัน ซึ่งเป็นการทำลายสิทธิ์ของผู้อื่น
๘. การจัดลำดับที่หนึ่งในวันงาน จะทำการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่ง ให้กับผู้ที่มีบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า และมาแสดงตัวที่จุดลงทะเบียนตามลำดับไป (ใครมาก่อน-ได้ที่หนึ่งก่อน) จนกว่าที่นั่งบนหอประชุมจะเต็ม หลังจากนั้น จะทำการติดสติ๊กเกอร์สำหรับที่หนึ่งเสริมอื่นๆ ต่อไป
ท่านที่มาถึงงานภายหลังเวลา ๐๘.๐๐ - ๐๘.๓๐ อาจไม่มีที่หนึ่งเพียงพอสำหรับท่าน ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้ามาก่อน (บัตรสีชมพู) แล้วก็ตาม เนื่องจากมีผู้ประสงค์เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก และทีมงานจะให้สิทธิ์สำหรับผู้มาลงทะเบียนหน้างาน (บัตรสีฟ้า) ได้ติดสติ๊กเกอร์เลขที่หนึ่งเพิ่มเติม ในกรณีที่ที่หนึ่งยังมีเหลือพอรองรับผู้เข้าฟังธรรมได้ (กรณีผู้ได้รับบัตรล่วงหน้า ไม่มาแสดงตัวตามเวลาที่กำหนด)
๙. ชมรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแก่ท่านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้
๑๐. *ที่อยู่ในการจัดส่งจดหมายถึงชมรมฯ ในการขอลงทะเบียนล่วงหน้า หรือสมัครสมาชิก* คือ
 ชมรมกัลยาณธรรม
 ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
 อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
 โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๔๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔, ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓
 โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๔๓
๑๑. สำหรับท่านที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือต้องการสอบถามกิจกรรมอื่นๆ ของชมรมกัลยาณธรรม สามารถติดตามอ่าน หรือตั้งกระทู้สอบถามได้ที่ กระดานสนทนาของชมรมกัลยาณธรรม ทาง <http://kanlayanatam.geranun.com/>

พระราชภาวนาวิกรม (หลวงพ่อเลี่ยม วิจิตรมโน)

วัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

ชาติภูมิ เกิด ณ บ้านโคกจาน ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๔

พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่ออายุ ๑๙ ปี บรรพชาจะเจริญรอยตาม พระพุทธเจ้า จึงบวชเณร ณ วัดบ้านโคกจาน สอบได้นักธรรมตรีในปีนั้น

พ.ศ. ๒๕๐๔ อุปสมบทเป็นพระภิกษุ โดยมีพระครูถาวรชัยเขตเป็นพระอุปัชฌาย์ มุ่งหวังถอดถอน ละกิเลสตัณหา ปฏิปทา เป็นผู้อดทน สันโดษ ถ่อมตัว ไม่นิยมดิ้นรนไยในลาภยศ สรรเสริญ บำเพ็ญเพียรอย่างหนัก

พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ออกแสวงหาอาจารย์มุ่งปฏิบัติขจัดกิเลส

พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ข่าวหลวงปู่ชา จึงย้ายสำนักมาอยู่วัดหนองป่าพง มาอยู่ได้เพียง ๔-๕ วัน หลวงปู่ชาเมตตาเปลี่ยนบริวารทุกอย่างให้ใหม่หมด

พ.ศ. ๒๕๑๖ กราบลาหลวงปู่ชาไปศึกษาข้อวัตรปฏิบัติของฝ่ายธรรมยุต และในปีเดียวกัน หลวงปู่ชาส่งไปเผยแผ่พระศาสนา ณ วัดสาขาที่เวียงจันทน์ หนึ่งในพรรษา ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ไม่สงบในลาว หลวงปู่ชาจึงเรียกตัวกลับ

พ.ศ. ๒๕๒๕ หลวงปู่ชาได้มีบัญชา ให้หลวงพ่อบริหารวัดหนองป่าพงแทนท่าน

พ.ศ. ๒๕๓๖ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานพระราชทานเพลิงศพ พระเดชพระคุณ พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภทฺโท) โดยมีหลวงพ่อบริหารวัดหนองป่าพงเป็นประธานในการดำเนินการจัดงาน

พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง โดยหลวงพ่อบริหารวัดหนองป่าพง ท่านยอมรับหน้าที่ด้วยเหตุผลว่า “จะทำงานเพื่อครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณ ทำตามธรรมวินัย ผู้ที่ทำหน้าที่นั้น ต้องเสียสละ จึงจะทำหน้าที่นั้น และอยู่ได้อย่างสบาย ทำงานได้อย่างไม่เหน็ดเหนื่อย” ท่านทำงานด้วยหลักที่ว่า “งานคือการเปลี่ยนแปลงอริยาบถ” เป็นการออกกำลังกายทำงานด้วยความว่าง ทำไปเรื่อยๆ จึงจะไม่มีรู้สึกว่าหนัก แม้แต่การขบฉันก็ต้องฉันเพียงเพื่อประทังชีวิต ฉันตามความปรารถนาไม่ได้ เพราะฉันมากจะง่วงซึม

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับการแต่งตั้ง เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญที่ “พระวิสุทฺธิสังวรเถร”

พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๑๐

พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้รับการแต่งตั้ง เป็นพระราชาคณะ ชั้นราชที่ “พระราชภาวนาวิกรม”

พระศรีศาสนวงศ์ (มีชัย วิโรปกุล)

วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร เขตบางกอกใหญ่ กทม.

พระศรีศาสนวงศ์ อายุ ๔๖ พรรษา ๒๔ วิทยฐานะ น.ธ.เอก,
ป.ธ.๙, M.P.A.(รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต) ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง
เจ้าอาวาสวัดหงส์รัตนาราม ราชวรวิหาร

เดิมชื่อ มีชัย นามสกุล ตูวันโน เกิดวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ บิดาชื่อ นายเวง
มารดาชื่อ นางสอด บ้านเดิมอยู่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

อุปสมบท วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ณ วัดสระแก้ว จังหวัดจันทบุรี

พ.ศ. ๒๕๔๐ สอบได้ ป.ธ.๙ สำนักเรียนวัดอรุณราชวราราม

พ.ศ. ๒๕๔๙ สอบได้ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (M.P.A) มหาวิทยาลัย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๕๓ เป็นเจ้าคณะ ๔ วัดอรุณราชวราราม

พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นเจ้าอาวาสวัดหงส์รัตนาราม ราชวรวิหาร

งานการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ เป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายบาลี สำนักเรียนวัดอรุณราชวราราม

พ.ศ. ๒๕๕๑ - ปัจจุบัน เป็นผู้อำนวยการสำนักวิชาการ วิทยาเขตบาฬศึกษาพุทธโฆส
นครปฐม มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

งานเผยแผ่

พ.ศ. ๒๕๔๐ - ปัจจุบัน เป็นผู้แสดงธรรม ณ หอมณเฑียรธรรม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
(วัดพระแก้ว)

พ.ศ. ๒๕๔๐ - ปัจจุบัน เป็นผู้แสดงธรรม ณ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

งานนิพนธ์

๑. หนังสือเรื่องพระเจดีย์ ๒. หนังสือสัมพันธไทย (ฉบับสมบูรณ์)

๓. หนังสือสัมพันธไทย (ฉบับประโยคสำคัญ) ๔. หนังสือเรื่องฉัตรและการยกฉัตร

๕. วิทยานิพนธ์ เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงพุทธ ๖. หนังสือเรื่อง เทศจาริก (ว่าด้วยการ
เดินทางระหว่างพรรษา)

๗. หนังสือเรื่อง ผู้นำไทย ผู้นำธรรม ผู้นำเชิงพุทธ ๘. หนังสือเรื่อง มหานมัสการ

สมณศักดิ์

๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่ พระ
ศรีศาสนวงศ์

ธีรยุทธ เวชเจริญยิ่ง

เกิดวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙
 สถานภาพ สมรส
 การศึกษา ปริญญาตรี รัฐศาสตร์บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลักสูตร สังคมศาสตร์ประยุกต์ รุ่น ๘ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 บวชเรียน เมื่อปี ๒๕๒๕ หนึ่งพรรษา วัดศรีสุทธาวาส อ.หนองหาน จ.อุดรธานี
 ที่อยู่ปัจจุบัน ๖๕๙ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๕๖ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๑๐
 โทร. ๐๒-๕๓๓-๒๕๑๖, ๐๘๙-๖๖๖-๗๐๖๐
 EMAIL: YUTH1_PRAFT@HOTMAIL.COM

ประวัติการทำงาน

ชื่อหน่วยงาน บริษัท ผลไม้กระป๋องประจวบ จำกัด.
 ตำแหน่ง ที่ปรึกษากรรมการผู้จัดการ และฝ่ายส่งออก
 ประสบการณ์ บริษัท ก่อสร้างอาคาร และโครงการเคหะแห่งชาติ
 บริษัท นำเที่ยวต่างประเทศ
 บริษัท ส่งออกผลไม้กระป๋อง ๒๗ ปี

กิจกรรมพิเศษ อาจารย์สอนปฏิบัติธรรม และวิทยากรพิเศษ

๑. วัดพุทธปัญญา (หลังกระทรวงสาธารณสุข จ.นนทบุรี)
๒. มูลนิธิจิตตานุเคราะห์ และชมรมข้าราชการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต
๓. ยูวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
๔. ธรรมสถานจุฬา
๕. องค์การพุทธสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พ.ส.ล.)
๖. กลุ่มธรรมรักษา
๗. วัดชลประทานรังสฤษฎ์
๘. การไฟฟ้านครหลวง
๙. สโมสรพุทธธรรมนำทอง AIA
๑๐. SCG เครือซีเมนต์ไทย
๑๑. บริษัท ปตท
๑๒. องค์การ และบริษัทเอกชน

ผลงานหนังสือธรรมะ และ CD MP3 + DVD การเจริญสติ

๑. ใหม่แกะกล่อง
๒. สอนแม่หัดปฏิบัติธรรม
๓. ชูตงค์ไม่หลงทาง
๔. ปลุกตื่นธรรมองกามที่ใจ
๕. ชีวิตไม่ใช่ของเล่น จงอย่าทำเล่นเล่นกับชีวิต

คติพจน์ คนจะดีชั่ว.....อยู่ที่ตัวทำ คนจะสูงต่ำ....อยู่ที่ทำตัว
 จงมีเมตตา...เป็นยาทา จงมีวิปัสสนา...เป็นยากิน

ยึดติด

สารคดี กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
โดย พระไพศาล วิสาโล

สุด .. ได้เลขท้าย ๓ ตัวมาจากหลวงพ่อ
เลยแหงไป ๑๕ บาท ปรากฏว่าถูกแฝง ได้มา ๖๐๐
บาท เขาดีใจมาก เทียววัดใครต่อใครในหมู่บ้าน
ว่าถูกหวย แต่พอรู้ว่าคอนซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ก็แหง
หวย ๓ ตัวถูกเหมือนกัน แต่ได้เงินมากกว่าคือ
๒,๐๐๐ บาท เพราะแหงมากกว่า สุดเลยยิ้มไม่ออก
หงอยไปทั้งวัน แถมยังโมโหตัวเองที่แหงน้อยไป

ใจ .. ไปเที่ยวไนท์บาซ่า เห็นผ้าพื้นเมืองลายงาม ราคา ๕๐๐ บาท แต่เธอต่อได้ ๓๕๐
บาทจึงคว้าผ้าผืนนั้นกลับโรงแรมด้วยความดีใจ แต่พอรู้ว่าไก่เพื่อนร่วมห้องก็ซื้อผ้าแบบ
เดียวกันมา แต่ได้ราคาถูกกว่า คือ ๓๐๐ บาท ใจก็หุบยิ้มทันที ไม่รู้สึกโปรดปรานผ้าของ
ตนอีกต่อไป

แม้เราจะมี “โชค” หรือได้ของดีที่ถูกใจ แต่หากไปเปรียบเทียบกับของคนอื่นเมื่อใด
สุขก็อาจกลายเป็นทุกข์ทันที หากรู้ว่าคนอื่นได้มากกว่า ได้ของดีกว่า หรือได้ของที่ถูกกว่า
ส่วนของดีที่เราได้มากกลับด้อยคุณค่าไปถนัดใจ บางครั้งอาจทำให้เราทุกข์กว่าตอนที่ยัง
ไม่ได้ของนั้นมาด้วยซ้ำ

ที่จริงไม่ต้องไปเทียบกับของคนอื่นก็ได้ เพียงแค่เห็นของรุ่นใหม่วางขายหรือโฆษณา
ตามสื่อต่างๆ ก็เกิดความไม่พอใจในของเดิมที่มีอยู่ทันที ทั้งๆ ที่มันก็ยังใช้ได้ดี ไม่มีปัญหา
อะไรบกวนใจ ยกเว้นข้อเดียวคือ มันสู้ของใหม่ที่วางขายไม่ได้ ทั้งๆ ที่มีของดีอยู่กับตัว
แต่คนเราแทนที่จะพอใจกลับรู้สึกเป็นทุกข์ เพียงเพราะใจไปจดจ่ออยู่กับสิ่งดีกว่า (หรือมาก
กว่า) ที่ตัวเองยังไม่มี

แต่เมื่อใดก็ตามที่ของชิ้นนั้นเกิดมีอันเป็นไป เช่น ทำตกหล่นหรือถูกขโมยไป เราก็จะกลับมาเห็นคุณค่าของมัน และนึกเสียใจที่เสียมันไป จะกินจะนอนก็ยังไม่ถึงมันด้วยความเสียดาย

ทั้งหมดนี้ไม่ได้เกิดขึ้นใน กรณีที่เป็นสิ่งของเท่านั้น แต่ยังเกิดกับกรณีที่เป็นคนด้วย เช่น คนรัก หรือแม่แต่พ่อแม่และลูก

ผู้คนจำนวนมากไม่เห็นคุณค่าหรือมีความสุขกับคนใกล้ชิด เพราะไปนึกเปรียบเทียบคนอื่นว่าเขาดีพ่อแม่ คนรัก หรือลูกที่ดีกว่าเรา แต่วันใดที่เราเสียเขาไป เราถึงจะกลับมาเห็นคุณค่าของเขา และเศร้าโศกเสียใจจนถึงกับกินไม่ได้นอนไม่หลับเลยทีเดียว เผ้าหวนคำนึงถึงวันคืนเก่าๆ ที่เขาเคยอยู่กับเรา

คนเรามักทุกข์เพราะจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ยังไม่มี หรืออาลัยในสิ่งที่สูญเสียไป พุดให้ครอบคลุมกว่านั้นก็คือ ทุกข์เพราะใจยังติดยึดอยู่กับอนาคตและอดีต อนาคตและอดีตที่ว่ามีได้หมายถึงสิ่งดีๆ ที่ยังไม่มีหรือที่เสียไปเท่านั้น แต่ยักรวมถึงสิ่งไม่พึงปรารถนาที่ (คาดว่า) รออยู่ข้างหน้า เช่น อุปสรรค และสิ่งไม่พึงปรารถนาที่พานพบ คำต่อว่า หรือการกระทำที่น่ารังเกียจ คำตำหนิตติเตียนไม่ว่าจะรุนแรงแค่ไหน แต่ก็ทำอะไรเราไม่ได้ หากเราไม่เก็บเอาคิดซ้ำคิดซาก คำพูดเหล่านั้นผ่านพ้นไปนานแล้ว แต่ที่ยังบาดใจเรายู่ก็เพราะเราไม่ยอมปล่อยวางมันต่างหาก ยิ่งคิดคำนึงถึงมันมากเท่าไรก็ยิ่งซ้ำเติมตัวเองมากเท่านั้น

การเอาเปรียบ กลั่นแกล้ง ทยศ หักหลัง ก็เช่นกัน แม้เป็นอดีตไปนานแล้ว แต่เราก็นึกทุกข์อยู่กับเหตุการณ์ดังกล่าว ไม่ใช่เพราะเขายังทำเช่นนั้นกับเราอยู่ แต่เป็นเพราะเราชอบย้อนภาพอดีต กลับมาฉายซ้ำในใจอย่างไม่ยอมเลิกรา ย้อนแต่ละทีก็เหมือนกับกรี๊ดแผลงไปที่ใจ หยุตย้อนอดีตเมื่อใดใจก็หายเจ็บเมื่อนั้น

อดีตเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ส่วนอนาคตยังไม่ถึง แต่จะมาถึงหรือไม่ ไม่มีใครรู้ได้! แต่บ่อยครั้งเรากลับยึดมั่นสำคัญหมายอย่างเป็นจริงเป็นจัง ว่ามันจะต้องเกิด ขึ้นแน่ เท่านั้น ยังไม่พอถ้าเป็นเรื่องแง่ลบด้วยแล้ว เรามักจะวาดภาพไปในทางเลวร้าย แล้วก็ยึดมันเอาไว้ไม่ให้คลาดไปจากใจ ทั้งๆ ที่ยิ่งคิดก็ยิ่งทุกข์

ชายผู้หนึ่งเดินขึ้นตึกไปหาหมอ เพื่อฟังผลตรวจโรค หมอบอกว่า พบก้อนมะเร็งระยะที่สองในปอดของเขา เขาก็ถึงกับทรุด เข่าอ่อนเดินไม่ได้ กลับถึงบ้านก็กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ซึมไปเป็นเดือน

ส่วนหญิงผู้หนึ่ง ป่วยกระเสาะกระแสะอยู่นานหลายสัปดาห์ แล้ววันหนึ่งหมอก็บอก

ว่า เธอเป็นมะเร็งระยะสุดท้ายที่ตับ จะอยู่ได้ไม่เกิน ๓ เดือน ปรากฏว่าผ่านไปแค่ ๑๒ วัน เธอก็สิ้นใจ

ทั้งสองกรณีไม่ได้ทรุดฮวบเพราะโรคมะเร็งเล่นงาน แต่เป็นเพราะใจเสีย ทันทีที่ได้ยินข่าวร้าย ใจก็นึกภาพอนาคตของตัวเองไปในทางเลวร้าย ยิ่งผู้ป่วยรายที่สองด้วยแล้ว เธอนึกไปถึงวันตายของตัวเองเลยทีเดียว แถมยังปรุ้งแต่งไปในทางที่มีดมน เท่านั้นไม่พอ เธอยังหมกมุ่นกับภาพดังกล่าวไม่หยุดหย่อน ทั้งๆ ที่มันยังไม่เกิดขึ้น ผลก็คือถูกความทุกข์ท่วมทับจนมีอาการหนักต่อไปได้

บ่อยครั้งเราเป็นทุกข์เพราะเรื่องที่ยังไม่ถึง เช่น การสอบไม่ติดหรือตกงาน โดยตัวมันเองไม่ก่อปัญหาแก่เรา มากเท่ากับใจที่ปรุ้งแต่งไปล่วงหน้า ว่านับแต่เดี๋ยวไปชีวิตจะลำบากยากแค้นเพียงใด แล้วจะอยู่โลกนี้ต่อไปได้อย่างไร แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็อาจพบว่าที่แท้เราตีตนก่อนไขไปเอง เพราะปัญหาต่างๆ ที่ตามมาไม่ได้หนักหนาสาหัสอย่างที่คิด สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้ปรุ้งแต่งเหตุการณ์ที่ยังไม่ถึงเท่านั้น กับสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า บางครั้งเราก็ปรุ้งแต่งให้เลวร้ายเกินจริง เช่น อยู่ริสอร์ทคนเดียวกลางดึก ได้ยินเสียงผิดปกติ ก็ปรุ้งแต่งไปทันทีว่าถูกผีหลอก หรือไม่มีมีคนจะมาทำร้าย เห็นคู่รักกำลังคุยอย่างสนิทสนมกับชายหนุ่มในร้านอาหาร ก็คิดไปทันทีว่า เธอกำลังนอกใจ

การคิดปรุ้งแต่งที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงนั้น เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ แต่เมื่อใดที่เราหลงยึดว่ามันเป็นเรื่องจริง เราก็กำลังก่อทุกข์ให้กับตัวเอง แถมยังสามารถสร้างปัญหาให้แก่คนอื่นได้ด้วย

วัยรุ่นหนึ่งกินอาหารอยู่หน้าร้าน เผอิญขึ้นรถลั่นใส่หัว แต่เขากลับคิดว่าเจ้าของร้าน ถ่มน้ำลายใส่หัว จึงทะเลาะกับเจ้าของร้านอย่างรุนแรง ลักพักก็ออกจากร้านแล้วกลับมาพร้อมกับพวกอีกหลายคน คิวก็ปั่นออกมาถึงกราด ถูกภรรยาเจ้าของร้านซึ่งกำลังท้อง ๕ เดือนตายคาที่ กลายเป็นฆาตกรที่ถูกตำรวจหมายหัวทันที

การยึดติดสิ่งที่ปรุ้งแต่งขึ้นเอง เป็นที่มาอีกประการหนึ่งของความทุกข์ ที่แรกเราเป็นฝ่ายปรุ้งแต่งมันขึ้นมา แต่เมื่อใดมันก็กลับมาเป็นนายเรา สามารถปลักใจของเราไปสู่ความทุกข์ และชักนำชีวิตของเราไปในทางเสื่อมได้ง่ายๆ

ก็ครั้งก็หนที่เราทำร้ายตัวเองและทำร้ายซึ่งกันและกัน เพียงเพราะหลงเชื่อ ความคิดที่เราปรุ้งแต่งขึ้นมา พุดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า สิ่งที่ไม่ได้ปรุ้งแต่งขึ้นมาเอง แต่เป็น

ความจริงแท้ๆ จะไม่ก่อปัญหา ปฏิเสธไม่ได้ว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่สร้างความทุกข์แก่เรา เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ อยู่ในขณะนี้ เช่น รถเสีย เงินไม่พอใช้ ทะเลาะกับคนรัก ลูกคบเพื่อนไม่ดี งานไม่ก้าวหน้า แต่ถ้าเรามัวแต่นึกถึงเรื่องเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะทำอะไร ก็กวาดเอาปัญหาต่างๆ มาครุ่นคิดด้วย ทั้งๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเลย เช่น กำลังทำงานอยู่ ก็ไปกังวลถึงรถ ถึงลูก ถึงพ่อแม่ แล้วยังห่วงคู่รักอีก อย่างนี้แล้วจะไม่ทุกข์ได้อย่างไร

ปัญหาเป็นเรื่องที่ต้องแก้ ไม่ได้มีไว้ให้กลุ้ม! แต่เมื่อใดที่เรากวาดเอาปัญหาต่างๆ มาทับถมจิตใจ ทั้งๆ ที่ยังไม่ถึงเวลา (หรือไม่ใช่เวลา) ที่จะแก้ไข ก็เตรียมตัวกลุ้มได้เลย นี่เป็นการยึดติดอีกแบบหนึ่ง อันที่จริงแม้มีปัญหาแค่เรื่องเดียว แต่ถ้าหมกมุ่นอยู่กับมันตลอดเวลา ก็ทำให้คลั่งได้ ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องเล็กแต่ก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ได้ง่ายๆ เช่น หมกมุ่นกับสิ่วไม้ก็เมิดบนใบหน้าวันแล้ววันเล่า ก็อาจทำให้เจ็บป่วยหรือถึงกับทำร้ายตัวเองได้

การยึดเอาปัญหาต่างๆ มาทับถมใจ บางครั้งก็ไปไกลถึงขนาดไปกวาดเอาปัญหาของคนอื่นมาเป็นของเราเสียเอง เช่น เพื่อนมาปรึกษาปัญหาชีวิต ก็เลยเอาปัญหาของเขามาเป็นของตนด้วย จนกินไม่ได้นอนไม่หลับ เท่านั้นยังไม่พอบางคนถึงกับแบกปัญหาของประเทศมาไว้กับตัวเลยเป็นเดือน! เป็นแค้นกับสถานการณ์บ้านเมือง ทะเลาะกับใครไปทั่วที่คิดต่างจากตน สุดท้ายก็เลยกลายเป็นส่วนหนึ่งของปัญหามันเมืองไป

การยึดติดที่ลึกไป กว่านั้นคือ การยึดติดในตัวตน สาเหตุที่เราทะเลาะกับคนที่คิดไม่เหมือนเรา ก็เพราะเรายึดติดในความคิดของเรา ความสำคัญมันหมายว่านี่เป็น “ความคิดของฉัน” สะท้อนถึงความยึดติดในตัวตน หรือที่ท่านพุทธทาสเรียกว่า ยึดติดใน “ตัวกู ของกู”

นอกจากความคิดแล้ว เรายังยึดติดสิ่งต่างๆ อีกมากมายว่า เป็นตัวฉันของฉัน อาทิ สิ่งของ บุคคล ชุมชน ประเทศ ศาสนา มีอะไรมากระทบกับสิ่งนั้น ก็เท่ากับว่ากระทบ “ตัวฉัน” ต่ำว่ารถของฉัน ก็เท่ากับตำฉันด้วย วิจารณ์ศาสนาของฉันก็เท่ากับวิจารณ์ฉันด้วย

เป็นเพราะเหตุนี้ เมื่อสิ่งของสูญหาย คนรักจากไป เราจึงอดหวนนึกถึงไม่ได้ เพราะใจยังยึดว่าเป็นของฉันอยู่ จึงยังมีเยื่อ! โยที่ตั้งให้ใจย่อนระลึกลงอยู่เสมอ เวลาให้ของแก่ใครไป ความยึดติดในของชิ้นนั้นก็ยังมีอยู่ จึงเฝ้าดูว่าเขาจะใช้ของชิ้นนั้นหรือไม่ ถ้าไม่ใช้ก็รู้สึกเป็นทุกข์ที่เขาไม่ได้ใช้ของ “ของฉัน” ญาติโยมหลายคนจึงไม่สบายใจที่พระไม่ได้ฉันอาหารที่ตนถวาย

ยึดติดในตัวตนอีกอย่างคือการยึดมั่นสำคัญหมายว่า ฉันเก่ง ฉันหล่อ ฉันเป็น ส.ส. ฯลฯ ไปไหนก็อดตัวพองไม่ได้ อยากแสดงบารมีให้ใครรู้ว่า “นี่กูนะ” อยู่ที่ใดก็ต้องการให้

คนชื่นชม สรรเสริญ เคารพ นบไหว้ แต่ถ้าไม่ได้รับการปฏิบัติดังกล่าว ก็จะไม่โห่ชนเคืองจนอาจคำรามว่า “รู้ไหมว่ากูเป็นใคร?” ยิ่งเจอคำวิจารณ์ด้วยแล้ว ยิ่งทนไม่ได้เข้าไปใหญ่ การยึดติดใน “ตัวกู ของกู หรือนี่กู! นะ” เป็นรากเหง้าแห่งความทุกข์หนับการ นำไปสู่การกระทบกระทั่งขัดแย้งและทำร้ายกัน

ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความเครียดบีบคั้นภายใน เมื่อประสบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ใช้แต่เท่านั้น แม้ได้สิ่งที่พึงปรารถนา ก็ยังทุกข์เพราะได้ไม่สมใจ หรือทุกข์ที่คนอื่นได้มากกว่า

ที่น่าแปลกก็คือเราไม่ได้ยึดเอาแค่สิ่งดีๆ ที่ถูกใจ ว่าเป็นตัวกูของกูเท่านั้น สิ่งที่ไม่ดีไม่ถูกใจ เราก็ก็นยึดเป็นตัวกูของกูอีกเช่นกัน เช่น ความเจ็บปวด เมื่อเกิดกับกาย แทนที่จะเห็นว่า กายปวดเท่านั้น กลับไปยึดเอาว่า “ฉันปวด” ความปวดเป็นของฉัน เมื่อความโกรธเกิดขึ้นกับใจ ก็ยึดมั่นสำคัญหมายว่า “ฉันโกรธ” ความโกรธเป็นของฉัน ความยึดมั่นดังกล่าวรุนแรงชนิดที่ใจไม่ยอมไปไหน มัวจดจ่อวนเวียนอยู่กับความปวดหรือความโกรธนั้นๆ อย่างเดียว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความเปลอของใจ รู้ทั้งรู้ว่ายึดแล้วทุกข์แต่ก็ยังไม่ยอมปล่อย ถ้าใจมีสติ ก็จะไม่เปลอยึดต่อไป

ความปวดความโกรธยังมีอยู่ก็จริง แต่คราวนี้มันทำอะไรจิตใจไม่ได้ เพราะใจไม่โดดเข้าไปให้ความปวดความโกรธเปลอ เหมือนกองไฟที่ยังลุกไหม้อยู่ แต่ตราบไต่ที่เราไม่โดดเข้าไปในกองไฟ หากถอยออกมาห่างๆ เป็นแค่ผู้สังเกตเฉยๆ ไฟก็ทำอะไรเราไม่ได้ สติช่วยให้ใจแยกออกมาอยู่ห่างๆ จากความเจ็บปวดและอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น กลายเป็น “ผู้ดู” มิใช่ “ผู้ปวด” หรือ “ผู้โกรธ” จากความยึดติดกลายเป็นการปล่อยวาง

การปล่อยวางดังกล่าว คือ หัวใจของการเป็นอิสระจากความทุกข์ทั้งหลาย เพราะกล่าวอย่างถึงที่สุดแล้ว ความทุกข์ทั้งหมดเกิดจากความยึดติด ยึดติดอดีตกับอนาคต ยึดติดสิ่งที่ปรุงแต่งขึ้นเอง ยึดติดปัญหาต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต รวมทั้งยึดเอาปัญหาต่างๆ มาเป็นของตน ที่สำคัญคือ การยึดติดในตัวตน เมื่อใดที่ปล่อยวางจากความยึดติดดังกล่าวได้ ความทุกข์ก็ไม่อาจทำอะไรเราได้อีกต่อไป

สติช่วยให้เรารู้ตัวเมื่อเปลอไปอาลัยอารมณ์ในอดีต หรือวิตกกังวลกับอนาคต พาจิตกลับมาอยู่กับปัจจุบันเมื่อรู้ตัวว่า เปลอไปจมอยู่กับเหตุร้ายที่ผ่านไปแล้ว คอยหักท้วงใจไม่ให้หลงเชื่อความคิดปรุงแต่ง เพราะตระหนักว่า ความจริงอาจไม่เป็นอย่างที่คิด ในยามที่เปลอกวาดเอาปัญหาต่างๆ มาทับถมใจจนหนักอึ้ง

สติช่วยให้เราแก้ปัญหาเป็นเปลาะๆ เป็นเรื่องๆ ไม่เอาปัญหาใดมาครุ่นคิดหากยังไม่ถึงเวลา (หรือไม่ใช่เวลา) ที่จะแก้ เวลาพักผ่อน ก็พักผ่อนเต็มที่ เมื่อถึงเวลาแก้ปัญหา ก็ใช้

ปัญญาอย่างเต็มที่ ไม่มาฆัตติโปยติพาย หรือน้อยเนื้อต่ำใจว่า “ทำไมถึงต้องเป็นฉัน?”

ความทุกข์นั้นไม่ได้อยู่ที่ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเรา แต่อยู่ที่ว่าเรามีท่าทีหรือรู้สึกอย่างไร กับมันต่างหาก

แม้ปัญหาจะหนัก แต่ถ้าเริ่มต้นจากการยอมรับมันว่า เป็นความจริงที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่ปฏิเสธผลึกไส้มันหรือก่นด่าชะตากรรม ตั้งสติให้ได้แล้วหาทางแก้ไขมัน แต่ขณะที่มันยังไม่หายไปในไหน ก็ต้องเรียนรู้ที่จะอยู่กับมัน

ไม่หวนนึกถึงอดีตอันผาสุก หรือปรุงแต่งอนาคตไปในทางเลวร้าย ขณะเดียวกันก็ไม่หมกมุ่นอยู่กับปัญหา หากปล่อยวางมันบ้าง ความสุขก็หาได้ไม่ยาก

นายทหารผู้หนึ่งไปเฝ้าสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ในฐานะที่ทรงเคยเป็นอุปถัมภ์ของตนมาก่อน พอไปถึงประโยคแรกที่กราบทูลก็คือ “หนักครับ ช่วงนี้แย่มากเลยครับ” ว่าแล้วเขาก็ทูลเล่าปัญหาต่างๆ ที่รุมเร้าเข้ามาในชีวิต

สมเด็จพระสังฆราชเจ้าทรงฟังอยู่นาน แทนที่จะตรัสแนะนำหรือปลอบใจ พระองค์กลับรับสั่งให้เขานั่งคุกเข่า ยื่นมือสองข้าง แล้วพระองค์ก็เอากระดาศแผ่นหนึ่งวางบนฝ่ามือของเขา “นั่งอยู่ที่นี่แหละ อย่าไปไหนจนกว่าข้าจะกลับมา”

รับสั่งเสร็จพระองค์ก็เสด็จเข้าไปในตำหนัก นายทหารนั้นในทำนองอยู่นาน จาก ๑๐ นาทีเป็น ๒๐ นาที สมเด็จพระสังฆราชก็ยังไม่เสด็จออกมา เขาเริ่มเหนื่อย มือและขาเริ่มลั่น กระดาศขึ้นเล็กลง หน้าขึ้นเรื่อยๆ จนประคองแทบไม่ไหว พอสมเด็จพระสังฆราชเจ้าเสด็จกลับมา ก็ทรงถามว่า “เป็นไง?”

คำตอบของเขาคือ “หนักครับ พระเดชพระคุณ เมื่อยจนจะทนไม่ไหว”

“อ้าว ทำไมไม่วางมันลงเสียละ ?” สมเด็จพระสังฆราชรับสั่ง “ก็ไปยอมให้มันอยู่อย่างนั้น มันก็หนักอยู่ยั้งยั้งนะซี มันจะเป็นอื่นไปได้ยังไง”

กระดาศที่เขาหิว แต่หากถือไว้นานๆ ไม่ยอมปล่อย ก็กลายเป็นของหนักไปได้ แต่ปัญหาถึงจะใหญ่โตเพียงใด ถ้าไม่ยึดถือเอาไว้ ก็ไม่ทำให้เราทุกข์ได้

ไซ้หรือไม่ว่าหินก้อนใหญ่จะกลายเป็นของหนัก และสร้างทุกข์ให้แก่เราก็คือ เมื่อเราแบกมันเอาไว้เท่านั้น เมื่อมีสติรักษาใจ รู้เท่าทันความคิด ไม่เผลอยึดติดจนจิตหนักอึ้ง แม้งานจะยาก อุปสรรคจะเยอะ ก็ยังเป็นสุขอยู่ได้

ศิษย์ ใครเอ่ย...

เรื่องโดย สัมจุก

วันพอบีนี้ครอบครัวเราก็กงไปทำบุญที่วัดอ้อยน้อย จังหวัดนครปฐมอย่างเป็นทางการดิฉันทอดกายลงนั่งลงบนเสื่อที่ปูไว้ที่สนามหญ้า เพื่อตั้งใจฟังธรรมเทศนาจากองค์หลวงปู่พุทธะอิสระ ดิฉันรู้สึกอิมเอิบใจทุกครั้งที่ได้ฟังธรรมะจากท่าน เพราะธรรมะจากท่านเหมือนเป็นสิ่งกระตุ้นเร้าปลุกพระที่อยู่ในตัวเราให้ตื่นขึ้นมา

สักพักนิสัยช่างสังเกตของดิฉันเริ่มทำงาน ดิฉันมองเห็นกลุ่มเพื่อนที่ไม่ใช่ในไกล ก็กลุ่มเพื่อนร่วมอุดมการณ์แห่งแนวพุทธะจากชมรมกัลยาณธรรมนั่นเอง ดิฉันเริ่มสงสัยว่าเมื่อพวกเขามาวัดอ้อยน้อยแล้ว พวกเขาจะทำอะไรกันบ้าง เห็นว่าทำงานอยู่เบื้องหลังของชมรมฯ มาโดยตลอด พอมาวัดแล้วพวกเขาจะอยู่เฉยเป็นรีปาว ก็เป็นอย่างที่ใจดิฉันคิดไว้ พวกเพื่อนจากชมรมฯ ของดิฉัน อยู่นิ่งไม่ได้ เหมือนดื่่มกระหิงแดงมาชะลิบลัง แล้วบอกว่า “เป้าหมายมีไว้พุ่งชน” ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ค่อยได้ฟังธรรมเท่าไร แต่จะไปหางานทำเสียมากกว่า บางคนก็ไปแยกของแห้งหลังจากที่ใส่บาตรแล้วเพื่อเอาไว้แจกทานแก่ผู้ยากไร้ บางกลุ่มก็ไปออกโรงทาน บางคนก็ไปล้างห้องน้ำ ฯลฯ พอพวกเขาเห็นกันและกัน ก็ต่างทักทาย แล้วก็หันหน้าหาชนมจุนเจือเพื่อนพ้อง ถ้าอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร เห็นพวกเขา คงจะอดปลื้มไม่ได้ที่ไม่เสียแรงอบรมสั่งสอนมา และครั้งหนึ่งดิฉันก็อดซึ้งน้ำใจเพื่อนชมรมฯ เมื่อครั้งที่ดิฉันซาเจ็บ พอพวกเขาเห็นเท่านั้นแหละทั้งที่ไม่ยังได้คุยกัน เดียวแก้อีกก็นำมาให้หนึ่ง

ทั้งขนม อาหารคาวหวานก็เวียนมาตลอด จนฉันไม่อยากจะหายเลย นี่คือพี่น้องกัลยาณธรรม ผู้ปิดทองอยู่หลังพระ เป็นความสวยงามที่ถูกหล่อเลี้ยงมาด้วยกัน อย่าเพิ่งเลียนนะคะ ที่มีวแต่ปาดอกไม้ใส่พี่น้องกัลยาณธรรม ก็ยังมีสิ่งสวยงามที่อดจะพูดไม่ได้ ก็คือศิษย์รุ่นแรกๆ ของหลวงปู่สมัยที่อยู่ถ้ำไก่หล่น ฉันแอบเมียงมองหา อาจารย์ตี๋มานาน

ทุกครั้งในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ฉันจะตั้งใจฟังสิ่งที่อาจารย์ตี๋มพูดข้อธรรมเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยต่างๆ ซึ่งแต่ละเรื่องก็เป็นเรื่องทั่วๆ ไป ที่เรามองข้ามไป เพียงเรามีสติให้มากขึ้นพิจารณา ก็จะได้มุมมองใหม่ๆ แง่คิดดีๆ สุขภาพใจของเราจะเข้มแข็งขึ้นมา อาจารย์ตี๋มเล่าว่า ลูกศิษย์ของหลวงปู่ ท่านหนึ่งโดยปกติจะเป็นคนใจร้อนขี้โมโห แต่เมื่อได้รับการอบรมและปฏิบัติธรรมจาก

องค์หลวงปู่ ทำให้เขามีเมตตาและใจเย็นลงมากขึ้น ครั้งหนึ่งเขาถูกขโมยกระเป๋าเงินไป แทนที่เขาจะโกรธและผูกใจเจ็บ สบายแข่งกันด่าให้สาแก่ใจ เขากลับยิ้มแล้วพูดว่า ถ้าคนที่ขโมยกระเป๋าเงินของฉันไป นำเงินของฉันไปเพื่อจุนเจือครอบครัว เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ฉันก็ขออนุโมทนาด้วย แต่ถ้าเขานำเงินของฉันไปเพื่อเสพความสนุกสนานของตัวเอง ฉันก็ขอโหสิกรรมให้ ไม่ขอผูกเวรซึ่งกันและกัน พอฉันฟังก็อดยิ้มไม่ได้ คิดได้อย่างไร นี่เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่สร้างกุศลให้เกิดแก่ใจแทนที่จะสร้างกรรมต่อกัน ข้อคิดนี้ดีมาก โดยส่วนตัวก็ยังนำมาใช้กับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทำให้เรามีจิตที่บริสุทธิ์มากขึ้น มีเมตตาผลที่เกิดขึ้นก็ทำให้ความสุขในใจของเราจะเต็มโตงอกงามขึ้น

อาจารย์ตี๋ม จะทำการบ้านในการหาข้อธรรมมาอ่านให้ญาติธรรมฟังได้เก่งมาก และจังหวัดจะโคนในการร่วมปฐมนิเทศน์ กับองค์หลวงปู่ ก็พูดได้อย่างนุ่มนวลน่าฟัง ในวันพื่อนี้ ฉันก็เห็นอาจารย์ตี๋ม เดินมาตามใต้เจ้าภาพทั้งหลายที่มาพร้อมออกโรงทาน อาจารย์มีกิริยาที่อ่อนหวาน ทำให้ฉันนึกถึงท่านประธานชมรมฯ ขึ้นมาทันที ว่ามีกิริยามารยาทเหมือนกันอย่างยิ่ง ต่อมาฉันก็ตามรู้ต่อไปว่า อาจารย์มาคุยกับเจ้าภาพทั้งหลายเพื่ออะไร ปรากฏว่าอาจารย์ตี๋มประกาศออกไมค์ด้วยถ้อยคำที่น่ารัก มีทั้งแซวเจ้าภาพ สร้างบรรยากาศครอบครัวธรรมะอิสระให้ชื่นมื่นขึ้น พร้อมกับให้ญาติธรรมได้ร่วมอนุโมทนา กับเจ้าภาพอย่างอบอุ่นใจ

เมื่อพูดถึงอาจารย์ตี๋พิธีกรผู้นำรักแล้ว ก็อดที่จะพูดถึงท่านพิธีกรทั้งหลายที่เป็นรุ่นน้องไม่ได้ มีอยู่ครั้งหนึ่ง พิธีกรสาวสวยพูดจาไม่หยุด พูดเหมือนมีอาการติดลมบน จนคุณยายที่นั่งอยู่ตรงหน้าพิธีกรท่านนั้นบอกว่า “อีหนู หยุดพูดซะที่ได้ไหม” เท่านั้นแหละ จันขำก้ำกอกออกมาเลย แต่แทนที่พิธีกรสาวสวยจะหยุดพูด กลับตอบคุณยายไปว่า “ไม่ได้หรอกคุณยาย มันเป็นหน้าที่ของหนู” และยังมีหลายครั้งที่พูดจาขัดคอ ครูบาอาจารย์ จนหลวงปู่ต้องตบว่าให้หน้าแตกไปตามกัน นี่มิใช่นำมาเล่าเพื่อทำลายชื่อเสียงของท่านพิธีกรรุ่นน้องๆ นะคะ แต่เพียงหวังว่า ให้ท่านพิธีกรสาวสวยทั้งหลาย ดูตามแบบรุ่นพี่ที่หลวงปู่ ได้หล่อหลอมจนเป็นแม่พิมพ์แห่งพุทธะอิสระออกมาแล้ว พิมพ์รุ่นหลังๆ จะได้เป็นพิมพ์เดียวกัน ให้เหมือนกับพระที่หลวงปู่ได้ หล่อขึ้นมา ไม่ว่าองค์ไหนก็เหมือนกันหมดทุกองค์

ศิษย์ท่านต่อมาคือ อาจารย์สุชาติ ฉันทะเสถียรมานาน ว่าใครหนอคือ อาจารย์สุชาติ เพราะทุกครั้งที่ฟังธรรมบรรยายจาก MP3 อาจารย์สุชาติเป็นพิธีกรที่โต้ตอบประทะคารมกับองค์หลวงปู่ ได้อย่างออกรส สนุกสนาน และสร้างอารมณ์ขันได้ครบรส ทำให้การฟังธรรมไม่น่าเบื่อเลย ทำให้คนอยากที่จะฟังธรรมมากขึ้น

ส่วนคุณนารีรัตน์ นาควัชระ ก็เป็นลูกศิษย์รุ่นเก่าแก่อีกท่านหนึ่ง และยังเป็นผู้ประพันธ์หนังสือเรื่องอยู่กับปู่ อื่นๆ อาจารย์จะมีลีลาในการใช้ตัวอักษรอย่างมีลูกเล่นน่าอ่าน ชวนติดตาม ทำให้ผู้อ่านเมื่ออ่านบทประพันธ์ของอาจารย์แล้ววางมือไม่ลง อีกทั้งหนังสือที่ซื้อไป ขอเก็บไว้เป็นส่วนตัวไม่ขอแบ่งปันให้ผู้อื่น หนังสือของอาจารย์สนุกแค่ไหน ขอบอกว่าต้องลองซื้อมาอ่านนะคะ อาจารย์ก็เป็นอีกท่านหนึ่งที่ทุ่มแรงกายแรงใจช่วยงานอยู่ที่วัด ถ้าเข้าวัดอ่อนแอแล้วจะมองเห็น ผู้หญิงวัยกลางคนท่านหนึ่งที่แบกโศรโง่ง ประกาศขายหนังสือบ้าง ขายสินค้าให้ทางวัดบ้าง คือเป็นคนเชียร์ให้ญาติธรรมเลือกซื้อสินค้า ดู

แล้วทำให้วัดมีสีสันขึ้นมา อาจารย์จะตั้งใจทำงานมาก ทำไปเถอะ โดยไม่จำเป็นต้องทำต่อหน้าครูบาอาจารย์ ไม่หวังคำชมจากใครๆ แต่พอองค์ครูบาอาจารย์ขึ้นแสดงธรรม จันแอบเห็นอาจารย์นั่งฟังแก้อี้โดยประมาณอารมณ์ในตอนที่นั้นว่า “เหนื่อยจังเลย ขอฉันพักสักแป๊บนะ เดี่ยวจะลุยต่อ”

การมาวัดอ่อนน้อยของฉันแต่ละครั้งไม่มีคำว่าเบื่อเลย เพราะมีอะไรได้ดูให้ฟังให้คิดตลอด แถมยังมีอะไรมาทดสอบสติของเราได้ดี ไม่ต้องรอฝึกปฏิบัติธรรมกับองค์หลวงปู่เลย เพราะก็เคยถูกรบกวนจากเจ้าหน้าที่ของวัดเหมือนกัน จนเพื่อน ๆ ของฉันต่างก็มาฟ้องให้ฉันฟังว่าโดนเช่นเดียวกัน จนบางครั้งอยากจะขอเข้าไปช่วยงานเจ้าหน้าที่ แต่ก็ต้องถอยห่างแล้วบอกว่า “ขออยู่ห่างๆ อย่างห่างๆ ดีกว่า” แต่ก็อดไม่ได้หรอกคะ เดียวพวกเราทำอะไรทำสร้างบุญกันเอง บางครั้งก็รู้สึกน้อยใจเจ้าหน้าที่เหมือนกัน แต่สักพักองค์หลวงปู่ ก็พูดขึ้นมาทั้งที่ฉันไม่ได้ฟ้องอะไรท่าน ท่านพูดว่า “ลูกศิษย์กู มันขึ้นเทพ แม้แต่ข้าหมา มันยังนั่งพูดได้เป็นวรรคเป็นเวร” เราฟังก็อมยิ้ม ข้าในใจ และหลวงปู่จะพูดบ่อยๆ ว่า “ลดหัว ลดวง ลดงา เสียบ้าง” แสดงว่าท่านก็ต้องทราบดีทุกอย่าง อย่าง จึงได้พูดมาเช่นนั้น

ด้วยความเคารพต่อองค์หลวงปู่ จึงขอแสดงความปรารถนาที่ดีต่อลูกศิษย์ของหลวงปู่ ทุกๆ ท่าน จงเดินตามโอวาทแห่งองค์หลวงปู่ ซึ่งท่านได้ปูทางเดินแห่งแนวพุทธะอันบริสุทธิ์ไว้ดีแล้ว แม้บางครั้งจะล้มลุกคลุกคลานเสียบ้าง ก็จงอย่าออกนอกกรอบที่พ่อปู่ ได้วางไว้แล้ว เพื่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งกาย วาจา ใจ นำพาไปสู่มรรค ผลนิพพาน อันใกล้นี้

ตรงนี้คงสรุปได้แล้วว่า ศิษย์ขององค์ครูบาอาจารย์ที่แท้จริงนั้นเป็นเช่นไร สิ่งที่คุณครูบาอาจารย์ได้ปลูกฝังไว้ ยังปรากฏชัดแก่จิตของศิษย์ ทำให้ศิษย์ทั้งหลายรำลึกถึงคำสั่งสอนของคุณครูบาอาจารย์ และมีกล้าที่จะออกนอกกรอบแห่งพุทธะอิสระนี้เลย

การเข้าวัดมิใช่เพียงการเข้ามาทำบุญแล้วจากไป แต่การเข้าวัดในแต่ละครั้งยังเป็นแหล่งที่สอนให้เรา มีน้ำใจ ให้อภัยและไม่เห็นแก่ตัว แถมยังเป็นสถานที่ทดสอบจิตใจของเราให้รู้ทันตามอารมณ์ที่เข้ามากระทบ ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ ก็จะต้องรู้เท่าทันการเกิดและดับลงไป และเราจะเป็นผู้ตอบตัวเองได้ว่า สิ่งที่คุณครูบาอาจารย์พร่ำสอนนั้น เราสอบผ่านหรือยัง

ลูกรัก... ลูกศิษย์ของหลวงปู่
พุทธะอิสระ ต้องไม่มีเกียรติ ไม่มี
ชื่อเสียง และต้องไม่มีศักดิ์ศรี และ
ต้องปราบพยศ ลดมานะ ละทิ้ง
ตำริเป็นสัมมา

เสียงจาก... ผู้ช่วยทันตแพทย์

โดย ญัฐจิรา น้อยเกษ

ก่อนอื่นขอแนะนำตัวก่อนเลยนะคะ ดิฉันชื่อ นางสาว ญัฐจิรา น้อยเกษ ตอนนี้อยู่ที่ศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ ๒ คณะศึกษาศาสตร์ จิตวิทยาสังคมค่ะ หลังจากที่ดิฉันเรียนจบชั้น ม.๖ ก็ได้มาทำงานที่คลินิก อัจฉราทันตแพทย์ เป็นหนึ่งในผู้ช่วยทันตแพทย์ของคุณหมอจุ่ม คุณหมอและพี่ๆ ที่ร้านทุกคนล้วนมีนิสัยที่ต่างกัน แต่ในความต่างนั้นก็มีส่วนที่เหมือนกันอยู่บ้าง ทุกคนรักกัน ห่วงหาอาหารกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอด

คุณหมอเป็นผู้ที่มีจิตใจดี มีเมตตา เวลาที่พวกเราทำอะไรผิด ท่านก็คอยตักเตือนชี้แนะตลอด คุณหมอเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่งที่น่าชื่นชมเป็นอย่างมาก เป็นเหมือนต้นแบบและแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตของดิฉันเลยก็ว่าได้ ท่านเป็นคนที่มุ่งมั่นพยายาม มีความตั้งใจจริง ตั้งใจทำงาน มีเมตตาธรรม นับว่าเป็นบุญของดิฉันที่มีโอกาสได้พบได้ใกล้ชิด และได้ร่วมงานกับคุณหมอค่ะ

ในทุกๆ วันของการทำงานนอกจากจะเป็นผู้ช่วยในการทำฟันแล้ว ดิฉันและพี่ๆผู้ช่วยที่คลินิกทุกคนก็ยังทำหน้าที่จัดกรรมทานประจำเดือน ที่ทางชมรมมีไว้สำหรับแจกญาติกรรมทานทุกคนด้วย ธรรมทานในแต่ละวันนั้นมีค่อนข้างเยอะประมาณ ๔-๕ ถุงไปรษณีย์ (กระสอบ) และยังมีหน้าที่รับโทรศัพท์ บางครั้ง บางท่านได้สอบถามทางเราว่าทำไมถึงไม่ได้รับบัตรลงทะเบียน พอเราตอบว่าอาจตกหล่นหรือเอกสารไม่ชัดเจน บางคนก็เข้าใจแต่บางคนก็มีแสดงอาการว่าไม่พอใจ ดิฉันอยากจะบอกว่า พวกเรา

ทุกคนต้องขอโทษด้วย แต่พวกเราไม่ทราบจริงๆ มันอาจจะเกิดขึ้นได้จากหลายๆ สาเหตุ พวกเราไม่ได้ทำงานด้านนี้โดยเฉพาะ อาจจะไม่รู้สึกนัก ต้องขอโทษไว้ ณ ที่นี้ด้วยนะคะ คุณหมอบอกเคยบอกว่าพวกเราผู้ช่วยทั้ง ๕ คน ล้วนแต่เป็นร่างกาย แรงใจ หลักอีกหนึ่งที่ช่วยเหลืองานชมรมก็ว่าได้ บางครั้งยอมรับเลยว่า เหนื่อย แต่พวกเราก็กังทำ คุณหมอบอกไม่เคยเอาเปรียบท่านมักจะมีรางวัลหรือของตอบแทนเล็กๆน้อยๆ หรือที่พวกเราเรียกว่า ทิป เสมอ

ดิฉันได้มีโอกาสไปช่วยงานที่ทางชมรมจัด ต้องตื่นตั้งแต่ตี ๔ ยังเคยคิดเลยว่ามันจะมีคนมาเทรอล คนจะสนใจธรรมะมากมายขนาดไหนกันเชียว แต่ที่ไหนได้มีคนที่น่าสนใจ ธรรมะเยอะมากมีตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุเลยก็ว่าได้ หลายๆ คนมาจากต่างจังหวัดเมื่อมาฟังคำบรรยายขอพระอาจารย์ต่างๆ ที่ชมรมจัดเชิญมา จากการที่ได้ใกล้ธรรมะมากขึ้น ทำให้ดิฉันได้รู้เลยว่า ใจมันเย็นขึ้นจริงๆ ไม่ร้อนง่ายๆ เหมือนแต่ก่อน รู้จักคิดก่อนทำ คิดหน้าก่อนหลังก่อนเสมอว่าสิ่งที่ทำมันสมควรไหม เตือดร้อนตัวหรือเตือดร้อนคนอื่นหรือเปล่า

ดิฉันหวังว่าท่านที่เป็นสมาชิกหรือมีโอกาสได้รับประโยชน์จากงานของชมรม กัลยาณธรรม ทั้งการจัดงานแสดงธรรม การแจกธรรมทานประจำเดือนหรือการจัดรายการวิทยุสองโลกสองธรรม จะอนุโมทนาบุญกับพวกเราด้วยค่ะ ☺

ปัญหาเกี่ยวกับโรงทานและแนวทางแก้ไข

เกี่ยวกับอาหารกลางวันที่มีท่านเจ้าภาพมีจิตศรัทธาบริจาคร่วมออกโรงทาน บางครั้งอาหารที่ทางร้านนำมาส่งไม่ได้คุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน บุดบัง น้อยเกินไปบ้าง ทั้งนี้ โดยที่ท่านเจ้าภาพผู้บริจาคทรัพย์ก็ไม่ทราบ เพราะให้ทางร้านมาส่งเอง

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหานี้ ในงานครั้งที่จะถึงนี้ชมรมขอเน้นเป็นการขอรับบริจาคปัจจัยทุนทรัพย์ เพื่อจะจัดหาทีมงานมาจัดปรุงอาหารให้ท่านผู้ฟังธรรมเป็นส่วนกลางเอง ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ทั้งนี้บริการรวดเร็วทันใจ อิ่มจริง

ยกเว้น ท่านที่ต้องการบริจคน้ำต่างๆ และขนม ทางชมรมฯ ยังยินดีรับบริจาคเป็นน้ำและขนม ส่วนอาหารกลางวันนั้น หลักๆ แล้ว ขอเน้นรับบริจาคปัจจัยมาจัดหาอาหารบริการให้ผู้ฟังธรรม จะสะดวกกว่า (ทั้งนี้ หากสามารถตกลงตามเงื่อนไขได้ ก็มีข้อยกเว้นเป็นกรณีไป)

เรียนอาจารย์ ดร.สนอง

ขออนุญาตเรียนปรึกษาปัญหาดังนี้ค่ะ

๑. ในกรณีที่รู้สึกเบื่อ อยากปลีกไปอยู่เงียบๆ คนเดียว จะมีหลักสอนใจตัวเองให้มีความสงบในการดำเนินชีวิตประจำวันบ้างไหมคะ

๒. มีความคิดที่จะเกษียณอายุราชการก่อนเวลา เมื่อทำงานครบ ๒๕ ปี เพื่อให้มีเวลาปฏิบัติธรรมมากขึ้น ความคิดนี้เหมาะสมหรือไม่คะ

อาจารย์คะ ความเบื่อเกิดขึ้นจากอะไร และเป็นความรู้สึกเชิงกุศลหรืออกุศลกันแน่คะ

ความเบื่อ หมายถึง เหนื่อยหน่าย ไม่อยาก ซึ่งมีอยู่สองอย่าง คือหนึ่ง เบื่อแบบที่เป็นกิเลส กับสอง เบื่อแบบที่ไม่ใช่กิเลส

ความเบื่อแบบแรกนั้น คือความเบื่อแบบที่คนส่วนมากมักรู้สึก เป็นความเบื่อที่เกิดจากการถูกกิเลสเข้าครอบงำจิต นำเอากิเลสมาปรุงเป็นอารมณ์ ทำให้รู้สึกเบื่อ ความเบื่อแบบนี้จึงเป็นอกุศล

ส่วนความเบื่อแบบที่สอง เป็นความเบื่อที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน จนกระทั่งจิตเข้าถึงวิปัสสนาญาณลำดับที่แปดเท่านั้น ซึ่งจะเกิดปัญญาญาณ ที่เรียกว่า “นิพพิทาญาณ” ขึ้น ทำให้รู้สึกเบื่อรูป เบื่อนาม ด้วยเห็นสังขารของชีวิต ว่าทุกอย่างล้วนเกิด-ดับๆ ไม่รู้จบ จึงคิดไปให้พ้นจากสภาวะนี้ ด้วยการเร่งความเพียรในการปฏิบัติธรรมสุดๆ ความเบื่อแบบนี้ จึงเป็นกุศล

แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรคะอาจารย์ ว่าเบื่อแบบไหน คือเบื่อแบบดี

ความแตกต่างระหว่างความเบื่อบนสองแบบนี้ก็คือ ความเบื่อบนที่เป็นกุศล จะต้องเกิดขึ้นพร้อมกับความเพียร คือเมื่อเกิดนิพพิทาญาณขึ้นกับผู้ใด ญาณถัดไปที่จะตามมาในทันทีก็คือ “มูญจิตกัมยตาญาณ” ซึ่งเป็นญาณที่ทำให้เกิดการเร่งความเพียรในการพัฒนาจิตวิญญาณ เพื่อให้ตนพ้นไปจากการมีรูป-นาม คือพ้นไปจากเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ความเบื่อบนที่เป็นกุศลต้องเป็นแบบนี้เท่านั้น

แล้วถ้าเรารู้สึกเบื่อความวุ่นวาย ต้องการหาความสงบให้กับชีวิตล่ะคะ

อย่างนี้ก็เป็นอกุศล เพราะความเบื่อบนแบบนี้ เกิดจากจิตมีสติอ่อน จึงรับสิ่งกระทบที่ไม่ดีมาปรุงเป็นอารมณ์ ทำให้รู้สึกเบื่อ ความเบื่อบนถือว่าเป็นโทษะอย่างอ่อนๆ ผู้ที่มีวามเบื่อบนแบบนี้ แสดงว่าสติยังอ่อน เพราะผู้ที่ฝึกจิตจนมีสติกล้าแข็งได้แล้ว ไม่ว่าจะอะไรเข้ากระทบจิต จะไม่รู้สึกเบื่อ เพราะจิตเห็นสรรพสิ่งที่เข้ากระทบเป็นอนัตตา และสามารถปล่อยวางสิ่งต่างๆ ได้ จิตจึงเข้าถึงความเป็นอุเบกขา

อาจารย์มีหลักอะไรบ้างคะสำหรับคนที่ต้องการความสงบในชีวิตประจำวัน

ผู้ที่เข้าถึงปัญญาของพระพุทธะส่วนมากมักจะนึกว่าความสงบคือความสุขที่สุด แต่จริงๆ แล้วความคิดอย่างนี้ยังไม่ใช่ความเข้าใจที่ถูกต้อง เพราะตราบดีที่เรายังคงคาดหวัง ยังต้องการ แสดงว่าจิตของเรายังคงตกเป็นทาสของกิเลสอยู่ ดังนั้นวิธีคิดที่ถูกต้องก็คือหยุดคาดหวัง หยุดต้องการ แล้วหันมาสร้างเหตุให้ถูกต้อง ด้วยการเจริญสมณะและวิปัสสนากรรมฐานเป็นประจำ เพื่อให้จิตของเราสงบ มีสติกล้าแข็ง และเกิดปัญญาเห็นแจ้ง แล้วเราจะไม่รู้สึกเบื่ออีกต่อไป

สำหรับคนที่เบื่อบนหายไปหมดทุกอย่างในชีวิต จนขาดแรงบันดาลใจ ที่จะลุกขึ้นมาทำอะไรดีๆ ให้ตัวเองล่ะคะ อาจารย์มีคำแนะนำอะไร ที่จะทำให้เขาหายเบื่อได้บ้างไหมคะ

ลักษณะแบบนี้เป็นอาการของผู้ที่ถูกโมหะครอบงำ โมหะเป็นกิเลสที่แก้ยากที่สุด มีวิธีเดียวที่จะแก้ได้ก็คือ ต้องกระตุ้นตัวเองให้เร่งความเพียรในการเจริญจิตภาวนา ให้เกิดสติสัมปชัญญะสูงสุดซึ่งเป็นแรงกระตุ้นที่ดีที่สุดเพราะว่าสติคือสิ่งที่ทำให้เรารู้ว่าอะไรดีแล้วทำอะไรไม่ดีแล้วไม่ทำ นี่ละคือแรงกระตุ้นที่สุดยอดที่สุด ที่จะทำให้เราผ่านพ้นกิเลสตัวนี้ไปได้

ส่วนวิธีสร้างสติสัมปชัญญะนั้นเป็นเรื่องไม่ยากเพียงแต่สวดมนต์เป็นประจำก่อนนอน ต่อด้วยการเจริญอานาปานสติลมเข้ากำหนดว่า “พุท” ลมออกกำหนดว่า “โธ” ไปเรื่อยๆ ลัก ๑๕ นาทีถึงครึ่งชั่วโมง โดยมีความเพียรและสังขจะเป็นแรงสนับสนุน เพียงเท่านี้ก็จะทำให้เรามีสติมากขึ้น แล้วจิตจะสงบและไม่เบื่อ

**คนที่ทำงานมานานและมีความคิดที่จะลาออกจากหน้าที่การงานทางโลก เพื่อให้
เวลากับการปฏิบัติธรรม ความคิดนี้เหมาะสมไหมคะอาจารย์**

นี่เป็นความเห็นที่ถูกต้อง เพราะว่าชีวิตมนุษย์นั้น ไม่ได้มีแต่งงานภายนอกที่เราต้องทำให้ กับสังคมส่วนรวมเท่านั้น แต่ยังมีงานภายในที่เราทุกคนต้องทำเพื่อตัวเอง เพราะเราทุกคน ต้องตาย จึงต้องเตรียมปัจจัยในการเดินทาง คือบุญ หรืออริยทรัพย์เอาไว้ให้พร้อม ดังนั้น หากได้ทำงานเพื่อสังคมมาพอแล้ว การจะลาออกจากงานภายนอก เพื่ออุทิศเวลาให้ กับการทำงานภายในเพื่อเตรียมตัวเดินทางสู่ภพหน้าต่อไป จึงถือว่าเป็นความเห็นที่ถูกต้อง เหมาะสม เหมือนคำสอนของศาสนาพราหมณ์ ที่สอนให้ผู้ที่อยู่ในวัยบั้นปลายชีวิต ปล่อย วางหน้าที่ทางโลก เพื่อไปพัฒนาจิตของตนเอง

อย่างไรก็ตาม ถ้าเรายังอยู่ในวัยทำงาน หรือยังมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนรวมอยู่ ซึ่งในที่นี้หมายถึงถึงสังคมที่เล็กที่สุดคือครอบครัวด้วย ตราบใดที่เรายังมี ครอบครัวให้ดูแลเราก็ต้องทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ทั้งสองด้าน ในเวลาที่เราต้องทำงาน เพื่อส่วนรวม เราต้องทำให้สุดความสามารถ แต่เมื่องานภายนอกของเราเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อนั้นเราจึงควรปลีกตัวเอาเวลาส่วนตัวไปทำงานภายใน เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของเรา

แล้วการที่เข้าชายลิตถะทรงละทิ้งครอบครัวเพื่อออกผนวช ทำไม่ถึงไม่ถือว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ละคะอาจารย์

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระโพธิสัตว์ และทรงมีพระประสงค์ที่จะช่วยคนทั้งโลก ท่าน จึงทรงออกผนวชเพื่อปฏิบัติธรรมจน ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า แล้วจึงนำเอาธรรมะที่ได้ มาช่วยชาวโลก แต่คนที่ไม่รู้จักจริงและมองไม่ยาวไกล มักจะมองว่าการทำเช่นนี้เป็นการ ละทิ้งหน้าที่ โดยหาว่าไม่รู้ว่าหลังจากที่พระองค์ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว พระองค์ทรง แสดงกตัญญูทวดที่ต่อทั้งพระบิดา พระชานา พระโอรส ตลอดจนพระญาติทุกพระองค์ที่ ครีธา ด้วยการให้ธรรมะ จนกระทั่งบุคคลเหล่านั้นสำเร็จเป็นพระอรหันต์ หรือเป็นพระ โสดาบันอย่างน้อย ไม่เว้นแม้แต่พระมารดาที่สิ้นพระชนม์ไปนานแล้ว ยังทรงเสด็จขึ้นไป โปรดถึงบนสวรรค์ยาวนานถึงสามเดือน เพื่อให้ธรรมะแก่เหล่าเทวดา จนกระทั่งพระมารดา (สิริมหามายาเทพบุตร) สำเร็จเป็นโสดาบัน ถือว่า พระองค์ได้ทำหน้าที่ต่อครอบครัวได้อย่างดีที่สุดใน เท่าที่มนุษย์คนหนึ่ง จะทำได้ เพราะไม่มีอะไรให้อะไรที่ยิ่งใหญ่เท่ากับการให้ธรรมะเป็น ทานอีกแล้ว เข้าใจนะลูก

คะอาจารย์

สวัสดีปีใหม่ แต่ชาวกัลยาณธรรม พรปีใหม่จาก ดร.สนอง วรอุไร

คำว่า “สวัสดีปีใหม่” เป็นการกล่าวถึงความเจริญรุ่งเรืองที่จะเวียนมาถึงในปีพุทธศักราชใหม่ เมื่อกาลเวลาหมุนเข้าสู่พุทธศักราชใหม่ ผู้มีจิตติดอยู่กับสมมุติทางโลก ต่างมีจิตเบิกบานชื่นชมยินดีกับกาลเวลาใหม่ที่จะเวียนมาถึง ตนจะได้เริ่มต้นทำสิ่งดีๆ ให้กับชีวิต และยังใกล้วันเวลาที่เปลี่ยนจากพุทธศักราชเก่า เข้าสู่พุทธศักราชใหม่ บุคคลผู้เดินตามกระแสโลก ต่างจัดเตรียมสถานที่ ตกแต่งสถานที่ เพื่อ count down อย่างเอาใจจดจ่อ รอวันเวลาเฉลิมฉลองให้กับชีวิตใหม่ที่จะเวียนมาถึง ผู้เขียนบทความต้องขออภัยท่านผู้อ่านหากอ่านบทความแล้วทำให้ไม่สบายใจ ด้วยคิดว่าผู้เขียนเป็นคนขวางกระแสโลก หรือพูดให้ถูกต้องว่า ขวางกระแสของกิเลส จะถูกต้องมากกว่า ยิ่งใกล้เปลี่ยนพุทธศักราชใหม่เข้าไป คนจำนวนมากต่างก็แสดงพฤติกรรม ส่อให้เห็นความเป็นทาสของกิเลส ต่างชื่นชมยินดีแสวงหาไขว่คว้าเอาของไม่ดีมาทับถมชีวิตให้ต่ำลง มาทำให้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ตกต่ำมากยิ่งขึ้น

ผู้มีสติมองเห็นว่า กาลเวลาไม่เคยหยุดหมุน ลัทธิบุคคลจะหลับหรือตื่น กาลเวลาย่อมกลืนกินชีวิตให้หดสั้นลง ผู้ขาดสติดีใจที่กาลเวลาใหม่จะเวียนมาถึง ตนจะได้อ้างเอาโอกาสนี้มาประพฤติทุกศีลวัตรธรรมได้มากยิ่งขึ้น แต่ละบุคคลมีเวลาเป็นของตัวเอง มีเวลาของชีวิตไม่เท่ากัน ตามกรรมที่บุคคลทำไว้ไม่เหมือนกัน แต่สิ่งที่เหมือนกันคือความสิ้นสุดของชีวิต เมื่อเวลานั้นมาถึง บุคคลจำเป็นต้องทิ้งชั้นร์ลาโลก เพื่อไปหาร่างใหม่อยู่อาศัย ท่านผู้อ่านบทความลองคิดดูเองว่า จิตที่คุณค่าความเป็นมนุษย์เหลือน้อย จิตที่มีบาปสั่งสมอยู่มาก เมื่อจิตทั้งรูปชั้นร์นี้แล้ว จิตวิญญาณเหล่านั้นจะใคร่ไปเข้าอยู่อาศัยในร่างใดในภพใด

พระพุทธโคดมไม่เคยสอนพุทธบริษัท ให้ count down เพื่อรอเวลาที่เอากิเลสเข้าทับถมจิตตนเอง ตรงกันข้ามพระพุทธะสอนพุทธบริษัท ให้กำจัดสิ่งเศร้าหมอง (กิเลส) ให้หมดไปจากใจ แล้วเติมเต็มสิ่งดีงามที่ให้ผลเป็นบุญเข้าไว้แทนที่ ดังที่ชาวกัลยาณธรรมได้ประพฤติปฏิบัติกันอยู่ด้วยความเหนียวแน่น โอกาสที่บุคคลจะทำตัวเองให้มีคุณค่า ทำตัวเองให้เป็นมนุษย์ที่สูงค่า ย่อมหาได้ยาก **ชาวกัลยาณธรรมเดินมาถูกตรงแนวทางแล้ว** ที่

ต่างคนต่างชวนชายทำสิ่งที่ เป็นบ่อเกิดแห่งบุญ คือให้ธรรมที่ถูกตรงตามธรรมวินัยเป็น ทานกับมวลชน นับว่าเป็นการให้สูงสุดเท่าที่ชีวิตนี้จะทำได้ ชาวภิกษุภิกษุณีให้ความสว่าง กระจ่างชัดกับมวลชนผู้หลงทางเปรียบได้ไม่ต่างไปจากการให้แสงสว่างที่เปล่งออกเปลวเทียน ยิ่งส่องสว่างมากเท่าไร สัตว์บุคคลผู้หลงผิดเบาบางย่อมนำตัวเข้าใกล้ ดังที่ประจักษ์แจ้งอยู่ กับใจของชาวภิกษุภิกษุณีทุกคน แม้เนื้อเทียนจะหมดสิ้นเปลืองไปในที่สุด หากพวกเรา ใช้สติสัมปชัญญะที่ถูกตรงตามธรรมส่องดูชีวิตของตนเอง จะเห็นว่าวาระสุดท้ายของชีวิต ย่อมเวียนบรรจบ แต่ชีวิตของชาวภิกษุภิกษุณีได้สูญเปล่าดังเช่นคนทั่วไป ที่นำพาชีวิตไหล ตามกระแสกิเลส เป็นการเวียนบรรจบที่มากด้วยคุณค่า เพราะชาวภิกษุภิกษุณีไม่ท้อแท้ ในการทำความดีให้กับชีวิตและยังเป็นความดีสูงสุดที่บุคคลผู้มาเกิดอยู่ในห้วงเวลานี้ทำได้ยาก

ดังนั้นปีใหม่ที่เวียนมาถึงนี้ ขออวยพรให้ชาวภิกษุภิกษุณีทุกคน จงมีสติ สัมปชัญญะถูกตรงตามธรรม ส่องนำพาชีวิตไปสู่ความสวัสดิ์ มีความอุตสาหะในการทำความดี มีความอดทนต่อการทำความดี และผลแห่งความดีจงอำนวยประโยชน์ให้กับชีวิต ในห้วง เวลาที่จะเวียนมาถึงข้างหน้า จงทุกท่านทุกคน เทอญ. ๐

ถึงชาวขอมภิกษุภิกษุณี และสาธุชนผู้สนใจในธรรมทั้งหลาย พรปีใหม่จาก อ.สุภีร์ ทุมทอง

เนื่องในโอกาสปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ขอให้ทุกท่าน จงเป็นผู้ไม่ประมาทในคำสั่งสอนของพระศาสดา เพราะเหตุที่ว่ โอกาสที่จะได้เกิดเป็นมนุษย์ พบพระพุทธานุภาพ ได้ฟังคำสั่งสอน และมีความเลื่อมใสในคำสั่งสอนอันประณีตลึกซึ้งนี้ เป็นโอกาสอันหายากยิ่งในสังสารวัฏ อันเต็มไปด้วยความทุกข์ยาก

สังขารทั้งปวงเกิดขึ้นแล้วดับหายไปหมด ย่อมไม่มีการเกิดขึ้นซ้ำสอง ปีใหม่อาจมี ได้หลายครั้งในความรู้สึก แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ดังนั้น ขอจงใช้ประโยชน์จากปี เกาที่กำลังจะผ่านไป ปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง มองให้เห็นสังขารทั้งหลาย ล้วนมีความเลื่อม ไปได้เป็นธรรมดา ขอให้เป็นผู้ไม่ประมาท มีสติสัมปชัญญะ ทำความเพียร เพื่อให้ถึงสิ่ง ที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุสิ่งที่ยังไม่บรรลุ เพื่อกะทำให้แจ้งสิ่งที่ยังไม่ได้กระทำให้แจ้ง

ในการที่เราทั้งหลาย ได้มีโอกาสสมทบกัน ได้นำเพ็ญกุศลประการต่างๆ ร่วมกัน ตามที่ปรากฏให้เห็นกันอยู่ขณะนี้ จะกันไปเพื่อการได้เกิดบ่อยๆ พบกันบ่อยๆ ตายบ่อยๆ ก็ หาไม่ โดยที่แท้ เรานำเพ็ญกุศลทุกประการ เพื่อเป็นปัจจัยแก่ความไม่เกิดไม่ตาย ไม่ ต้องมาพบกันอีก ๐

มีความเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา ไม่ใช่ตัวเรา ไม่ใช่ของเรา อย่างแท้จริง
 ชีวิตชั่วแป๊บๆ ประเดี๋ยวเราก็แก่ เจ็บ ตาย แล้ว
 จะเอาอะไรรักษา สิ่งที่มีคุณค่าและเป็นที่ยิ่งแท้จริงคืออะไร
 จงท่องคาถากันความเป็นบ้า
 อะไรจะเกิด ก็ต้องเกิด
 อะไรจะดับ ก็ต้องดับ
 บังคับไม่ได้ เป็นเช่นนั้นเอง

ตั้งใจอธิษฐานจิต

* เราจะละความชั่ว	เราจะตั้งตัวไว้โดยชอบ
เราจะประกอบกรรมดี	เราจะทำชีวิตนี้ให้มีสาระ
เราจะสละความเห็นแก่ตัว	เราจะไม่เกลือกกลัวยบายมุข
เราจะมีความสุขจากการให้	เราจะไม่มัวกาม
เราจะไม่ทำตามความผิด	เราจะรักษาจิตให้บริสุทธิ์
เราจะหยุดความอยาก	เราจะมากด้วยความเพียร
* อาตย์ความเป็นมนุษย์	เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์
อาตย์ความเป็นคน	เพื่อฝึกฝนตนเอง
อาตย์ความเกิด	เพื่อมาแก้กิเลส
อาตย์ความแก่	เพื่อเห็นความจริงแท้ของสังขาร
อาตย์ความเจ็บป่วย	เพื่อช่วยให้ไม่ประมาท
อาตย์ความตาย	เพื่อสลายตัวตน
อาตย์ความเป็นคน	เพื่อค้นหาสัจธรรม
อาตย์ประสบการณ์ร้าย	เพื่อกลับกลายเป็นการณ์ดี
อาตย์ความพลัดพราก	เพื่อให้ความอยากหยุดพอ
อาตย์ความสูญเสีย	เพื่อเสริมความสร้างสรรค์
อาตย์ความผิดหวัง	เพื่อให้อนิจจังประจักษ์แจ้ง
อาตย์ความกลัว	เพื่อให้เกิดความกล้า
อาตย์ปัญหา	เพื่อให้ปัญญาบรรเจิด
อาตย์อุปสรรค	เพื่อให้เป็นนักต่อสู้
อาตย์ศัตรู	เพื่อเป็นอยู่อย่างเข้มแข็ง
อาตย์ความผิดพลาด	เพื่อมีโอกาสปรับปรุง
อาตย์ความล้มเหลว	เพื่อหลอหลอมความมั่นคง
อาตย์ความจน	เพื่อสร้างคนขยัน
อาตย์การถูกเหยียดหยัน	เพื่อสร้างฝันให้เป็นจริง

- * อาศัยความผิดพลาด เพื่อฉลาดในกลวิธี
 อาศัยความไม่มี เพื่อมากด้วยมกน้อย
 อาศัยปมด้อย เพื่อสร้างข้อยลจุดเด่น
 อาศัยความขัดสน เพื่อคั่นเจอความพอเพียง
 อาศัยความไม่งาม เพื่อให้กามสงบ
 อาศัยความไม่สะอาด เพื่อเก็บกวาดกิเลส
 อาศัยความลำบาก เพื่อให้มากด้วยความเพียร
 อาศัยความยาก เพื่อให้มากด้วยความสามารถ
- * อาศัยการพันตำแหน่ง เพื่อไม่ต้องแข่งกับใคร
 อาศัยการลั่นอำนาจ เพื่อเป็นปราชญ์ที่แท้จริง
 อาศัยหนี้สิน เพื่อให้ดินสุดฤทธิ์
 อาศัยรถติด เพื่อหยุดคิดทะเลาะทะเลยาน
 อาศัยความทุกข์ เพื่อเห็นโทษของขันธ
 อาศัยความทุกข์ เพื่อให้เข้าถึงธรรม
 อาศัยความทุกข์ เพื่อความสุขอันไพบูลย์
 อาศัยความทุกข์ครั้งใหญ่ เพื่อเห็นภัยในวัฏฏสงสาร
- * ขอบคุณความลำบาก ที่ทำให้มากด้วยความอดทน
 ขอบคุณความขัดสน ที่ทำให้เป็นคนเข้มแข็ง
 ขอบคุณความยุ่งยาก ที่ทำให้มากด้วยความสามารถ
 ขอบคุณอุปสรรค ที่ทำให้รู้จักการต่อสู้
 ขอบคุณศัตรู ที่ทำให้เป็นอยู่อย่างไม่ประมาท
 ขอบคุณความทุกข์ ที่ทำให้เป็นธรรม
 ขอบคุณการถูกทอดทิ้ง ให้เห็นความจริงเป็นเช่นนั้นเอง
- * เป็นผู้ยอม แต่ไม่แยะ
 เป็นผู้แพ้ แต่ไม่อาภัพ
 ไม่รู้วาม แม้ในยามว่าวุ่น
 ไม่หวังลาภลอย ไม่คอยใครประเคน
- * ทำดีเป็นพร อ่อนน้อมเป็นพาล
 ฤกษ์ดียามดี ลู้ทำดีไม่ได้
 ฤกษ์ร้ายยามร้าย ยังไม่ฉิบหายเท่าทำชั่ว
 เมตตาเป็นเสน่ห์ เจ้าเล่ห์เป็นเสน่ห์ด
 อดีตที่ผิดพลาด สร้างนักปราชญ์ในปัจจุบัน

พรปีใหม่สำหรับชมรม กัลยาณธรรม จาก พระไพศาล วิสาโล

ปีใหม่ใครๆ ก็อยากได้สิ่งใหม่ๆ ในชีวิต แต่ไม่มีอะไรดีไปกว่าการมีจิตที่ใหม่กว่าเดิม ใหม่เพราะได้ปลดปล่อยอารมณ์เก่าๆ ที่สั่งสมในจิตใจ ไม่ว่าจะความเศร้า ความท้อแท้ ความวิตกกังวล ตลอดจนความโกรธ ความเกลียด พร้อมมองไปข้างหน้าด้วยจิตที่สดใส เป็นจิตที่ไม่ถูกรอบงำด้วยอดีตจนหม่นหมองมืดมน แต่เปิดใจรับปัจจุบันด้วยความรู้สึกสดใสใหม่สว่างไสว และไม่ยึดติดอารมณ์ใดๆ ให้หมกหมมจนเป็นพิษแก่จิตใจ

จิตที่สดใสใหม่นี้แหละที่จะทำให้ปีใหม่ที่จะมาถึงนี้เป็นปีใหม่ที่มาพร้อมกับชีวิตใหม่อย่างแท้จริง อีกทั้งยังทำให้ทุกวันเป็นวันใหม่ของชีวิต แม้อีกวัตรประจำวันยังเหมือนเดิม แต่ทุกชั่วโงม ทุกนาทิจ และทุกวินาทีจะใหม่เสมอ สามารถนำประสบการณ์ใหม่ๆ มาสู่ใจเรา อีกทั้งยังสามารถเปิดใจเราให้เข้าถึงธรรมอันลุ่มลึกได้ทุกขณะ แม้จะยังอยู่บ้านหลังเดิม ฆบรตคันเดิม ใช้ของเดิมๆ แต่ก็มีความสุขอยู่เสมอ

จิตที่สดใสใหม่นี้แหละคือพรอันประเสริฐที่พึงหวัง แต่พรชนิดนี้ไม่มีใครให้เราได้ เราต้องสร้างเองด้วยความเพียร ด้วยศรัทธาในธรรมและศักยภาพที่มีในตน ขอให้ชาว กัลยาณธรรมมีฉันทะในธรรม เปี่ยมด้วยความเพียร ฝึกฝนตนให้มีความตื่นรู้อยู่เสมอ เพื่อเปิดศักราชใหม่ให้แก่ชีวิต ขอให้ทุกท่านเป็นกัลยาณมิตรแก่กัน เพื่อเข้าถึงกัลยาณธรรมอันเป็นมงคลสูงสุดในชีวิตนี้

ชมรมกัลยาณธรรมไม่มีนโยบายเรียกรายชื่อกับบุญใดๆ ทั้งสิ้น
งานของชมรมฯ ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของกัลยาณมิตรทั้งหลาย
ที่จะสนับสนุน และไม่มีการสร้างวัตถุหรือทำการบุญอื่นใด
นอกจากการให้ปัญญาทางธรรมเป็นทานอันบริสุทธิ์
ซึ่งเป็นอุดมคติของชมรมฯ ที่จะเผยแผ่ธรรมะ
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสืบไป.

ใกล้ (ชมรมกัลยาณธรรม) ธรรมะ

โดย จันทรา ทองเคียน

ดิฉันเป็นข้าราชการบำนาญ(ครู)เกษียณอายุราชการก่อนกำหนดหลายปีแล้ว เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ พ.ศ.๖๖. บุญเสริม ศรีชมภู และภรรยา (คุณแห้ว) ชวนไปฟังธรรมซึ่งทางชมรมกัลยาณธรรมจัดที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข ด้วยความที่สนใจใฝ่ธรรมอยู่บ้างแต่ไม่มาก ตอนนั้นยังมีความคิดว่าธรรมะเป็นเรื่องของพระสงฆ์ ถ้าจะปฏิบัติธรรมก็ต้องเข้าวัดหรือไปสถานปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิ เดินจงกรม เราอายุปุ่นนี้แล้ว นั่งขัดสมาธินานๆ ไม่ไหวหรอก หัวเข่าก็ไม่แข็งแรง จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย มีข้อจำกัดมากมาย รอชาติหน้าก็แล้วกันนะ แต่ถ้าชาติหน้าไม่มีโอกาสเกิดเป็นมนุษย์อีกจะคิดฟุ้งซ่านไปตามประสาโง่ๆ การที่มีโอกาสไปฟังธรรมครั้งนั้น รู้สึกตื่นตาตื่นใจ เป็นงานฟังธรรมที่ยิ่งใหญ่มาก ความรู้สึกของเราคงไม่แตกต่างจากผู้อื่น มีความสุขใจ อิ่มใจ ปลื้มปีติยินดี บรรยายไม่ถูก เป็นครั้งแรกที่ฟังธรรมแล้วไม่ง่วงนอนเลย นั่งฟังอย่างตั้งใจ วันนั้นจิตของเราเคยเปิดรับธรรมะ ได้สัมผัสสรสพระธรรมอย่างเต็มอิม ต้องขอบคุณ พ.ศ.๖๖. บุญเสริมและคุณแห้วที่ชวนเรามางานนี้

หลังจากนั้นทั้งสองท่านก็ชวนเราไปที่ร้านคุณหมอบ๋อม ซึ่งเป็นออฟฟิศของชมรม กัลยาณธรรม เราเป็นชาวปากน้ำเคยเดินผ่านไปผ่านมาหน้าร้านคุณหมอบ๋อมบ่อยๆ แต่ไม่รู้จักชมรมฯ โอ! นี่เราเดินเฉียดธรรมะโดยไม่รู้ลี้กตัวเลยนะ (ครูบาอาจารย์ท่านคงสายหน้าใกล้เกลือกินต่างแท้ๆ) กว่าจะพบธรรมะเวลาก็เหลือน้อยนิดแล้ว อยากจะมีส่วนร่วมในงานพระพุทธรักษาบ้าง ต้องหาวิธีคือชวนลูกชายเข้าร้านคุณหมอบ๋อมบ่อยๆ ทำฟัน ชูดหินปูน (ตอนนี้คุณหมอบ๋อมรู้แผนของเราแล้ว) ตอนแรกคุณหมอบ๋อมให้ช่วยงานที่เหมาะสมกับวัย คือตรวจหาคำผิดหรือจับผิดคนพิมพ์หนังสือธรรมะ เข้าทางเราเลยได้อ่านหนังสือธรรมะฟรี (ไม่ต้องเสียตังค์ซื้อที่ร้านนายอินทร์) แต่สิ่งที่ได้มากกว่าคือ ธรรมะ ที่ครูบาอาจารย์ท่านนำมาถ่ายทอดให้เหล่าพุทธศาสนิกชนได้ศึกษาเรียนรู้ เพื่อนำไปปฏิบัติจนหลุดพ้นจากความทุกข์ ถึงเวลาที่เราจะต้องเรียนรู้ธรรมะ

ธรรมะที่พระพุทธรองค์ทรงสั่งสอนมิได้มีไว้สำหรับพระสงฆ์เท่านั้น แม่ครัวอย่างเราก็สามารถปฏิบัติเข้าถึงธรรมได้ เราเริ่มมีกำลังใจชวนลูกชายช่วยพิมพ์งานหนังสือธรรมะ เราตรวจแก้คำผิด เริ่มเข้าใจลึกล้ำธรรมะทีละนิด ทีละนิดแล้ว ความรู้สึกนึกคิดค่อยๆ เปลี่ยน (เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น) มีความรู้สึกดีๆ กับผู้คนรอบข้าง โดยเฉพาะคนในครอบครัว ความรู้สึกหงุดหงิด รำคาญใจ ไม่พอใจน้อยลง รู้จักปล่อยวาง ไม่ยึดติด รู้จักพอเพียง มีเมตตามากขึ้นทำงานตามหน้าที่อย่างมีความสุข **ธรรมะของพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล มีตอนหนึ่งในความเป็นจริงแล้ว เราไม่จำเป็นต้องแสวงหาความสุขไกลตัวเลย เพราะความสุขนั้นอยู่รอบตัวเราอยู่แล้ว ยิ่งกว่านั้นความสุขยังอยู่กับเราแล้วด้วย** และอีกตอนหนึ่งมีว่า **เราสามารถมีชีวิตอย่างมีความสุขตลอดวัน แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย** เป็นธรรมะที่เราเริ่มนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน อาจจะนับได้ว่าเราก็ได้ปฏิบัติธรรมไปด้วย จำได้ว่าวันหนึ่งคุณหมอบ๋อมให้เราไปกับลูกชายช่วยกันแปลบทความสั้นๆ ของพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล รับประทานอาหารใจว่าจะเริ่มแปลวันพรุ่งนี้เพราะต้องให้ลูกชาย (ภาษาอังกฤษแข็งแรงกว่าแม่) ช่วยแปลด้วย ก่อนนอนแอบบทความมาอ่านคร่าวๆ ว่าพระอาจารย์เขียนเกี่ยวกับอะไร มีข้อความตอนหนึ่งว่า เมื่อคืนนี้มีเพื่อนมนุษย์เราหลายๆ คน ที่นอนหลับไปและไม่มีโอกาสตื่นขึ้นมาอีกเลย เมื่อวานเป็นวันสุดท้ายของเขาที่มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ อีกข้อความหนึ่ง ความตายสามารถเกิดขึ้นกับเราได้ตลอดเวลา เมื่อตื่นขึ้นมาเราควรตั้งปณิธานว่า จะทำวันนี้ให้มีคุณค่า ทำความดี บาเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พออ่านจับใจความจบเกิดจุดคิดขึ้นมา ถ้าคืนนี้เป็นคืนสุดท้ายของเราละ งานแปลของพระอาจารย์ก็ยังไม่ได้อบรมหมายให้ลูกทำ ตอนนั้นเขาก็คงหลับแล้ว คืนนั้นเราต้องใช้ความพยายามแปลบทความจนเสร็จโดยไม่มีตัวช่วย (มีเพียง Dictionary เล่มใหญ่) เพราะอาจจะไม่มีวันพรุ่งนี้สำหรับเราก็ได้ เข้าใจลึกล้ำธรรมะอีกนิดแล้วสินะเรา

มีอีกหนึ่งประสบการณ์ที่อยากเล่า ช่วงนั้นเป็นช่วงแรกๆ ที่ช่วยงานชมรมฯ วันหนึ่งคุณหมอบอกให้ CD งานแสดงธรรมของครูบาอาจารย์หลายองค์หลายท่านประมาณ ๖ แผ่น คุณหมอบอกว่าช่วยสรุปย่อจับใจความสำคัญของเนื้อหาธรรมะ ทุกครั้งที่คุณหมอมิงานให้ทำ เราจะรู้สึกหัวใจพองโตด้วยความยินดี คล้ายๆ คนตกงาน แล้วจู่ๆ คุณหมอก็กังหนำณีให้ประมาณนั้น คราวนี้ก็เช่นกันรีบงานกลับมาด้วยความลึงโลดใจ เลือกรับแผ่น CD ของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไรก่อน บังเอิญมีหนังสืออยู่แล้ว ดู CD ตั้งใจฟัง อ่านหนังสือประกอบไปด้วย ใช้ความรู้เดิม วิชาย่อความ ย่อจากหนังสือก็เลยไม่มีปัญหา ผ่านไปด้วยดี พอจะเริ่มทำแผ่นต่อไปซึ่งเป็นเรื่องบรรยายของหลวงพ่อบุญพระอาจารย์ล้นเกล้าฯ ไม่มีหนังสือประกอบเสียแล้ว เพราะท่านบรรยายธรรมสวดๆ เฉพาะในงาน เริ่มเครียดแล้ว ทำยังไงดี ความรู้ทางธรรมก็เพิ่งจะรู้แบบงูๆ ปลาๆ แล้วเราจะย่อได้อย่างไร นี่ก็ถึงตอนเป็นครู เราเคยเคยให้การบ้านยากๆ นักเรียนคงทำไม่ได้ ตอนเช้ารีบมาโรงเรียนแต่เช้าเพื่อขอลอกการบ้านจากเพื่อน ตอนนั้นเราก็ดูไม่มีใครให้ลอกการบ้านเสียด้วย ไม่กล้าบอกคุณหมอบอกกลัวว่าต่อไปคุณหมอบอกไม่ให้งานทำ กลัวตกงาน ต้องมีฟอร์มบอกคุณหมอบอกว่าขอเวลาสักหน่อย (ที่จริงคุณหมอก็ก็น่าจะได้เรื่องอยู่แล้ว) ก็เลยใช้วิธีดูซ้ำๆ ฟังซ้ำๆ แต่ละแผ่น ฟังซ้ำๆ เกือบสิบรอบ แต่ต้องตั้งใจฟังทุกครั้ง เพราะต้องการจับใจความสำคัญให้ได้ เรากำลังปฏิบัติธรรมไว้รูปแบบโดยไม่รู้ตัว เป็นการสราภาพเบื้องหลังการทำงานชิ้นสำคัญของชีวิตเรา

ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่ได้รับคือธรรมโอสธ บำรุงรักษา เยียวยาจิตใจที่มีอดมานานแสนนาน แสงธรรมเริ่มส่องสว่างขึ้นในจิตใจแล้ว ค่อยๆ ผีก ปล่อยวาง ไม่ยึดติด ยึดเอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งทางใจ จิตใจสงบเย็น อดทนต่อสิ่งที่เข้ามากระทบทางจิตใจได้ดีขึ้น สร้างภูมิคุ้มกันจิตใจของเราด้วยธรรมะอันประเสริฐ ผีกเจริญสติในชีวิตประจำวัน เสียงธรรมจากครูบาอาจารย์สอนว่า จงอยู่กับปัจจุบันให้มากที่สุด เราก็พยายามผีกฝน ไม่ว่าจะทำอะไร พอนึกขึ้นได้ก็เอาใจจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำ พยายามมีสติอยู่กับปัจจุบัน ทำได้บ้าง หลงไปคิดบ้าง เสียงธรรมของหลวงพ่อบอกว่า หลงไปก็กลับมา รู้สึกตัว ไม่เป็นไร หลงไปก็กลับมา รู้สึกตัวบ่อยๆ ตอนแรกๆ ก็ไม่เข้าใจธรรมที่หลวงพ่อบอกสอน พอฟังหลายๆ รอบ ลองผีกตามที่ท่านสอนรู้สึกดีขึ้นบ้างนะ ขอย้อนกลับไปตอนที่ต้องทำย่อความจาก CD อีกครั้งยังติดใจอยู่ ตอนนั้นจิตใจยังไม่เปิดรับธรรมะ ฟังธรรมของหลวงพ่อก็ก็น่าจะเข้าใจ งงๆ มีนๆ ขอยกตัวอย่างตอนหนึ่งหลวงพ่อบอกแสดงธรรมว่า อะไรๆ ที่มันเกิดกับกายกับใจเราเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกตัวถ้ามันทุกซึกก็เปลี่ยนเป็นตัวรู้มันก็ไม่ทุกซึก ถ้าโกรธก็เปลี่ยนเป็นตัวรู้ที่ไม่โกรธ และอีกตอนหนึ่ง มันหลงก็รู้ รู้ซื่อๆ อย่าเป็นผู้หลง จำได้ว่า CD แผ่นนี้ เปิดฟังเกิน ๑๐ และเก็บไว้ทำตอนสุดท้าย เพราะไม่เข้าใจตัวรู้เป็นยังไง รู้ซื่อๆ รู้แบบไหนนะ งงมากๆ จนถึงวันกำหนดส่งงานให้คุณหมอบอก ตัดสินใจสรุปความ โดย

ยกประโยคที่หลวงพ่อแสดงธรรมมาเรียง
เว้นบ้าง เรียงลำดับบ้าง พออ่านเป็นย่อ
ความแต่ตัวเองอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ เป็นชิ้น
งานที่ไม่ภูมิใจเลย สารภาพผิดกับคุณหมอ
ว่าแผ่นนี้ไม่ค่อยรู้เรื่องเลย ในใจอยาก
คืนให้คุณหมอ แต่คุณหมอก็กเมตตาสงสาร
ให้โอกาสเอากลับไปทำใหม่ คงเป็นอุบายที่

คุณหมอตองการให้เราเข้าใจธรรมะให้ได้ ยังคิดจะเดินหนีอีกนะ ความโง่ (ความไม่รู้) มัน
เกาะติดมานานแสนนาน แล้วยังจะโง่ต่อไปอีก (เพ็งนี่ก็ออกเมื่อไม่นานมานี้เอง)

มาถึงตอนนี้ ธรรมะของหลวงพ่อที่เราเคยคิดจะเดินหนีก็กลับกลายเป็นธรรมะที่
สอนใจตัวเองให้มีสติ เจริญสติบ่อยๆ ฝึกบ่อยๆ เราจำคำสอนของหลวงพ่อได้แล้ว มันทุกข์ก็รู้
รู้ชื่อๆ อย่าเป็นผู้ทุกข์ ให้เห็น เห็นชื่อๆ เราจะพยายามฝึกเจริญสติในชีวิตประจำวันต่อไป
สักวันหนึ่ง (ในชาตินี้) เราคงพูดว่า “ยินดีที่ได้รู้จักตัวรู้ รู้ชื่อๆ” เมื่อมีโอกาสฟังธรรมของ
ครูบาอาจารย์เหมือนได้เติมพลัง ทำให้มีกำลังใจมากขึ้น เราก็ชักชวนทุกคนในครอบครัว
ไปช่วยงานของชมรมฯ บรรจุหนังสือใส่ถุงแต่ละครั้ง ไม่ต่ำกว่าห้าพันชุด (มีทั้งหนังสือและ
CD) เป็นการฝึกให้มีจิตอาสา ทำวันนี้ให้มีคุณค่า บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์

ก่อนจะถึงวันงานสักหนึ่งสัปดาห์ เราจะปลุกทุกคนในบ้านตื่นแต่เช้า ต้องรีบไป
ทำความดี ไปซ้อตไม้ธูปด้วยนะ แต่ก็ยังซ้ากว่าอีกหลายๆ คน สาธุ สาธุ ใช้เวลาไม่ถึงสาม
ชั่วโมง ไม่น่าเชื่อเลยนะ ครั้งหนึ่งในงาน ครอบครัวของเราได้พบท่านอาจารย์ ดร.สนอง
วรอุไร พวกเราเข้าไปกราบท่าน ท่านอาจารย์ทักว่า **มากันทั้งครอบครัวเลย ดีแล้ว ขอให้ม
ีสักคนหนึ่งที่เดินนำถูกต้องทาง (ธรรม) ต่อไปก็จะเดินตามๆ กันมาทางเดียวกัน** เราจดจำ
คำของท่านอาจารย์ไว้ คิดเข้าข้างตัวเองไว้ก่อน ต้องเป็นเราแน่ๆ ที่เดินนำ เราจะต้องเดิน
นำให้ถูกต้อง จะได้ไม่หลงทางวนเวียนอยู่ในวัฏสงสารไม่รู้จักจบสิ้น แม้ว่าหนทางจะยาว
ไกลหลายภพชาติก็ว่าจะถึงจุดหมายไม่อยากจะเดินหลงทางอีกแล้ว

ขอขอบพระคุณคุณหมอ ที่ให้โอกาสครอบครัวของเราได้ทำสิ่งดีๆ ตลอดมา ทำให้
ได้เข้าใจธรรมะ โดยเฉพาะงานชิ้นสำคัญที่สรุปย่อจับใจความสำคัญของเนื้อหาธรรมะจาก
CD เริ่มต้นด้วยความยากลำบาก แต่สุดท้ายจิตใจดวงนี้กลับได้รับแสงสว่างแห่งธรรมปฏิบัติ
ธรรมโดยไม่รู้ตัว ปรับเปลี่ยนจิตใจเห็นถูกต้องตามธรรม ขอร่วมเดินบนเส้นทางธรรม ร่วม
อุดมการณ์ช่วยงานพระพุทธศาสนาตลอดไป ครอบครัวเรารักชมรมกัลยาณธรรมและ
ทีมงานชมรมฯ ทุกท่านเลยนะ ☺

สุขสันต์ วันลอยกระทงกรรม

งานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทานครั้งที่ ๑๘ ของชมรมกัลยาณธรรม โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้อนุเคราะห์สถานที่ให้จัดขึ้น ในบริเวณ มทร.กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้ปิดม่านผ่านพ้นไปแล้ว จากกำหนดเดิม ๑๔ พฤศจิกายน ถูกเปลี่ยนเลื่อนมาเป็น ๒๑ พฤศจิกายน เพราะช่วงสัปดาห์ก่อนหน้านั้น ตรงกับวันพระราชทานปริญญาบัตรของทางมหาวิทยาลัย แต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ที่จัดงานจริง ก็ไปชนกับวันเพ็ญเดือน ๑๒ ลอยกระทงพอดิบพอดี

ทีมผู้จัดงานชาวชมรมกัลยาณธรรม ต่างตั้งอกตั้งใจวางแผนการงานต่างๆ อย่างรอบคอบ และหาทางแก้ทางกันปัญหาต่างๆ ที่เคยประสบจากงานครั้งก่อนๆ ที่ผ่านมา นำปัญหาต่างๆ มาวิเคราะห์วิจารณ์ จัดประชุมกันพร้อมพรังถึง ๓ รอบ และมีการประสานงานนอกกรอบอย่างรวดเร็ว ตามหลักอิทธิบาท ๔ โดยแท้

วันเตรียมงาน เสาร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน เป็นวันอันแสนสนุก ทุกคนพร้อมใจกันมาช่วยทำให้ทุกอย่างพร้อมที่สุดสำหรับวันงาน ทั้งเต็นท์ ทั้งโต๊ะ ทั้งเก้าอี้ และกองทัพอัศวรรมทานจำนวนมาก ถูกบรรทุกจากคลังหนังสือสมุทรปราการมาจนถึงงานเก้าโมงเศษ การกางเต็นท์เป็นไปอย่างเรื่อยๆ เพราะคนทำงานคงเหนื่อย ด้วยเป็นช่วงเทศกาลงานลอยกระทง สิ่งที่มีปัญหาหากคือ เก้าอี้ ที่ต้องไปยืมจากหลายวัด เพราะกะไว้ว่าให้พอรองรับผู้ฟังธรรม

สัก ๕,๐๐๐ คน (ในหอประชุม จุได้เพียง เกือบ ๒๐๐๐ คน) จึงต้องแยกย้าย กระจายกันไปเยี่ยมหลายที่ ที่หลักๆ คือวัดปริวาสเจ้าภาพใหญ่ พี่สมจิตต์โทรไปกำชับว่าขอให้ทางวัดอนุเคราะห์เต็มที่หน่อย ได้มา ๑,๖๐๐ กว่าตัว นอกนั้นก็ไปเยี่ยมวัดด้าน (ต้องไปมีปัญหากับท่านเจ้าอาวาสเรื่องวิธีการเคลื่อนย้ายแก้วี้ ต้องไปกัน ๒ รอบจึงได้แก้วี้) และยังไปเยี่ยมวัดช่องลมและวัดช่องนนทรีด้วย

พักกลางวัน คุณดาวกับคณะชาวกรุงเก่าก็มาเปิดอุทยานาเฟ่ บูฟเฟ้ให้บริการ ดูแลปากท้องของเพื่อนๆ ยิ่งรู้ว่าท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร ท่านจะมาทานเมื่อกลางวันกับพวกเรา คุณดาวก็รีบมารอต้อนรับ เรื่องปากท้องจึงเป็นอันหายห่วง เมื่อเช้กก็ได้ข้าวกล่องจากพี่สุชาติ มาฝากไว้อย่างพอเพียง ทุกคนจึงช่วยกันเช้คแก้วี้ ติดป้าย และจัดสถานที่กันอย่างแรงดี ไม่มีตก คุณรัตนาใจดี ทำน้ำพื้นช้อร่อยมาก มาให้เพื่อนๆ เป็นหนุทดลองก่อนวันงานจริง

อีกทั้งคราวนี้พี่รัตน์ จากวัดปริวาส ทำดอกไม้บนเวทีเสร็จแล้ว ตั้งแต่เมื่อวาน (วันศุกร์) ด้วยนโยบายเรียบง่ายและประหยัด วันนี้นี้จึงไม่มีงานของทีมดอกไม้ มีแต่คุณสวัสดิ์ นักการของมทร. กำลังติดป้ายโฟม ข้อความบนเวทีอย่างชะมัดกัเขมัน

บ่าย ๒ โมง หลังจากที่ท่านรองฯ อุ่นใจ กลับมาจะไปซื้อปั้งตันไม้ราคาถูก เพื่อมาจำหน่ายหาเงินช่วยวัดพระบาทน้ำพุแล้ว

ท่านรองฯ อุ่นใจ อ.ดร.สนอง และพวกเราลูกหลานพี่น้องผองเพื่อนชาวกลยาณธรรม ก็เดินตามกันไปเป็นทิวแถว เพื่อไปสักการะพระพุทธรูปสิ่งสักการะคู่มหาวิทยาลัยและศาลพ่อปู่ ซึ่งปีนี้ปู่พื้นกระเบื้องใหม่สวยงาม จำแทบไม่ได้ ขออธิษฐานจิตเพื่อเอากำลังใจ ให้งานสำเร็จราบรื่น มีแต่ความรักใคร่สามัคคี

และให้มีความสุขความเจริญในธรรมกันถ้วนหน้า ครั้นกลับมาเตรียมงานต่อ ก็เห็นฟากฟ้าเริ่มครึ้มๆ มา ทั้งที่ภาคเช้าแดดจ้า

ราวกับพระอาทิตย์มี ๒ ดวง อาจารย์ท่านรองฯ อุ่นใจ เห็นท่าไม่ดี ให้คุณธีรวัฒน์นักการไปซื้อตะไคร้มาปักกอบเมื่อเริ่มที่หน้าเสาธง

แต่แล้วสิ่งที่ไม่แน่นอนก็เป็นเช่นนั้น ลักพักใหญ่ฝนก็เทลงมาไม่ขาดสาย พวกเราได้แต่วิ่งหลบ เข้าหาที่กำบังกันจ้าละหวั่น ยัง

จัดหนังสือหนังสือเตรียมสถานที่ไม่เสร็จ ก็รีบหาผ้าไปคลุมกันเป็นการใหญ่หนังสือที่เตรียมมาแจกในงานก็ต้องไปพิทักษ์รักษา

ป้องกันมิให้ถูกฝน แต่บางส่วนที่อยู่ด้านล่างก็คงเสียหายบ้าง เพราะเอาไปวางไปบนสนาม ไม่ได้วางไว้บนพุดบาทแต่แรก จะยกจะย้ายก็ครั้งๆ กลางๆ เพราะมันเยอะมากมาย

นึกว่าฝนตกหักทายนูโมทนาชนิดหน้อยแล้วจะหยุด ที่ไหนได้ เทลงมาถึง ๓ ระลอก ใหญ่แบบไม่ลืมหูลืมตา เล่นเอาแข็งไปนิดหน้อย ช่วงที่ฝนตก อ.ดร.สนอง ท่านเดินทาง กลับไปแล้ว ท่านรองฯอุ่นใจก็ไม่อยู่ ก็เลยไม่มีใครช่วยห้ามฝนให้ได้แต่ห้ามใจมิให้บนแทน พิธีสัมฤทธิ์นัยใหญ่ของ บ.เอสอาร์ โปรดักชั่น ซึ่งกำลังยื่นตุลुकที่มัจระบบทีวีสีแสงอยู่ ก็เปรยขึ้นมาว่า “แปลกนะ ลอยกระทงฝนตกทุกปีเลย” ได้แต่คิดว่าตกวันนี้ก็ตกไปเลย วันงานพຽงนี้ (วันลอยกระทง) อย่านตกก็แล้วกัน ท่านรองฯอุ่นใจ ก็ว่าบักตะไคร้ ขอไม่ให้ฝนตกในวันงาน ส้มขอไม่ให้ตกในวันจัดสถานที่ด้วย พวกเราจึงได้ธรรมะกันไปเต็มๆ ในโอกาสนี้ จากที่เคยประกาศว่า งานชมรม ฯ ไม่เคยเจอฝน ก็เป็นอันถูกทุบสถิติในคราวนี้เอง

ในที่สุดเข้ามีตวันงานก็มาถึง ทีมคุณดาวจากอยุธยา เมื่อคืนกินนอนค้างอยู่ที่นี้เลย เพื่อ รอหุงข้าวต้มปลากะพงตอนเช้ามีด ทีมเยี่ยมมีน้ำของพิสมจิตต์ก็มาถึงตี ๓ กว่า ทราบจาก คุณดาวว่า งานไวนิลบอร์ดนิทรรศการที่ส่งกลับไปแก้ไข เพิ่งมาส่งถึงงานตอนตีหนึ่ง และ ก่อนหน้านั้นตอนค่ำแล้ว คุณเอกชัย ก็ฝ่าฝนชนใต้ะ ๒๗ ตัวมาส่งถึงงานด้วยตัวเอง รู้สึก ประทับใจในความช่วยเหลืออย่างไม่ต้องเอ่ยปากบอกใครและไม่ต้องรอคนช่วยอย่างนี้

เข้านี้คุณลุงคำใหม่ ก็มาเหมือนกัน แกมากับเพื่อนคนเดิม ออกเดินทางจากบึงกาฬ หนองคาย ตั้งแต่ ๕ โมงเย็นวันเสาร์ มาถึงกรุงเทพตี ๕ แล้วนั่งแท็กซี่ต่อมาถึงงานเป็นคน แรกๆ อาหารมื้อเช้าเป็นอันหายห่วง มีทั้งเยี่ยมมีน้ำ ใจักหม้อดิน ข้าวต้มคุณดาว และปาห้องไก่ ซาลาเปาอีกนับหมื่นลูก นำสนุกอย่าบอกใคร คุณหน่องทำหน้าที่โฆษกเสียงหวานเจี๊ยบแจ้ว แจ่มใส ตั้งแต่เข้ามาถึงงานก็ได้ยินชัดเจนน และยังมีเพื่อนๆ พี่ๆ จากฝรั่งเศสและจาก อเมริกาเดินทางมาร่วมงานนี้หลายท่าน ทั้งพี่ๆ ที่อเมริกา หอบบัจจัยมาทำบุญเป็นก้อนใหญ่ ขอนูโมทนาเพื่อนกัลยาณธรรมในต่างแดนทุกท่าน

ท่านอธิการบดี มทร. ให้เกียรติ เมตตามาเปิดงานและอยู่กับพวกเราตลอดทั้งวัน ทั้ง ที่ท่านรีบปั้งมาจากราชบุรีตั้งแต่ตีห้า ก็นั่งฟังธรรมตลอดวัน ไม่มีโง่งวง งานวันนี้น่า นอาจารย์มนตรี จตุรภัทร โฆษกกัลยาณธรรมไม่มา น่าเสียดาย เพราะติดไปทอดกฐินที่ เชียงใหม่พอดี ได้น้องชยุติ คงสวัสดิ์ศักดิ์ มาเป็นพิธีกรช่วงเปิดงาน และมีน้องแนท ช่วยเปิดฉากก่อนเล็กน้อย ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์ เป็นประธานกล่าวเปิดงานอย่างอบอุ่น จากนั้นหลวงพ่อสุรศักดิ์ เขมรังสี ขึ้นแสดงธรรมเรื่อง “ภูมิคุ้มกันชีวิต”

วันนี้ศรัทธาญาติโยมได้ออมยิ้ม เพราะหลวงพ่อสूरศักดิ์ เทศน์สนุก มีมุขให้อมยิ้มเหมือนกัน ศรัทธาญาติโยมช่วยกันกราบนิมนต์ท่านฉันเพล หลังจากเทศน์จบแล้ว ดีใจไปตามๆ กัน ที่ท่านยอมฉันเพลที่เตรียมไว้ถวายกันอย่างดี ปัจจัยร่วมทำบุญกับท่านมากมายกว่าองค์อื่นเกือบเท่าตัว ขออนุโมทนาสาธุกับทุกท่าน น่าจะเป็นสถานการณ์นำท่วม ที่ทางวัดประสพวิกฤตปัญหา จึงมีผู้ให้ความช่วยเหลือทั้งปัจจัยและสังฆทานจำนวนมากเป็นพิเศษ

เมื่อหลวงพ่อสूरศักดิ์ เทศน์จบแล้ว ดร.สนอง วรอุไร ก็ขึ้นบรรยายธรรมเรื่อง “ความสงบที่แท้จริง” ซึ่งได้นั่งธำมรงค์ สุวรรณหิตติ เป็นพิธีกร ผู้ฟังนั่งสงบสำรวมอย่างเจริญในธรรม ส่วนด้านล่างโรงทานเมื่อกลางวัน ก็วิ่ง่วนเตรียมการกันเป็นการใหญ่ เพราะใกล้เวลาพักเที่ยงแล้ว วันนี้เรื่องฝนหายห่วง แต่แดดก็แรงมิใช่เล่น

พักกลางวัน หลายคนก็ทยอยกลางแดดต่อแถวยาว เพื่อเลือกของรับประทานที่ตนเองชอบ ข้าวขาหมูจากสมุทรปราการ ประจำอยู่โรงทาน ๒ ซึ่งได้คุณจิตราช่วยคุณย้ง ดูแลอยู่ ก็บริการแทบไม่ทัน เพราะอร่อยมาก และยังมีกล้วยปลาเจ้าดัง และข้าวกระเพรา ไก่ไข่ดาวจากคุณดาวเจ้าเก่า เป็นต้น คุณหมอมุขมิชัยและคณะ เปิดโรงทานลูกชิ้นปิ้งและน้ำผลไม้ปั่นบริการไม่ทันสติหลุดกันไปหลายคน ร้านหนังสือกัลยาณธรรม ร้านนายอินทร์ต่างๆ ก็เตรียมพร้อมให้บริการทางปัญญาอย่างเต็มอกเต็มใจ

ที่แปลกใหม่และน่าดีใจคือ ไปรษณีย์ยานนาวา มาเปิดให้บริการส่งพัสดุไปรษณีย์ในงานตั้งแต่เช้า เป็นการให้บริการท่านที่ต้องซื้อหนังสือส่งให้คนที่ท่านรัก แต่ไม่ยกหิ้วกลับก็สามารถใช้บริการไปรษณีย์ได้เลย แต่ครั้งนี้เพิ่งมาเปิดบริการครั้งแรก ธุรกิจจึงยังหอยเพราะคนที่มาร่วมงานยังไม่ทราบข่าวทั่วถึงนัก แต่คิดว่าในงานต่อไป ไปรษณีย์ คงจะ

ไม่หอยอย่างนี้ เพราะจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ล่วงหน้าทางวารสารของชมรม

เที่ยงเศษท่านพระอาจารย์ชาญชัย อธิปัญญา เดินทางมาถึง โดยท่านไป

เซตเครื่อง powerpoint ของท่านบนเวที ทั้งที่ท่านเพิ่งกลับจากอินเดียเมื่อวาน และสุขภาพไม่ใคร่ดีนัก แต่ก็ยังมีเมตตาต่อพวกเรา รู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของพระอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง วันนี้ท่านเทศน์เรื่อง “เพิ่มมูลค่าของชีวิต” โดยได้น้องโบว์สาวสวย เป็นพิธีกร ซึ่งช่วงท้ายๆ ก็ต้องมาลุ้นกับการเดินทางของพระอาจารย์ ว.วชิรเมธีว่าจะมาจากงานที่บางใหญ่ ทันเวลา ๑๔.๒๐ น. หรือไม่ จึงพยายามยืดเวลาที่ต่อเวลา โดยขอความเมตตาพระอาจารย์ชายช่วยตอบปัญหาธรรม ๒ ข้อ โชคดีที่พระอาจารย์ ว.วชิรเมธี มาทันเวลาพอดี มิฉะนั้น ท่าน อ.ดร.สนอง ซึ่งนั่งรอลุ้นเอาใจช่วยอยู่หลังเวที ก็จะช่วยแก้ปัญหาโดยจัดการตอบปัญหาค้นรายการไปก่อน นี่คือเบื้องหลังงาน ที่ทุกท่านอาจไม่ทราบความจริง

เมื่อพระอาจารย์ ว.วชิรเมธี นั่งพักเหนื่อยสักครู่แล้ว ก็ขึ้นแสดงธรรม เรื่อง “กุศโลบายของพระพุทธเจ้า” เรียกเสียงหัวเราะเป็นระยะๆ ไม่ผิดหวังกับการรอฟังการแสดงธรรมของท่าน นับเป็นชั่วโมงแห่งการรื่นเริงบันเทิงธรรมโดยแท้ เมื่อจบช่วงการเจริญสติแล้ว ประชานชมรมกัลยาณธรรม ทพญ.อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ ก็ออกมากล่าวขอบคุณเจ้าภาพ พร้อมตั้งชื่อชมรมใหม่ว่า “ชมรมแล้วแต่โยม” เพราะถ้าโยมไม่สนับสนุน ก็คงไม่มีทางทำได้ พร้อมกันนั้นก็ไม่มีลืมขอเสียงปรบมือก็ก้องขอบพระคุณท่านอธิการบดีและมหาวิทยาลัยในดวงใจอีกครั้ง และพร้อมทั้งยังหวังว่าทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะให้ความอนุเคราะห์แก่ชมรมกัลยาณธรรมต่อไปและตลอดไป

คุณอัสลี เวชยันต์ศฤงคาร (น้องออย) เป็นพิธีกรช่วงสุดท้ายและช่วงปิดงานแทนท่านอาจารย์มนตรี เมื่อจบการแสดงธรรมแล้ว ทุกคนต่างก็ทยอยออกไปรับของที่ระลึก หนังสือซีดีแจกท่านละหนึ่งถุง และนิตยสารซีเคร็ต อีกท่านละ ๑ เล่ม ที่กลางสนาม ซึ่งงานนี้มีพอลำหรับทุกคน เพราะเตรียมไว้เพื่อเติมที่ ไม่ปล่อยให้ใครผิดหวังกลับไป มีคนกล่าวว่า “ท่านคือพ่อแม่ของพระพุทธเจ้า” กล่าวคือพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ล้วนแต่ทรงบำเพ็ญทานบารมีมาก่อนอย่างนับไม่ถ้วน และปัญญาทานบารมีนี้แหละ เป็นทานบารมีที่ทำให้เกิดปัญญาแห่งความพ้นทุกข์ในที่สุด

เมื่อแขกเหรื่อทยอยกลับไปแล้ว พวกเราทัพหลังทัพหน้า และทัพใหญ่ทั้งหลาย ก็

พากันเก็บแก้อื้อไปส่งวัด พอรถบรรทุกใหญ่กับแก้อื้อ ๑,๖๐๐ กว่าตัวไปถึงวัดบวรวิลาส ก็ต้องมีอันผิดหวังที่เข้าวัดไม่ได้ เพราะไปติดด่านงานลอยกระทง มีทั้งชิงช้าสวรรค์ ม้าหมุน และผู้คนที่เตรียมไปฉลองวันเพ็ญเดือนสิบสอง อันเป็นคืนที่พระจันทร์งามที่สุดในรอบปี และเป็นวันพระใหญ่ เพ็ญใหญ่ที่พ่อสอนบอกว่าคุณศุภิตมาก วันงานวันนี้ แต่ตอนเก็บของคืนวัด ดูจะวุ่นวายกว่าทุกงานที่ผ่านมา

ทีมงานแก้ปัญหาโดยการทิ้งแก้อื้อพันกว่าตัวไว้บนรถใหญ่ที่บรรทุกไป ให้ตีรถกลับไปนอนรอสมุทรปราการเลย พรุ่งนี้ค่อยกลับมาคืน ส่วนรถเล็กของสง ที่จะไปช่วยส่งแก้อื้อที่วัดบวรวิลาสอีก ๔๐๐ กว่า ก็ให้ตีกลับมา ยกแก้อื้อลงและไปส่งวัดอื่นต่อ แต่ก็พบปัญหาเช่นเดียวกันที่วัดช่องนนทรี ต้องไปโทรประสานกับทัพหลังคือคุณเอกชัย ซึ่งวันนี้เขาไปหล่อพระที่เชียงใหม่ฉลองวันเกิดเพิ่งกลับมาหมาดๆ ให้มาช่วยพี่อาทิตย์คนขยันเคลียร์ของคืนวัดให้ที ในวันรุ่งขึ้น (วันจันทร์) พี่อาทิตย์ (ดต.อาทิตย์) ก็วิ่งประสานงานคืนแก้อื้อตามวัด จนเหลือไหลโคลย์ยหน้าตามอมแมม เหมือนพวกเรากำลังฉลองลอยกระทง ด้วยการเล่นแก้อื้อดนตรีก็ไม่ปาน นอกจากนี้ พี่อาทิตย์ยังมีภารกิจต้องไปคืนแพ่งกันอีก ๓๐ แพง จบงานนี้ประธานชมรมใจดี เลยอนุมัติสั่งแพ่งกันของเราเพิ่มอีก ๔๐ แพง เพื่อให้ครบ ๑๔๐ แพง และไม่ต้องยืมใครอีกต่อไป เพื่อตัดภารกิจการยืมแพ่งไปโดยสนิท และทุกแพ่งก็ฝากไว้บ้านพี่วีระทั้งหมด

ค่าๆ พระจันทร์ทรงกลดงดงาม เพ็ญอร่ามแจ่มจรัส ณ ฟากฟ้าเหนือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพิตรพิมุข มหาเมฆ พวกเราทุกคนได้แต่แหงนคอมองเหมือนหมาเห็นเครื่องบิน ไม่มีเวลาไปโรแมนติกกับใคร อธิษฐานในใจของใครของมันเงียบๆ ลุ้นรอกับการทำงานของทีมโยธาควินสีลัมว่าจะคืนของวัดได้สักวัดใหม่ต่างก็ได้แต่นั่งชมจันทร์แบ่งกันทานข้าวท้อที่พี่ความีน้ำใจแบ่งไว้ให้พอแก้หิว เป็นกำลังใจให้ทีมอควินสีลัม ที่นของขึ้นๆ ลงๆ ยังดี ได้อาศัยรถบรรทุกของพี่วีระชนของกลับบ้านสมุทรปราการ แทนรถบรรทุกใหญ่ที่ต้องแช่แก้อื้อไว้พันกว่าตัว ฮงและดีและดีน้องใหม่ไฟแรง กับหมู ผึ้ง เจ และต่าย ยังคงอยู่เฝ้าช่วยงานจนจบ มีท่านประธานซึ่งลอกคราบชุดไทยสวยงาม ออกมาเป็นชุดกุลีและน้องนุชสารดี นิ่งเฝ้าเป็นกำลังใจ และรับฟังปัญหาและคำแนะนำต่างๆ จนหูเริ่มชา

ได้โอเลียงเข้มทะเลสาบของพี่ต่ายที่เหลือ ๒ ขวด มาติดให้ตาสว่างกันทุกคน นั่งคุยนั่งหยอกล้อกันแบบขำๆ จนในที่สุดเมื่ออำลาจากกันในคืนนั้น ก็เป็นเวลา ๓ ทุ่มครึ่งแล้ว ฮงต้องบินไปดูไปในวันรุ่งขึ้นตีห้า ยังอุตส่าห์ให้ใช้รถและอยู่ช่วยจนจบงาน ขออนุโมทนา พี่ต่ายก็บินไปบ่นมา แต่ไม่ลืมนุชแบบขำๆ อ่าเครีดยๆ ตามสไตลส์แก ทั้งนี้เพราะทุกคนต้องการเห็นงานที่ดีไม่มีปัญหา น้องเจ คุณทีมอัศวินลีส์กลับปากน้ำ แม่แ้วนั่งอยู่กับพวกเราจนภารกิจการงกัน ได้ข่าวว่ากว่าจะเสร็จงานเอาของลง ส่งของคืนที่ปากน้ำอีก ก็เกือบเที่ยงคืนพอดี

งานนี้ก็จบลงไปอย่างสะบักสะบอม แต่ก็ไม่คลายความอึดเอิบใจ ในมุมของความสำเร็จ แม้จะยุ่งยากบ้าง ที่ต้องมาเจองานล่อยกระทงแห่งชาติเช่นนี้ แต่ก็คุ้มค่า ที่ทุกคนได้ลงทุนลงแรงไป ได้เห็นความเอาใจใส่ ความห่วงใยจากพี่น้องผองเพื่อน เช่น พี่ณรงค์ฤทธิ์ อาจารย์สาลี และอีกหลายๆ คนที่มีน้ำใจมาช่วยอย่างห่วงใย ไม่ทิ้งน้อง ทั้งเพื่อนใหม่เพื่อนเก่าที่มาปักหลักทำสิ่งที่ทำได้ ให้งานแห่งความสามัคคีธรรมนี้สำเร็จ สมควรได้รับเสียงปรบมือให้กึกก้อง ประทับอยู่ในใจปวงชน ลัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ นีโงละ ทำให้เห็นๆ การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง ใครทำใครได้ อึดอยู่ในใจของเราเอง

บุญกุศลที่ทุกท่านไปประพฤติบำเพ็ญมา ณ ที่ใด เมื่อใด ก็ขอให้เราทั้งหลายได้รับด้วยกัน และบุญกุศลนั้นจงเป็นแรงพลัง ให้ทุกท่านมันัศรัทธาเดินก้าวหน้าไปในธรรม และ ยืนหยัดในความเป็นแนวหลังทางธรรมที่เข้มแข็งมั่นคง ตราบนานแสนนาน เทอญ

มาร่วมอนุโมทนาบุญ
ยอดปัจจัยรับในงานนี้กัน
เถอะคะ

สรุปยอดปัจจัย รับทั้งหมด ในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๑๘

(๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

๑. มูลนิธิพระดาบส (ในพระบรมราชูปถัมภ์)	๑๐๓,๕๐๐.-	บาท
๒. พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ	๑๒๗,๔๖๒.-	บาท
๓. พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี	๑๔๔,๙๕๖.๕๐	บาท
๔. พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี	๒๘๕,๕๕๐.-	บาท
๕. วัดพระบาทนพ	๑๕๓,๙๙๙.-	บาท
(ได้จากการขายต้นไม้หน้าทีมโดยพี่ต้อม ๒๐,๐๔๕.-)		
๖. ดร. สนั่น วรอุไร (ท่านยกให้ชมรมทั้งหมด)	๑๕๕,๘๙๕.-	บาท
๗. ร่วมเผยแพร่ธรรมกับชมรมกัลยาณธรรม	๓๕๓,๘๑๖.๒๕	บาท

อนุโมทนา สาธุ สาธุ สาธุ

ศิษย์ครูทชามจารย์

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า กรุงเทพมหานคร ปิณฑมพิณพ มาเมฆ

